

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część LXXXVI. — Wydana i rozesłana dnia 30. sierpnia 1903.

Treść: *M* 176. Reskrypt w celu wykonania przepisów ustawowych, dotyczących podatku spożywczego od cukru.

176.

Reskrypt Ministerstwa skarbu z dnia 29. sierpnia 1903,

w celu wykonania przepisów ustawowych dotyczących podatku spożywczego od cukru.

W celu wykonania ustawy z dnia 20. czerwca 1888, Dz. u. p. Nr. 97, dotyczącej opodatkowania cukru (ustawa o podatku cukrowym), zmienionej częściowo postanowieniami cesarskiego rozporządzenia z dnia 17. lipca 1899, Dz. u. p. Nr. 120 i postanowieniami ustawy z dnia 31. stycznia 1903, Dz. u. p. Nr. 26, i w porozumieniu z królewskim węgierskim Ministerstwem skarbu, rozporządza się co następuje:

§ 1.

Do §u 1. ustawy.

1. Pojęcie syropu wolnego od podatku.

Za syrop nie nadający się do użytku ludzkiego a zatem według §u 1, l. 1 ustawy wyjęty z pod opodatkowania uważać należy taki syrop, który przy gęstości 75 stopni Ballinga zawiera nie więcej aniżeli 56 procent cukru jakiegokolwiek rodzaju i co najmniej 7 procent popiołu.

Ze względu jednak na błędy w spożyczeniach nie należy uważać syropu za podlegający opodatkowaniu dlatego, że badanie jego wykazuje (przy 75 stopniach Ballinga) tylko o 0.5 procent więcej aniżeli 56 procent cukru a o 0.2 procent mniej aniżeli 7 procent popiołu.

Do „cukru innego rodzaju“, wzmiankowanego w §ie 1, l. 2 ustawy, należą wszystkie te odmiany cukru, które się nadają do słodzenia zamiast cukru z buraków, na przykład cukier krochmalowy (dekstroza, cukier gronowy, cukier kartoflany) dalej cukier słodowy (maltoza, wyciąg słodowy) z wyjątkiem dekstryn, które zawierają mniej aniżeli 30 procent substancji redukującej (obliczonej jako dekstroza w odniesieniu do suchej substancji) — i cukru mlecznego. W przypadkach wątpliwych rozstrzyga Ministerstwo skarbu w porozumieniu z królewskim węgierskim Ministerstwem skarbu.

§ 2.

Do §u 12 ustawy.

Pomoc ze strony przedsiębiorstw kolejowych i okrętowych.

Stacje kolejowe i okrętowe najbliższe fabryki cukru lub wolnego składu cukru leżące, które władza skarbową pierwszej instancji wskaże, utrzymywać mają osobny wykaz wszystkich nadawanych na nich porządków cukru podług dołączonego wzoru Nr I, w którym zapisywać należy każdą poszczególną porządkę w takim porządku, w jakim się ją w celu przewiezienia nadaje.

Wykaz należy zamknąć co miesiąc i najpóźniej do dnia 5. następnego miesiąca przesiać władzy skarbowej pierwszej instancji, w której okręgu leży stacja kolei żelaznej lub okrętów parowych.

Druki tych wykazów wydawać będą odnośnym stacyom kolejowym i okrętowym na ich żądanie władze skarbowe bezpłatnie.

Wzór
Nr. I.

§ 3.

Do §u 14. ustawy.

Opis fabryki cukru i przegląd przyrządów do wyrobu tudzież naczyń do przechowywania.

Fabryki cukru, których urządzenia, przyrządy do wyrobu i naczynia do przechowywania itp. lub których techniczny proceder wyrobu cukru podczas pewnej kampanii żadnej lub tylko nieznacznej uległy zmianie, nie potrzebują przedkładać ponownych wygotowań dokumentów, przepisanych w §ie 14 ustawy, w takim razie, jeżeli niezmienny stan przedsiębiorstwa względnie ewentualne nieznaczne zmiany oznajmiono właściwej władzy skarbowej pierwszej instancji najpóźniej na sześć tygodni przed otwarciem ruchu w danej kampanii, i to w podwójnem wygotowaniu. Jeżeli władza ta na podstawie bezzwłocznie dokonanego badania tych zgłoszeń nie uzna poczynionych zmian za nieistotne, w takim razie należy dla danej kampanii przedłożyć przepisane w §ie 14 ustawy dokumenty we właściwym terminie, to jest najpóźniej na cztery tygodnie przed otwarciem ruchu.

§ 4.

Do §u 16. ustawy.

Zabezpieczenie fabryki.

1. Jako ogrodzenie po myśli §u 16, l. 1 ustawy służyć mogą tylko na zewnątrz zwrócone, w całości widoczne mury (ściany) budynków a zatem nie mury lub murowane powały, znajdujące się wewnątrz budynku.

Przechodzące przez ogrodzenie wysokie kolejki itp., które traktować należy jak wchody, budować wolno tylko za pozwoleniem władzy skarbowej pierwszej instancji, o ile przez kolej taką cel ogrodzenia nie staje się iluzorycznym.

Krat z drutu używać wolno do ogrodzenia wtedy, jeżeli są splecione z drutu grubego co najmniej na 3 milimetry i jeżeli równolegle biegnące druty są najwyżej 7 centymetrów od siebie oddalone, t. j. jeżeli wielkość pojedynczych otworów wynosi najwyżej 7 centymetrów w kwadrat.

Bezpośrednie połączenie budynków, o którym jest wzmianka w §ie 16, l. 1, ustępie 3 ustawy, oznacza wzajemne ich wewnętrzne połączenie.

Także w innych przypadkach, aniżeli wymienione w §ie 16, l. 2, ustępie 1 i 2 ustawy, należy ogrodzenie tak urządzić, aby — o ile temu żadne szczególne trudności miejscowe nie stoją na przeszkodzie — do żadnego z budynków, znajdujących

się poza obrębem fabryki nie było mniej zbliżone jak na 5 metrów.

Zmiany istniejącego ogrodzenia przedsięwziąć wolno tylko za pozwoleniem władzy skarbowej pierwszej instancji.

2. Kraty, któremi otwory budynków, w §ie 16, l. 1, ustępie 2 i 3 ustawy wzmiankowanych, mają być zabezpieczone, powinny być zrobione z drutu, najmniej 3 milimetry grubości mającego, wielkość zaś pojedynczych otworów powinna mieć najwyżej 5 centymetrów w kwadrat. Kraty mogą być wnurowane lub też zapomocą haków albo zawiasów przytwierdzone przy otworach, które mają być zamknięte. W tym ostatnim przypadku krata powinna być urządzenie zamknięta plombami ołowianemi w taki sposób, aby nie można jej było ani otworzyć ani odjąć bez naruszenia zamknięcia urzędowego. Dla zabezpieczenia okien użyć można także szkła z wpuszczonym drutem.

Także kanały i odpływy z fabryki cukru wychodzące opatrzone być muszą kratami żelaznemi w taki sposób, ażeby nikt nie mógł wyjść z fabryki kanałem. Sposób tego zabezpieczenia ustanowiony być powinien przy spisaniu wywodu oględzin z uwzględnieniem stosunków miejscowych, przyczem na to baczyć należy, by na wypadek elementarnych wydarzeń łatwo było kraty usunąć. Pręty krat, do tego zabezpieczenia użytych, muszą mieć najmniej jeden centymetr grubości w kwadrat i mogą być oddalone od siebie najwięcej o 15 centymetrów. Krata, wymaganiom tym odpowiadająca, musi być przytwierdzona w sposób bezpieczny. Kanał do pławienia buraków jest dostatecznie zabezpieczony, jeżeli jest opatrzony kratą spustową, podniesioną w czasie użycia kanału do takiej wysokości, która pławieniu buraków nie przeszkadza, zresztą zaś spuszczoną i urządzenie zamkniętą.

3. Według l. 3 §u 16 ustawy, wejścia w ogrodzeniu, nie otwarte dla zwykłego użytku, trzymane będą pod wspólnem zamknięciem organów skarbowych, którym nadzór nad przedsiębiorstwem jest poręczony i otwierane być mogą tylko w obecności tych ostatnich, na czas potrzeby. Przedsiębiorcy fabryk cukru są przeto obowiązani urządzić te bramy tak, ażeby można było zawiesić kłódkę dla wspólnego urzędowego zamknięcia. Organy sprawujące nadzór przestrzegać mają tego, aby wchody, nie potrzebne do zwykłego użytku, były zamknięte i tylko w razie rzeczywistej potrzeby i na czas tejże do użytku otwierane. Dla zwyczajnej komunikacji w dzień mogą stać otworem najwięcej cztery wejścia, w nocy zaś najwięcej dwa.

Okoliczność, że wejście jakieś składa się z dwóch, ewentualnie z trzech przedziałów, przegrodzonych jednym, ewentualnie dwoma — najwyżej

cztery metry szerokimi — filarami nie uwłacza temu, by wejście takie liczyć tylko jako jedno wejście.

Władza skarbową pierwszej instancji może dla ruchu osobowego zezwolić na pozostawienie otworem jednego wejścia, które dla ruchu przedsiębiorstwa niewątpliwie jest potrzebne.

§ 5.

Do §u 17. ustawy.

Spisanie wyvodu oględzin, zgłoszenie rozpoczęcia ruchu.

Jeżeli przy spisywaniu wyvodu oględzin, w §ie 17. ustawy postanowionego, okażą się istotne uchybienia, w szczególności pod względem uczynienia zadość wymaganiom §u 16 ustawy, dotyczącym się zabezpieczenia fabryki, nalegać trzeba, by je usunięto przed rozpoczęciem ruchu.

Badając stosownie do przepisu przyrzady do wydobywania soku i odparowywania, tudzież naczynia do przechowywania wyrobów cukrowych stale osadzone, oznaczyć należy także ich pojemność kubiczną; w tym przeto celu zbadać trzeba starannie wymiary tych przyrządów do wyrobu jakoteż naczyń i uwidocznić je w protokole oględzin.

O ile w stanie przedsiębiorstwa nie zaszły istotne zmiany, zachowuje protokół oględzin swą ważność także i na przyszłość. Jeżeli więc przy zarządzone w §ie 17, ustępie 1 ustawy badaniu — które oczywiście przedsiębrać należy w każdej kampanii — tylko nieznaczne zmiany się okażą, wtedy wystarczy przytoczyć te zmiany w protokole dodatkowym, doszytym do protokołu oględzin i powołać ten dodatek na odnośnem miejscu w osnowie protokołu oględzin czerwonym atramentem. Dokonane zbadanie protokołu oględzin należy przy końcu jego uwidocznić.

Jeżeli w stanie przedsiębiorstwa zaszły istotne i wielorakie zmiany, wtedy należy z wyników dochodzeń spisać formalny, zupełnie wykonany protokół oględzin.

Przybrania świadków można zaniechać, jeżeli tego strona wyraźnie nie żąda ani też szczególne stosunki takiego współudziału nie wymagają.

Przy wydawaniu protokołu oględzin należy fabryce oznajnić urząd odbiorczy, w którym ma opłacać podatek spożywczy.

Zgłoszenie czasu rozpoczęcia ruchu wniesć należy do władzy skarbowej pierwszej instancji w podwójnem wygotowaniu; jeden z tych egzemplarzy otrzymuje przedsiębiorstwo napowrót dla swego pokrycia.

§ 6.

Do §u 18. ustawy.

Oznaczenie zakładu fabrycznego.

Oprócz oznaczenia, przepisanego w §ie 18 ustawy, winien przedsiębiorca umieścić w pracowniach i składach, w łatwo przystępnem i w oczy wpadającym miejscu wyraźnie czytelny napis w języku robotników, zatwierdzony przez organ skarbowy, w którego rękę spoczywa dozór nad przedsiębiorstwem; napis ten ma zawierać:

1. objaśnienie co do bram w ogrodzeniu i dróg, które wzięte pod uwagę na których wywóz wytworów cukrowych może mieć miejsce;

2. osnowę §§ów 49 i 53 ustawy.

§ 7.

Do §u 19. ustawy.

Postanowienia co do czasowego lub zupełnego zastanowienia ruchu.

1. Zawiadomienie o zastanowieniu ruchu winien właściciel fabryki cukru lub jego zastępca wniesć pisemnie w podwójnem wygotowaniu na ręce organu skarbowego, w którego rękę spoczywa kierownictwo stałego dozoru przedsiębiorstwa; w zawiadomieniu tem podać należy równocześnie, czy się ruch zastanawia tylko czasowo czy też zupełnie oraz w jakim czasie w pierwszym razie prawdopodobnie ruch ten na nowo się rozpocznie.

2. Zapasy gotowych wyrobów cukrowych należy tak przy zastanawianiu jak i przy ponownem otwarciu ruchu stwierdzić zapomocą zważenia. Co do procederu, jakiego się przytem trzymać należy jakoteż co do ubytków i nadwyżek, okazujących się z porównania z zamknięciem regestrów i zapisków, miarodajne są postanowienia §u 30 ustawy i §u 17 przep. wyk.

Badania ciężaru zapasów gotowych wyrobów cukrowych, podlegających opodatkowaniu a jeszcze nieopodatkowanych, można jednak tak przy zastanawianiu ruchu jak i przy ponownem jego otwarciu zaniechać, jeżeli strona się zobowiąże, że do tych magazynów, w których leżą te zapasy pod wspólnem urzędowem zamknięciem, aż do wyczerpania zasobu już złożonego, nic więcej niełoży.

W przypadku tym należy ciężar cukru badać urzędownie dopiero przy wynoszeniu go z magazynów.

Zapasy niegotowych wyrobów cukrowych należy — o ile na to ich rodzaj tudzież właściwości naczyń do przechowania pozwalają — stwierdzić zapomocą zważenia. U niegotowych wyrobów

cukrowych w stanie płynnym, znajdujących się w cysternach lub innych naczyniach, nie nadających się do zważenia, można badania ciężaru zaniechać i zadowolić się stwierdzeniem ilości (objętości), jeżeli pojemność naczyń, w których niegotowe wyroby cukrowe aż do dalszego ich przerobienia w przechowywaniu pozostają, przy spisywaniu wywołu oględzin lub w chwili ich użycia dokładnie zbadano i urzędownie na nich uwidoczniono. Badania tej pojemności następuje przez sześcienne obliczenie, a tylko jeżeli by ono do pewnych rezultatów nie mogło doprowadzić, przez nalanie wody. Niegotowe a opodatkowaniu podlegające wyroby cukrowe muszą być przez czas zastanowienia ruchu bezwarunkowo trzymane w zupełnie zabezpieczonych lokalach pod wspólnem zamknięciem urzędowem.

3. Jeżeli przedsiębiorca ma zamiar podatek spożywczy od zapasu gotowych a opodatkowaniu podlegających wyrobów cukrowych, posiadanych przy zastanowieniu ruchu, uiścić w części lub w całości natychmiast w gotówce lub też wciągnąć w przyzwolone mu kredytowanie podatku, winien się wprzód we właściwym urzędzie poborczym zaopatrzyć w boletę opłaty względnie kredytowania podatku. Odnośne wyroby cukrowe pozostawia się przedsiębiorcy do dowolnego rozporządzenia pod warunkiem, że je przed ponownem rozpoczęciem ruchu z fabryki usunie. Opodatkowane wyroby cukrowe, które przedsiębiorcy do dowolnego rozporządzenia pozostawiono, należy opatrzyć urzędowymi znaczkami zamknięcia i wstawić w rejestr sprzedaży (§ 33, l. 3 ustawy) jako wydane do wolnej dyspozycji.

4. Jeżeli przedsiębiorca chce podczas zastanowienia ruchu gotowe a opodatkowaniu podlegające, lecz jeszcze nieopodatkowane wyroby cukrowe usunąć w całości lub w części z magazynów, pozostających pod wspólnem zamknięciem urzędowem, winien przytem postępować według postanowień §u 37 ustawy tudzież według wydanych do niej przepisów wykonawczych.

Urzędowe czynności względem wyrobów cukrowych, zgłoszonych do wywozu w czasie, gdy ruch jest zastanowiony, przeprowadzać ma wyznaczony w tym celu przez władzę skarbową pierwszej instancji a fabryce cukru do wiadomości podany funkcjonaryusz przy pomocy organu straży skarbowej, a to po myśli §u 37 ustawy i wydanych do niej przepisów wykonawczych.

5. Zgłoszenie ponownego otwarcia ruchu wnieść należy do władzy skarbowej pierwszej instancji co najmniej na ośm dni przedtem, na piśmie, w podwójnem wygotowaniu.

Ponowne badanie ciężaru gotowych wyrobów cukrowych, trzymanych przez czas zastanowienia ruchu pod wspólnem zamknięciem urzędowem — przepisane w §ie 19, ustępie ostatnim

ustawy — które przedsiębrać należy przy ponownem otwarciu ruchu, można przy tych wyrobach cukrowych, które są złożone w paczkach o widocznie równym ciężarze, ograniczyć na wrywkowe próbne zważenie 5 procentów całej ilości tych paczek — oczywiście o ile urzędowe zamknięcia zastano nie naruszone i żadne inne względy temu się nie sprzeciwiają. W celu obliczenia wolnych od podatku procentów zaniku (rozprószenia), dopuszczalnych według §u 30 ustawy, należy przy tych badaniach ciężaru zapasy, stwierdzone przy zastanowieniu ruchu uważać za ilości, które wpłynęły od ostatniej rewizji.

Przy ponownem rozpoczęciu ruchu można zaniechać ponownego badania ciężaru lub ilości niegotowych wyrobów cukrowych, trzymanych w myśl postanowień §u 19, ustępu 6 ustawy pod wspólnem zamknięciem, jeżeli się tego szczególne względy niedomagają.

§ 8.

Do §u 20. ustawy.

Umieszczenie urzędowego zamknięcia.

Urzędowe zaniknięcie przyrządów do wyrobu cukru skutecznia się przez założenie plomb ołowianych lub pieczęci woskowych.

Umieszczenia urzędowego zamknięcia na przyrządach do wyrobu cukru można przez czas stałego dozoruwania przedsiębiorstwa zaniechać.

§ 9.

Do §u 21. ustawy.

Zdjęcie urzędowego zamknięcia.

Zgłoszenia, przepisane w §ie 21, ustępie 1, 3 i 4 ustawy, wnosić należy na piśmie, w podwójnem wygotowaniu, na ręce organu skarbowego, w którego ręku spoczywa kierownictwo stałego dozoru przedsiębiorstwa, a gdyby takiego stałego dozoru nie było, na ręce najbliższego organu skarbowego, w którego okręgu nadzorczym przedsiębiorstwo ma siedzibę.

§ 10.

Do §u 22. ustawy.

Przyrządy kontrolne.

Organy skarbowe mają obowiązek przekonywać się, czy waga i należące do niej ciężarki są należycie odcenowane. Od czasu do czasu winny one także badać, czy waga i ciężarki są odpowiednie.

§ 11.

Do §u 23. ustawy.

Dostarczenie pomieszczenia dla wykonawców stałego nadzoru.

O ilości ubikacji, które przedsiębiorca ma w myśl §u 23 ustawy oddać na mieszkanie oraz

o tem, czy się do tego celu nadają, rozstrzyga władza skarbowa pierwszej instancyi.

Ilość pokoi mieszkalnych stosować się ma w ogólności do liczby organów nadzorczych. Przytem trzymać się należy zasady, że z reguły należy się każdemu funkcjonaryuszowi nadzorcemu, z wyjątkiem straży skarbowej, osobny pokój, ile możliwości z osobnem wejściem. Straż skarbową pomieszcza się według zasad systemu koszarowego. Jeżeli się kuchnię prowadzi wspólnie, należy organom nadzorczym oddać do użytku także i kuchnię. Nie wolno żadnemu z funkcjonaryuszy nadzorczych umieścić w przydzielonem mu mieszkaniu swą rodzinę lub inne osoby.

Gdyby przedsiębiorca nie uczynił zadość ciążącemu na nim według ustawy obowiązкови dostarczenia odpowiednich pomieszczeń dla organów stałego nadzoru jakoteż dostarczenia izb dla straży względnie kancelaryi, nie dopuści się ruchu we fabryce.

§ 12.

Do §u 24. ustawy.

Badanie ciężaru gotowego cukru, nadającego się do sprzedaży.

Przedsiębiorca jest według §u 24., ustępu 1. ustawy obowiązany polecić swemu personalowi, by ciężar wytworzonego, gotowego cukru sprzedanego zbadał i zważony cukier złożył natychmiast do odpowiednich zamkniętych, względnie odosobnionych magazynów, umożliwiających zamknięcie.

1. Za cukier gotowy, nadający się do sprzedaży, uważa się:

a) Cukier surowy wszelkiego rodzaju, o ile się go w ciągu 48 godzin po wytworzeniu ponownie nie przetwarza;

b) cukier jadalny, to jest cukier suchy, biały lub wogóle cukier o najmniej 99·3 procentach polaryzacji, natychmiast po opuszczeniu suszarni lub wyjęciu z centryfug. Z odważeniem można się jednak wstrzymać aż do zapakowania cukru jadalnego, o ile je najpóźniej w ciągu 48 godzin po wyjściu cukru ze suszarni uskuteczniło i o ile tarę opakowania (worków, pak, paczek, beczek, kartonów, papieru i szpagatu), którą się przy obliczaniu ciężaru netto bierze w rachubę, na opakowaniach uwidoczniło.

W miejsce wspomnianego pod a) i b) 48godzinnego czasokresu ustanawia się w przypadku, jeżeli w tym czasie przypada niedziela, czasokres 72godzinny.

2. Jeżeli wytworzony cukier surowy waży się nieprzerwanie na tak zwanych wózkach do wysypywania (Kippwagen), natenczas zaopatrywać należy każdy taki wózek liczbą bieżącą i uwidocznic na

nim tarę; ciężar brutto jakoteż tarę każdego wózka, opuszczającego wagę decymalną a napełnionego cukrem, winien funkcjonaryusz fabryki wpisywać do księgi zapisków obejmującej bieżące odważenia.

Jeżeli ciężar netto cukru surowego stwierdza się nie przez obliczenie na podstawie zbadanego ciężaru brutto i tary tylko bezpośrednio, w ten sposób, że się za pomocą balastu wszystkie wózki do jednej wagi sprowadza, wtedy wpisuje się do księgi zapisków tylko ogólny ciężar netto, podając równocześnie liczbę i ciężar netto poszczególnych wózków.

Aby ważenie było dokładne, należy wózki do wysypywania (Kippwagen) i wagi pomostowe czyścić od czasu do czasu.

Organ skarbowy winien od czasu do czasu ten lub ów wózek zawracać przed jego wypróżnieniem na wagę, ważyć go powtórnie i porównywać jego ciężar z tym, który figuruje w księdze zapisków.

3. Zawiadomienia o bieżących odważeniach gotowego, nadającego się do sprzedaży cukru tudzież o odważeniach cukru, przeznaczonego do dalszego przerobienia, uskutecznić należy według dołączonego wzoru Nr. II. Formularze tych zgłoszeń otrzymać może przedsiębiorca w urzędach poborczych za zwrotem kosztów nakładu.

Wzór
Nr. II.

4. W tym celu, by można tarę stwierdzoną przy pakowaniu pobranego ze suszarni cukru jadalnego (l. 1) uwzględnić także przy urzędowem badaniu ciężaru netto, wolno organom, którym powierzono nadzór nad fabryką cukru, brać udział w odważaniu opakowań do użytku przeznaczonych.

Oslony (opakowania) tego samego rodzaju i prawie tej samej wagi jednostkowej, jak na przykład papier i szpagat do opakowania głów cukru tych sanych rozmiarów lub kartony na pięć kilogramów cukru w kostkach wreszcie worki na 100 kilogramów cukru miążkiego (mączki cukrowej) tarować można w ten sposób, że się waży wrywkowo odpowiednio wielką ilość takich opakowań i z ogólnego ciężaru odważonych opakowań oblicza przeciętną wagę każdego poszczególnego opakowania.

Uzyskaną w ten sposób tarę należy uwidocznic na opakowaniach.

§ 13.

Do §u 25. ustawy.

Opatrywanie wyrobów cukrowych markami przemysłowemi.

W myśl §u 25 ustawy umieszczać należy markę przemysłową na wytworzonych we fabryce cukru wyrobach cukrowych, nadających się do

sprzedaży, a zatem także na cukrze, przeznaczonym do wywozu oraz na nie nadającym się do ludzkiego użytku i wskutek tego wyjętym z pod opodatkowania syropie (melassie).

Fabryki cukru mają obowiązek przedłożyć władzy skarbowej pierwszej instancji, jeszcze przed rozpoczęciem ruchu, dokładny opis i rysunek marki przemysłowej względnie oznaki wyrobów cukrowych, w potrójnem wygotowaniu.

Jeden egzemplarz przedłożonego opisu wraz z rysunkiem oddaje się organowi nadzorczemu, drugi egzemplarz zatrzymuje w przechowaniu władza skarbową pierwszej instancji, trzeci zaś egzemplarz przesyła się tej krajowej władzy skarbowej, która prowadzi kataster marek przemysłowych wszystkich fabryk cukru w kraju.

Co do umieszczania marki przemysłowej względnie przemysłowej oznaki na wyrobach cukrowych postanawia się co następuje:

1. Na cukrze we formie głów, wysyłanym w papierowych osłonach, umieszczać należy markę przemysłową na dolnej części osłaniającego głowę papieru przez wytłoczenie, wyciśnięcie lub nalepienie winiet w ten sposób, by marka ta przynajmniej w części była widoczna.

Na cukrze w głowach, bez wszelkiej osłony, umieszczać należy markę przemysłową względnie oznakę przemysłową na dnie głowy cukru przez nalepienie gumowanych winiet papierowych.

2. Na cukrze w kartonach z dalszą papierową osłoną lub bez niej alboważ w samym tylko owinięciu papierowem umieszczać należy markę przemysłową — o ile nie jest wydrukowaną na osłonie papierowej — we formie winiety na kartonie względnie na opakowaniu albo na opasce zamykającej.

3. Na cukrze w pakach i beczkach drewnianych należy oznakę przemysłową na wieku paki względnie na jednym dnie beczki wypalić lub też stałą (niepuszczającą) farbą uwidocznąć.

4. Na cukrze we workach umieszczać należy markę przemysłową ile możności na workach a mianowicie mniej więcej na środku worka, czarną farbą, alboważ wybić ją na płycie blaszanej i przytwierdzić tę blaszkę odpowiednio do sznura konopnego, służącego do zawiązania worka albo na szwie, na maszynie zaszytym. Markę przemysłową (znakę przemysłową) można jednak umieścić względnie uwidocznąć także na skrawkach płótna workowego, przytwierdzonych zapomocą metalowych kółek do sznura konopnego, służącego do zawiązania worka albo zapomocą płytki z grubego na 1 milimetr kartonu (papy) lub co najmniej na 0·8 milimetra grubego kartonu z cellulozu.

Płytki te muszą jednak nosić wyraźny i dokładny odcisk marki przemysłowej, muszą być dla ochrony przed wilgocią impregnowane substancją nieprzepuszczającą wody i muszą mieć uszka, wyłożone blachą lub obrębione zapomocą wyciskania a oddalone od górnego brzegu marki co najmniej na 8 milimetrów; przez te uszka przeciąga się sznur konopny, służący do zawiązania worka.

5. Gdyby cukier miano wysyłać jeszcze i w innych opakowaniach, aniżeli te, które powyżej wymienione, tedy należy co do sposobu umieszczania marki przemysłowej zasięgnąć decyzji Ministerstwa skarbu.

6. Na naczyniach (beczkach, caissons) służących do transportu wolnego od podatku syropu (melassy) należy markę przemysłową (znakę przemysłową) według wyboru przedsiębiorstwa albo uwidoczniać zapomocą szybko schnącej, trwałej farby alboważ umieszczać ją, przy użyciu odpowiedniego kleju, zapomocą płytki papierowej, pociągniętej dla ochrony przed wilgocią na stronie zadrukowanej, substancją nieprzepuszczającą wody (na przykład warstwą żywicy). U beczek umieszcza się (uwidocznia) markę przemysłową na dnie, u caissons na szyji tak zwanego „domu“. Gdyby tych samych naczyń używano do wysyłki melassy z różnych fabryk cukru, w takim razie należy przy umieszczaniu na nich marki przemysłowej, usunąć względnie zamazać do niepoznania marki, pochodzące z poprzednich transportów. Na ładunkach cukru, przeznaczonych do eksportu, wolno prócz marki przemysłowej umieszczać oznaki handlowe wtedy, jeżeli przez to obraz marki przemysłowej nie dozna uszczerbku.

Fabrykant cukru, który wydane ze swej fabryki wyroby cukrowe:

a) zaniedba zaopatrzyć przed ich wydaniem marką przemysłową, lub

b) umieszcza markę w wadliwy sposób, ulega według §u 52 ustawy i §u 376 skarbowej ustawy karnej karze pieniężnej od 4 do 400 K.

§ 14.

Do §u 26. ustawy.

Urzędowe znaczki zamknięcia.

I. Opis.

Opodatkowane wyroby cukrowe muszą być przed ich wydaniem z fabryki cukru lub z wolnego składu opatrzone urzędowymi znaczkami zamknięcia.

Za-
łączka
III.

Urzędowe znaczki zamknięcia cukru, załączka III, są 56 milimetrów długie a 54 milimetrów szerokie. Drukowane są na cienkim papierze, w dwóch kolorach. a mianowicie tło — które stosownie do obrazu marki jest częścią w pełnym tonie trzymane, częścią we formie gwiazdy — jest czerwone, sam zaś obraz marki czarny. Obraz marki otacza dokoła wąska rama (słup z pereł), w której pereły wyglądają, wskutek pełnego podniemi tła, czerwone; powierzchnia obrazu marek jest 53 milimetrów długa a 50 milimetrów szeroka. Obraz marki składa się z tarczy poprzecznej o wstęgach z obu stron ku górze odwiniętych, a na niej jest w czarnem polu wypisane rozstrzelonem białem pismem słowo „Cukier“. Powyżej tarczy poprzecznej, pomiędzy odwiniętymi wstęgami i dwoma ku obu stronom wybiegającymi arabeskami znajduje się koliste pole, odgraniczone potrójną linią, w którym widnieje cesarski orzeł austriacki. Poniżej tarczy poprzecznej związana z nią ozdobami na sposób zawężonego sznuru widnieje druga łukowata wstęga, również z odwiniętymi końcami, a na niej słowa „Marka zamknięcia“, czarnem ozdobnem pismem na czerwonym tle. Obraz zamyka poniżej łukowatej wstęgi głowa cukru w zwykłym owinięciu, z białym szczytem bez czapki. Cztery kąty ramy zdobią arabeski.

Urzędowe znaczki zamknięcia cukru wyrabia c. k. drukarnia nadworna i rządowa.

Węgierskie znaczki zamknięcia cukru odróżniają się tem, że na nich zamiast austriackiego orła cesarskiego znajduje się herb krajów korony węgierskiej a w miejsce słów: „Cukier“ „Marka zamknięcia“ słowa: „Czukur-“ „Zárjegy“.

Urzędowe znaczki zamknięcia dla krajów Bośni i Hercegowiny zawierają w obrazie marki w miejscu austriackiego orła cesarskiego względnie herbu krajów korony węgierskiej bośniacko-hercegowiński herb krajowy a zamiast słów „Cukier“ i „Marka zamknięcia“ względnie „Czukur“, „Zárjegy“ słowa: „Zatvarni biljeg za“, „šećer“ a słowa: „Zatvarni biljeg za“ znajdują się nie poniżej tarczy poprzecznej tylko ponad nią, na odwiniętych wstęgach po obu stronach herbu.

II. Właściwości naczyń i osłon.

Poszczególne naczynia i osłony muszą być w ogólności tak sporządzone, by ich nie można było otworzyć bez równoczesnego naruszenia urzędowej marki zamknięcia lub opakowania.

Worki muszą być zrobione z jednego kawałka i mogą mieć tylko jeden szew na zewnątrz. Obydwa szwy boczne muszą być zwrócone na we-

wnątrz. Prócz tego muszą być worki tak zamknięte, aby można zapomocą silnej igły przeciągnąć sznur konopny przez szew.

Klepki i części dna u beczek muszą być z jednego kawałka, tak, by każda klepka w jednym kawałku wypełniała całą długość beczki a każda pojedyncza część dna sięgała od jednej klepki do drugiej. Po obu stronach beczek muszą w tem miejscu, gdzie się duo zaczyna, być co najmniej po cztery klepki przewiercone dla przewleczenia sznuru konopnego.

Skrzynie muszą być zbite z całych i suchych desek. Tak boczne ściany, jak i wieka i dna mogą się składać z dwóch lub więcej desek.

Budowę innych naczyń należy umówić z organem nadzorczym, a gdyby do porozumienia nie przyszło, zasięgnąć decyzji władzy przełożonej.

Zewnętrzna osłona głów cukru może się składać najwyżej z dwóch arkuszy, z których jeden okrywać musi podstawową część stożka cukru i co najmniej pół wysokości, drugi zaś zakłada się u góry we formie czapki.

Naczynia i osłony nie odpowiadające przepisanyim wymogom, należy przy urzędowaniu bezwarunkowo odrzucić.

III. Umieszczenie urzędowych znaczków zamknięcia.

Na cukrze w głowach umieszcza się urzędowy znaczek zamknięcia na dnie stożka cukru w miejscu, w którym arkusz, służący do osłony, podwójnie się składa i to w sposób, uwidoczniiony na dołączonym rysunku.

Fałdy tak zwanego zamknięcia (Schluß) należy przed umieszczeniem marki zamknięcia ile możliwości wygładzić i klejem mocno zlepić.

Głowy cukru muszą i wtedy być zamknięte urzędowemu markami zamknięcia, gdy się je wysyła w beczkach lub pakach.

U beczek przewleka się przez przewiercone według wyżej podanych wskazówek otwory sznur konopny dokoła brzegu beczki, ile możliwości obok lub pomiędzy obręczami, tak, by oba końce na jednym dnie beczki się zeszyły. Obydwa końce sznura przytwierdza się następnie na dnie beczki w miejscu zabezpieczonem przed uszkodzeniem (a więc przy brzegu) w sposób pewny, jednak bez uszkodzenia konopnego sznura (klamrami). Wystające poza to przytwierdzenie końce sznura przelepić należy urzędową marką zamknięcia. Do zamknięcia beczek potrzeba tedy dwóch urzędowych marek zamknięcia.

Za-
łączka
IV.

Na beczkach, w których się przesyła cukier w głowach, nie umieszcza się wcale urzędowej marki zamknięcia. Dla ułatwienia kontroli transportu winno przedsiębiorstwo przylepić na jednym dnie beczki kartkę przez siebie wystawioną która zawierać ma ilość głów cukru i podpis organu nadzorczego.

Skrzynie drewniane nieopakowane ani niezabezpieczone obręczami obejmującymi wieko i dno, obwiązuje się sznurem konopnym, przebiegającym na krzyż dokoła paki. Następnie łączy się końce sznura i przytwierdza je w sposób dla beczek przepisany na przedniej stronie skrzyni a na to przylepia urzędową markę zamknięcia. Przy pakach drewnianych wystarczy tedy jedna urzędowa marka zamknięcia. Sznur konopny zabezpiecza się przed usuwaniem się i ewentualnymi uszkodzeniami zapinając wcięg (karbów) na wszystkich brzegach. W tym celu można także dla przewleknięcia sznura konopnego przewiercić brzegi w skośnym kierunku.

Wskazaniem jest, by na skrzyniach i beczkach to miejsce, w którym ma być przylepiona urzędowa marka zamknięcia, wprzód było gładko sheblowane lub zeszkrobane.

Na skrzyniach zabezpieczonych listwami należy umieścić urzędową markę zamknięcia na przedniej ścianie paki i równocześnie winien ją organ skarbowy przestemplować.

Worki zabezpiecza się w ten sposób, że się przez zewnętrzny szew worka przeciąga sznur konopny tak, by obydwie końce sznura, po zawiązaniu odpowiednio silnego węzła, leżały obok siebie. Jeżeli worek zamyka się zaszywając go na maszynie, natenczas przytwierdza się markę zamknięcia na szwie zapomocą sznura konopnego.

Kosze wiąże się sznurem konopnym pomiędzy przykrywą a samym koszem w podobny sposób jak worki.

U worków i koszy umieszcza się w miejscu, przeznaczonem na zabezpieczenie, płytki drewniane lub kartonowe (z papy), odpowiadające wielkością marce zamknięcia i zaopatrzone w otwory na przeciągnięcie obu końców sznura konopnego; do tych płytek przytwierdza się odpowiednio przeciągnięte końce sznura i na nich przylepia się wreszcie markę zamknięcia.

Kartony w papierowym opakowaniu lub bez niego, muszą mieć opaskę zamykającą z papieru lub z innego materiału, nalepioną w ten sposób, aby, jeżeli na obydwóch schodzących się końcach tej opaski znajduje się urzędowa marka zamknięcia, otworzenie ich bez widocznych śladów było niemożliwem. Jeżeli się tak opakowany cukier wysyła w pakach lub innych dalszych opakowaniach, na-

tenczas nie umieszcza się już na tychże żadnych marek zamknięcia; natomiast przylepia się na nich, dla ułatwienia kontroli transportu, kartkę, zawierającą liczbę kartonów lub pakietów, zaopatrzonych w urzędowe marki zamknięcia.

Marki zamknięcia przylepia się na opakowaniach grzanym, nie zagęstym klejem kościanym.

Przy osłonach, które nie są szorstkie, wystarczy zwykłe pociągnięcie spodu marki zamknięcia klejem, poczem należy markę na odnośnem miejscu zabezpieczenia przylepić i płaską dłonią przycisnąć. U szorstkich osłon trzeba także i miejsca na marki przeznaczone posmarować klejem.

Przy użyciu sznura do zabezpieczenia, jak to ma miejsce przy skrzyniach, beczkach, koszach i workach, posmarować należy klejem należycie oprócz miejsca, przeznaczonego dla marki zamknięcia, także końce sznurów, bardzo płasko na niem rozpostarte; prócz tego należy końce sznurów zabezpieczających przy opakowaniach z drzewa i przy workach przymocować na miejscu zabezpieczenia a to u pierwszych klamrami u ostatnich zaś przez mocne przyszyć węzła, przez sznur zabezpieczający utworzonego do worka.

Do zabezpieczania sznurami używa się szarego sznura konopnego, odpowiedniej siły; sznura tego dostarczyć ma przedsiębiorca fabryczny.

IV. Dopuszczalne wagi.

Do oznaczenia urzędowymi markami zamknięcia dopuszczone są wyroby cukrowe stosownie do rodzaju opakowania tylko w następujących ilościach wagi:

1. Cukier każdej sorty w workach — z wyjątkiem cukru w całych głowach — o wadze 25, 50 lub 100 kilogramów netto.
2. Cukier w głowach o minimalnej wadze 2 kilogramy netto.
3. Cukier w kostkach, kandyzowany i mączka (mączka cukrowa) o wadze 10, 25 lub 50 kilogramów netto, dalej cukier kandyzowany w skrzyniach także o wadze 20 kilogramów netto. Inny cukier w skrzyniach w ilościach o wadze 50 kilogramów netto.
4. Cukier kandyzowany, mączka cukrowa, piasek cukrowy w paczkach o wadze 5 kilogramów netto.
5. Cukier w kostkach tudzież piasek cukrowy w kartonach w dalszem papierowym opakowaniu lub bez niego alboważ tylko w papierowym opakowaniu,

dalej mączka cukrowa w kartonach w dalszem papierowym opakowaniu lub bez niego, o wadze 5 kilogramów netto.

Podobnie jak cukier w kostkach traktować należy także cukier w całych płytach lub we formie cegieł.

6. Cukier w beczkach z wyjątkiem cukru w całych głowach i cukru kandyzowanego, o wadze 100 do 120 kilogramów netto.

7. Roztwory cukrowe i syrop, nadający się do użytku ludzi, w beczkach o wadze 50, 100, 150, 200, 250 lub 300 kilogramów netto.

5-procentowe różnice ponad ustaloną powyżej wagę netto lub poniżej jej są dopuszczalne.

V. Wydawanie i obliczanie marek zamknięcia.

Marki zamknięcia, które będą prawdopodobnie potrzebne do wysyłek cukru w jednym dniu, wydają przedsiębiorcy lub jego zastępcy z góry organy nadzorcze, nie pierwiej jednak jak na dzień przedtem i to za potwierdzeniem odbioru i obliczeniem.

Urzędowe marki zamknięcia umieszczać mają funkcyonaryusze przedsiębiorstwa zawsze dopiero po wniesieniu zgłoszenia.

Wyroby cukrowe opatrzone markami zamknięcia składać należy w magazynach oddzielnie od innych wyrobów cukrowych i sortować w sposób umożliwiający przegląd.

Po przyklepieniu urzędowych marek zamknięcia bada organ nadzorczy, czy się zastosowano do przepisu w tym względzie, bada przytem liczbę faktycznie użytych marek zamknięcia i odbiera ewentualnie nieużyta ich resztę.

VI. Umieszczenie urzędowych marek zamknięcia na cukrze dowożonym przez linię cłową.

Także cukier importowany przez linię cłową za opłatą podatku spożywczego musi być przed wydaniem go stronie opatrzone urzędowymi markami zamknięcia, jeżeli go odebrać mają osoby, podlegające kontroli zapomocą marek zamknięcia.

Urzędowe marki zamknięcia umieszcza na koszt strony ten organ skarbowy (oddział straży skarbowej), w którego rękę spoczywa nadzór nad osobami, odbierającymi odnośną przesyłkę cukru.

W tym celu winien urząd celny zawiadomić o każdej takiej przesyłce cukru organ skarbowy, w którego rękę spoczywa nadzór nad odbiorcą i przekazać cukier temu organowi.

Do transportu przekazanego cukru do miejsca przeznaczenia stosują się postanowienia, obowiązujące

zgodnie z transportu przekazanych, nieoclonionych towarów zagranicznych.

O dostawieniu cukru winien odbiorca zawiadomić natychmiast najbliższy organ skarbowy, który ma obowiązek, po należytem opakowaniu cukru przez stronę, umieścić na nim urzędowe marki zamknięcia w sposób przepisany wyżej pod II, III i IV.

Cukier dostawiany osobom, niepodlegającym kontroli zapomocą marek zamknięcia, do ich własnego użytku, wydawać należy stronom po oceniu i opodatkowaniu bez umieszczania na nim urzędowych marek zamknięcia.

VII. Dodatkowe umieszczanie urzędowych marek zamknięcia.

Osoby, które z cukru już opodatkowanego wyrabiają cukier kandyzowany, miarki (tłuczony cukier, mączkę cukrową) lub syrop, zdolny do użytku dla ludzi, obowiązane są zarządzić, by wyroby cukrowe względnie syrop przed wydaniem go z magazynów, względnie do obrotu opatrzone urzędowymi markami zamknięcia.

W tym celu winni ci wytwórcy jeszcze przed wydaniem cukru kandyzowanego, miarkowego względnie syropu z magazynów, wnieść pisemne zgłoszenie w najbliższym oddziale straży skarbowej lub na ręce innego organu skarbowego, wyznaczonego do tego celu przez władzę skarbową pierwszej instancji; zgłoszenie zawierać musi liczbę i rodzaj pakunków, które mają być opatrzone urzędowymi markami zamknięcia, tudzież chwilę umieszczenia tych marek. Zgłoszenie takie wnieść należy co najmniej na dwanaście godzin przedtem.

Co do rodzaju, opakowania poszczególnych naczyni, sposobu umieszczenia marek zamknięcia i dopuszczalnych ciężarów zastosować się należy w zupełności do wyżej pod I, II, III i IV podanych przepisów.

VIII. Postępowanie z urzędowymi markami zamknięcia uszkodzonymi podczas transportu.

Jeżeli urzędowe zamknięcie, to jest opakowanie, zamknięcie lub urzędową markę uszkodzono podczas transportu, może odbiorca po dostawieniu odnośnej przesyłki do miejsca przeznaczenia żądać, by ją ponownie urzędowym zamknięciem opatrzone.

W tym celu winien odbiorca wnieść pisemne zgłoszenie w najbliższym oddziale straży skarbowej w ciągu 48 godzin od chwili odebrania przesyłki cukru.

Ponowne opakowanie, jakoteż umieszczenie nowych marek zamknięcia skutecznia się w ten sam

sposób i pod tymi samymi warunkami, jakie obowiązują względem fabryk cukru.

Organ skarbowy, na którego ręce wpływa zgłoszenie, winien się udać do magazynów i stwierdzić protokolarnie rodzaj uszkodzenia zamknięcia, jakoteż okoliczność, czy i z czyjej winy uszkodzenie to w czasie transportu nastąpiło. Po ewentualnem odnowieniu opakowania i należytem umieszczeniu marki zamknięcia winien ją organ skarbowy przepisać słowami: „Dnia . . . zamknięcie urzędowo ponowiono, N. N.“, oraz podać swój urzędowy charakter. Nowe marki zamknięcia należy z reguły tak umieszczać, by poprzednie nadal były widoczne.

§ 15.

Do §§ów 27 i 28 ustawy.

Obowiązki tych, którzy się trudnią handlem względnie sprzedają cukru albo przemysłem, w którym cukier ma zastosowanie.

I. Obowiązek zgłoszenia, przepisany w §ie 27 ustawy, ciąży nie tylko na handlarzach cukru i innych sprzedających cukier osobach, ale i na cukiernikach, właścicielach kawiarni, ławiarzach, fabrykantach kandyzowanego cukru i innych wyrobów kandyzowanych, likieru, szampana, słodzonych win i czekolady. Podobnie ciąży on na publicznych domach składowych względem ich interesów z cukrem opodatkowanym.

Zgłoszenie wniesć należy pisemnie, w ustawowym terminie do władzy skarbowej pierwszej instancyi we formie nieostemplowanego podania, w którym prócz nazwiska przedsiębiorcy, względnie przemysłowca wymienić należy także miejscowość, plac względnie ulicę i numer konskrypcyjny albo inne daty, określające bliżej siedzibę odnośnego przedsiębiorstwa czy przemysłu.

W razie zmiany w osobie przedsiębiorcy jednego z przemysłów (przedsiębiorstw), określonych w §ie 27, ustępie 1 ustawy, winien nowy przedsiębiorca zgłosić u władzy skarbowej pierwszej instancyi na piśmie objęcie przemysłu (przedsiębiorstwa) najpóźniej w ciągu 48 godzin od chwili tego objęcia, a w razie przeniesienia takiego przemysłu (przedsiębiorstwa) do innej fabryki, winien przedsiębiorca wniesć także zgłoszenie w ciągu terminu, określonego w §ie 27 ustawy, określając w niem dokładnie miejscowe położenie nowej fabryki. Odbiór każdego takiego zgłoszenia potwierdza stronie owo naczelnictwo powiatowe kontrolnej straży skarbowej, które o odnośnych zgłoszeniach władza skarbowa pierwszej instancyi zawiadamia.

II. Osoby trudniące się handlem — z wyłączeniem jednak drobnej sprzedaży cukru z nim po-

łączonej lub przemysłu — w którym cukier ma zastosowanie, mogą na podstawie pisemnego podania, które wniesć należy do władzy skarbowej pierwszej instancyi, z każdej przesyłki cukru, którą otrzymują, otworzyć część pakunków opatrzonych urzędowymi markami zamknięcia w tym celu, by się przekonać o gatunku odnośnych wyrobów cukrowych.

Pozwolenie takie zawisłem jest jednak od następujących warunków:

1. Każdy handlarz cukru, któremu się na częściowe otwieranie naczyń względnie rozpakowywanie głów cukru pozwala, prowadzić ma w magazynach przeznaczonych do przechowania wyrobów cukrowych dziennik według dołączonego tu wzoru Nr. V. Formularze tego dziennika we formie paginowanych i parafowanych zeszytów, o sznurku przytwierdzonym urzędową pieczęcią, wydawać będzie za zwrotem kosztów władza skarbowa pierwszej instancyi. Przed wydaniem wypisuje się na każdym zeszycie nazwisko i siedzibę przedsiębiorcy, dla którego się go wydaje.

Wzór
Nr. V.

Wpis do tego dziennika, który się co roku przedkłada za wydaniem nowego władzy skarbowej pierwszej instancyi, skutecznicą należy zawsze przed otworzeniem odnośnych opakowań.

2. Otwarte pakunki muszą być przed wydaniem ich z magazynów opatrzone ponownie urzędowymi markami zamknięcia. W tym celu musi handlarz cukru wniesć pisemną prośbę do najbliższego oddziału straży skarbowej lub na ręce innego organu skarbowego do tego przeznaczonego, powołując w niej bieżącą liczbę swego dziennika. Nowe marki zamknięcia umieścić należy w ten sam sposób i z uwzględnieniem tych samych warunków, które obowiązują według §u 14 we fabrykach cukru. Nowe marki zamknięcia nalepiać należy z reguły tak, aby poprzednie marki, które w celu otwarcia pakunku przedarto, pozostały widoczne.

III. Ilości cukru przygotowane dla celów drobnej sprzedaży, jakoteż powstające przy tej manipulacji odpadki i uzupełnione pakunki uwalnia się od dalszego dowodu zapłaty podatku.

Przez drobną sprzedaż rozumie się tę sprzedaż, którą się uprawia także w mniejszych ilościach, aniżeli w całych głowach, kartonach, paczkach, beczkach etc.

IV. Przepakowanie uszkodzonego cukru dozwoleń jest pod warunkiem poprzedniego pisemnego zgłoszenia w najbliższym oddziale straży skarbowej.

Po przepakowaniu, w każdym razie jednak przed wydaniem cukru z magazynów, wniesć należy na ręce tego samego organu skarbowego pisemne

zgłoszenie w celu umieszczenia marek zamknięcia na nowem opakowaniu; opakowanie to musi odpowiadać wymogom §u 14. Organ skarbowy, który zgłoszenie takie odbiera, winien się udać do magazynów, zbadać opakowanie i jeżeli żadnych wad nie stwierdzi, umieścić nową markę zamknięcia w sposób przepisany i przepisać ją słowami: „W dniu . . . zamknięcie urzędownie ponowiono. N. N.“, oraz podać swój urzędowy charakter.

§ 16.

Do §u 29 ustawy.

Wykonywanie kontroli we fabrykach cukru, w wolnych składach cukru jakoteż nad handlarzami, spedytorami i drobnymi sprzedawcami cukru i tymi, w których przemyśle cukier ma zastosowanie.

Przy wykonywaniu kontroli (przeszukiwań, rewizji) we fabrykach cukru, w wolnych składach cukru, jakoteż w przeznaczonych do sprzedaży i przechowywania wyrobów cukrowych składach handlarzy, spedytorów, drobnych sprzedawców cukru i tych przemysłowców, w których przemyśle wyroby cukrowe mają zastosowanie, winny organy skarbowe dokładnie baczyć na postanowienia VIII. rozdziału ordynacyi cłowej i monopolów państwowych. W szczególności przy przeszukiwaniu mieszkań, które nie są bezpośrednio połączone z fabrykami i magazynami, trzymać się należy ściśle przepisów §§ów 273 i 274 ordynacyi cłowej i monopolów państwowych.

Rewizye przedsięwziąć zresztą należy zawsze w ten sposób, by uniknąć wszelkiego rozgłosu i wszelkich utrudnień i przeszkód w wykonywaniu przemysłu, które nie są nieodzownie potrzebne.

Rewizye takie przeprowadza się u kupców, sprzedających cukier nie tylko w drodze drobnej sprzedaży, ale i w całych głowach, kartonach, paczkach, beczkach i skrzyniach w stosunkowo mniejszych ilościach, dalej u przemysłowców, w których przemyśle cukier ma zastosowanie, wogóle tylko wtedy, jeżeli zachodzi podejrzenie, że osoby te sprowadzają wyroby cukrowe bez urzędowych marek zamknięcia.

U innych przedsiębiorców natomiast podpadających kontroli co do marek zamknięcia (naprzykład u handlarzy cukru), którzy utrzymują większe składki cukru, przeprowadza się tego rodzaju rewizye, jeżeli już nie peryodycznie, to przecież i bez szczególnego powodu, bezwarunkowo zaś wtedy, jeżeli zachodzi podejrzenie przekroczenia skarbowego.

§ 17.

Do §u 30 ustawy.

Badanie zapasów.

I. We fabrykach cukru.

Przed każdym badaniem zapasów w myśl §u 30 ustawy, które przedsięwziąć należy z reguły tylko raz w roku, ile możności w czasie najniższego stanu jego, zamykać należy zapiski w sposób przepisany w następującym poniżej §ie 19.

Badanie zapasów winno się rozciągać na wszystkie wyroby cukrowe, co do których obowiązuje prowadzenie zapisków, a zatem we fabrykach cukru, w których się prowadzi zapisek 2, także na cukier pobierany bez opłaty podatku z innych fabryk cukru albo z wolnego składu. We fabrykach tych należy wprowadzić badać zapasy wyrobów cukrowych z zewnątrz dowiezionych równocześnie z badaniem zapasów gotowych wyrobów cukrowych, złożonych w zamykanych magazynach — tylko oddzielnie od tego ostatniego badania.

Zapasy wyrobów cukrowych bada się we fabryce według wagi netto. Jeżeli chodzi o cukier gotowy, nadający się do sprzedaży w stanie już opakowanym, dla którego tarę przy składaniu go w magazynie stwierdzono (§ 12. l. 4), natenczas zadowolić się należy stwierdzeniem wagi brutto, jeżeli nie zachodzą szczególne wątpliwości, a strona sama zarzutu nie podnosi; celem otrzymania wagi netto odciąga się od powyższej wagi brutto stwierdzoną poprzednio tarę. Badając podaną tarę zachować się należy według §u 21, l. 3 tego rozporządzenia.

We większych zapasach w składach można — o ile się przedsiębiorstwo na to zgadza i co do magazynowania osobny dziennik prowadzi — głowy cukru, pochodzące z jednej warki, dalej, przy widocznie równej wielkości pakunków, także cukier kostkowy w skrzyniach, jakoteż cukier we workach i t. d. ważyć wyrywkowo. Wystarczy, jeżeli z każdych 10 warek jedną, względnie z każdych 25 pakunków jeden się zważy, na których wybór jednak stronie żadnego wpływu dozwolici nie można.

Jeżeli przytem nie okażą się w stosunku do ciężaru, stwierdzonego przy składaniu w magazynie, różnice przekraczające naturalne rozpróśnienie, wtedy należy nieodważoną wyrywkowo część wspomnianych wyrobów cukrowych liczyć według wagi, stwierdzonej swego czasu przy magazynowaniu.

Jeżeli przy badaniu zapasu okaże się ubytek lub nadwyżka, wtedy należy ją przeprowadzić także i w zapiskach określonych w §§ 33, ll. 1, 2 i 3 ustawy.

O podatku spożywczym, przypadającym od stwierdzonego ubytku przekraczającego uwolnienie od podatku ilości (§ 30 ustawy), uwiadomić należy

Wzór
Nr. VI.

fabrykanta zapomocą wywodu oględzin, sporządzonego według dołączonego tu wzoru Nr. VI, a podpisanego przez przedsiębiorcę lub jego zastępcę i przez organ skarbowy.

II. We wolnych składach cukru.

Organy skarbowe mają prawo, na zarządzenie władzy skarbowej pierwszej instancyi odważać od czasu do czasu zapasy wyrobów cukrowych we wolnym składzie cukru i to z reguły tylko raz do roku, ile możliwości w czasie najniższego stanu zapasów — wyjąwszy przypadki zniesienia wolnego składu lub budzącego się przeciw tokowi czynności we wolnym składzie podejrzenia.

W tym celu należy rejestr wpływu i zgłoszenia zamknąć, od wpływu wydatek odciągnąć i w ten sposób stwierdzić zapas, który według ksiąg powinien się znajdować. Jeżeli z porównania zapasu faktycznie stwierdzonego z tym, który z ksiąg wynika, okaże się ubytek lub nadwyżka, należy to przeprowadzić we wspomnianych wyżej rejestrach. Wymiar wolnego od podatku ubytku oznacza się dla cukru jadalnego w wysokości $\frac{1}{4}$ procentu, dla cukru surowego zaś w wysokości 1 procentu tej ilości cukru, którą od ostatniego badania zapasów w składzie złożono.

Pozatem mają analogiczne zastosowanie przepisy §u 3 ustawy, oraz postanowienia wyżej pod I wydane.

Wzór
Nr. VII.

Dla ewidencji rozprószania prowadzić mają organy skarbowe dziennik według wzoru Nr. VII i zapisywać w nim składane co miesiąc nowe ilości cukru.

Ze względu na to, że poszczególne złożenia cukru przeprowadza się w księdze magazynowej oddzielnie, można ważenie zapasów w publicznych wolnych składach ograniczyć do takich pojedynczych partii składanego cukru. Gdyby jednak prztem okazały się usterki, należy przeprowadzić ogólne badanie zapasu. Jeżeli się zapas kontroluje według pojedynczych pozycji złożenia, natenczas oblicza się rozprószenie oczywiście tylko ze względu na każdą pojedynczą wyrywkowo badaną pozycję złożenia.

§ 18.

Do §§ów 31 i 32 ustawy.

Czas wydawania wyrobów cukrowych. Drogi dla wydawania wyrobów cukrowych. Obowiązki przewoźnika przy transporcie cukru.

1. O wyjątkowe pozwolenie na wydawanie wyrobów cukrowych z fabryki także poza granicami czasu, ustalonego w §ie 31 ustawy, albo też na przeniesienie cukru do fabryki lub z jednego bu-

dynku do drugiego przez otwarte podwórze, winien przedsiębiorca fabryczny prosić na piśmie władzę skarbową pierwszej instancyi, podając szczegółowo powody.

2. W bolecie zbytu wynieść należy gościńce, drogi i bramy w ogrodzeniu, któremi się wyroby cukrowe z fabryki wydaje.

3. Każdy, kto transportuje wyroby cukrowe w okolicy fabryki, obowiązany jest przedłożyć organom skarbowym na ich żądanie boletę zbytu jakoteż inne towarzyszące transportowi dokumenty. Gdyby porównanie przesyłki z dokumentami jej towarzyszącymi wykazało takie usterki, które czynią koniecznem zważenie przesyłki, wtedy przewoźnik obowiązany jest udać się z przesyłką, w towarzystwie organu skarbowego, na miejsce przez tenże wskazane i użyć potrzebnej pomocy przy wszystkich urzędowych czynnościach.

§ 19.

Do §§ów 33 i 34 ustawy.

Prowadzenie ksiąg we fabrykach cukru.

Zapiski, które we fabryce cukru prowadzić ma przedsiębiorca sam względnie jego zastępca odpowiedzialni mają załączonym wzorom Nr. VIII, IX i X. Formularzy tych zapisków w formie paginowanych i parafowanych zeszytów, o nich przytwierdzonej urzędową pieczęcią, dostarcza za zwrotem kosztów nakładu urząd lub organ, który w tym celu władza skarbową pierwszej instancyi wyznaczy. Przed ich wydaniem wypisać należy na każdym zeszyt nazwę i siedzibę fabryki cukru, dla której rejestr jest przeznaczony.

Wzory.
Nr. VIII,
IX i X.

Pod względem prowadzenia poszczególnych zapisków zarządza się co następuje:

1. Do dziennika, przepisanego w §ie 33, l. 1 ustawy (dziennik 1, wzór Nr. VIII) wpisywać należy wszystek cukier, nadający się do sprzedaży (§ 12), który wychodzi z fabrykacji jako produkt gotowy w ciągu każdych 24 godzin pomiędzy 6. godziną rano jednego dnia a 6. godziną rano drugiego dnia; wpis ten opiera się na wynikach ważenia i ma być uskuteczniany każdego dnia najpóźniej do 8. godziny rano.

Jako wydatek wpisuje się do tego dziennika w powyższym czasie tylko te ilości cukru, które się w celu przerobienia wybiera z zapasów cukru, złożonych w zamykanych magazynach.

Wpisy następują według ciężaru netto (§ 12), a mianowicie w oddzielnych kolumnach, według tego, czy chodzi o cukier o najmniej 99,3 procentach polaryzacji (cukier jadalny) czy też o cukier o mniejszej polaryzacji.

Jeżeli gotowy nadający się do sprzedaży cukier wydaje się z fabryki natychmiast po odważeniu bez poprzedniego składania go w przeznaczonym na to zamykającym magazynie, natenczas należy wstawić przedtem odnośne ilości w dzienniku, w mowie będącym, w rubrykę wpływu i uwidocznąć w nim dokonane wydanie z powołaniem się na odnośną pozycję rejestru sprzedaży.

Różnica pomiędzy ilościami cukru wstawionymi w tym dzienniku w rubryce wpływu i w rubryce wydatku daje zapas gotowego nadającego się do sprzedaży cukru tak, jak się on przedstawia bez względu na cukier wydany według rejestru sprzedaży.

Jeżeli zatem od tej różnicy odciągnie się cukier wydany według rejestru sprzedaży, pozostaje rachunkowo ten zapas wyrobów cukrowych, któryby się powinien znajdować w zamkniętych magazynach.

2. Do dziennika przepisanego w §ie 33, l. 2 ustawy (dziennik 2, wzór Nr. IX) wpisywać należy jako wpływ tylko te ilości cukru surowego, względnie piaskowego, który się pobiera bez opłaty podatku z innych przedsiębiorstw lub z wolnego składu cukru — i to natychmiast po odważeniu go i złożeniu do przeznaczonych na to magazynów. Wpis do tego dziennika następuje według przeznaczonych na to kolumn dla każdej ilości osobno.

Te ilości cukru, które się w 24-godzinnych okresach od 6. godziny rano jednego dnia do 6. godziny rano drugiego dnia wybiera z zapasów cukru w celu przerobienia, wstawiać należy w tym dzienniku w rubrykę wydatku i to codziennie, najpóźniej do 8. godziny rano.

Jeżeli natomiast należycie zgłoszono wydanie wyrobów cukrowych bez dalszego przerobienia, wtedy ciężar netto tych wyrobów wstawia się nie tylko jako wydatek w dzienniku 2., ale równocześnie także w dzienniku 1 jako gotowy, nadający się do sprzedaży cukier jako wpływ, a w rejestrze sprzedaży jako wydatek. Wydawkowanie w dzienniku 2 następuje w tym przypadku z powołaniem się na liczbę bieżącą dziennika 1.

Jeżeli od ilości cukru wstawionych w dzienniku 2 w rubrykę wpływu odciągnie się ilości cukru wstawione w tymże dzienniku w rubrykę wydatku, natenczas daje reszta ową ilość wyrobów cukrowych, która powinna się znajdować we fabryce cukru w magazynach przeznaczonych na skład wyrobów cukrowych z zewnątrz dowiezionych.

Procenty polaryzacji wymienia się w dziennikach według dat zawartych w dokumentach towa-

rzyszących i według deklaracji przedsiębiorstwa — o ile zewnętrzne cechy cukru dają te potwierdzają.

3. Do rejestru sprzedaży (wzór Nr. X). sporządzonego tak, by go można kopiować, wpisuje się każde pozbycie wyrobów cukrowych podlegających opodatkowaniu, a to od przypadku do przypadku dla każdego odbiorcy osobno podając rodzaj (cukier jadalny, cukier surowy), ciężar netto, ilość i rodzaj naczyń z dodaniem nazwiska i miejsca zamieszkania (także i kraju) odbiorcy. Jeżeli chodzi o przesyłkę, która ma być wyprawioną poza linię cłową, wystarczy podanie kraju, do którego przesyłka ma odejść, nie wymieniając koniecznie nazwiska i miejsca zamieszkania odbiorcy. Tak te jak i wszystkie inne wpisy skutecznie należy atramentowym ołówkiem i kopiować.

Dla poszczególnych stacji ekspedycyjnych w obrębie fabryki cukru wolno rejestry sprzedaży prowadzić oddzielnie. Rejestry sprzedaży prowadzone przez każdą ze stacji ekspedycyjnych, należy przez przeciąg całej kampanii bieżąco numerować. Obok odnośnego numeru rejestru sprzedaży, obok bieżących numerów bolet zbytu, tudzież obok każdego powołania wpisów w rejestrze sprzedaży umieszczać należy we formie ułamka literę oznaczającą odnośną stację ekspedycyjną. Miesięczne sumy rejestru sprzedaży przenosi się nie z jednego rejestru częściowego do drugiego tylko do osobnego rejestru sprzedaży, zwanego „Zbiorowym rejestrem sprzedaży“, a mianowicie przenosi się je na tę stronę, która służy na zamknięcie i tu się je zlicza. Powstające tak sumy końcowe przenosi się następnie do „Zbiorowego rejestru sprzedaży“ na następny miesiąc. Jeżeli która stacja ekspedycyjna nie skutecznie w jakimś miesiącu żadnych wysyłek, okoliczność tę należy uwidocznąć w tym rejestrze.

4. Określone wyżej zapiski prowadzić należy dalej w przepisany sposób także i podczas przerw w ruchu, tak długo, dopóki we fabryce cukru znajdują się jeszcze nieopodatkowane gotowe i nadające się do sprzedaży wyroby cukrowe lub zapasy niegotowych jeszcze, a podlegających opodatkowaniu wyrobów cukrowych.

Wpisując ciężar netto wyrobów cukrowych do dzienników i rejestrów, należy ułamki poniżej pół kilograma opuszczać, natomiast ułamki wynoszące pół kilograma lub więcej wstawiać w rachunek jako całe kilogramy.

Wykluczone od takiego zaokrąglania ułamków są te ilości wagi, które razem tworzą ogólne sumy wpisywane do dzienników i rejestrów, jak na przykład pojedyncze pozycje wagi w listach ważenia, zgłoszeniach, uwagach o próbkach cukru i t. d.

5. Miesięczne zamknięcie dzienników przepisane w §ie 34, l. 6 ustawy, następuje oczywiście dla każdego dziennika z osobna; w dziennikach 1 i 2 należy od wpływu odjąć wydatek, a pozostałą resztę wstawić w charakterze zapasu w nowym dzienniku w rubrykę wpływu jako pierwszą pozycję. W rejestrze sprzedaży przenosi się tylko sumy poszczególnych kolumn juksty do nowego zapisku.

Na końcu każdej kampanii należy stwierdzone zapasy gotowego cukru własnego wyrobu wpisać jako pierwszą pozycję do dziennika 1, a stwierdzone w tymże czasie zapasy cukru z zewnątrz dowiezionego jako pierwszą pozycję w dzienniku 2, oraz oznaczyć je wyraźnie jako zapasy przeniesione z ubiegłej kampanii.

§ 20.

Do §§ów 37, 38, 39, dalej 41, 42 i 43 ustawy.

Wydawanie wyrobów cukrowych z fabryki cukru lub z wolnego składu cukru.

1. Wydawanie cukru za opłatą podatku spożywczego.

1. Zgłoszenie.

Każde wydanie cukru za opłatą podatku spożywczego zgłosić należy za okazaniem bolety płatniczej względnie kredytującej (§ 21 przep. wyk.) na ręce organu skarbowego, w którego ręku spoczywa nadzór nad przedsiębiorstwem, a to na piśmie w podwójnym wygotowaniu według dołączonego tu wzoru Nr. XI. Daty w kolumnach 1 do 6 umieszczać należy zawsze jeszcze przed wniesieniem zgłoszenia. Kolumny 7, 8 i 9 wypełnia się dopiero po przeprowadzonym urzędowaniu względem przesyłki, jednak przed jej wydaniem, a to na podstawie ciężaru poszczególnych ładunków, zbadanego przez organy skarbowe równocześnie i wspólnie ze stroną. Przy ładunkach o równym ciężarze netto i nieznacznie tylko różniącym się ciężarze brutto i tarze wolno wpisywać tylko ogólny ciężar brutto, tary i netto. Numerowanie zewnętrznych osłon głów cukru i kartonów nie jest koniecznem.

Blankiety zgłoszenia pobierać można za zwrotem kosztów nakładu, za pośrednictwem organów skarbowych, do których należy nadzór nad przedsiębiorstwem.

Zgłoszenia wygotowywać można także drogą kopiowania. W przypadku tym muszą odnośne druki być z odpowiednio mocnego papieru. Do kopiowania używać należy tylko ołówków atramentowych, a wygotowania muszą być łatwo czytelne.

Do zgłoszeń wolno dołączać także jako arkusz wkładowy konsygnację ciężaru brutto, tary i netto poszczególnych ładunków. Konsygnacje te należy jednak doszyć za pomocą nici, której obydwie końce przypieczetować ma swą pieczęcią tak zgłaszający jak i organ skarbowy.

O ile to jest możliwe, może osnowa zgłoszenia — z wyjątkiem jednak podpisu — być wydrukowaną.

Każde zgłoszenie opiewać musi na co najmniej 5 cetnarów metrycznych cukru, wyjąwszy przypadek wyczerpania zapasów.

Jeżeli cukier, będący przedmiotem zgłoszenia, przeznaczony jest dla większej liczby odbiorców, natenczas należy przesyłki przeznaczone dla poszczególnych odbiorców uwidocznnić przez opatrzenie ich bieżącymi liczbami pozycji i oddzielić je w zgłoszeniu poprzecznymi liniami od siebie, a wyroby cukrowe objęte zgłoszeniem wywieźć jednego i tego samego dnia i środkami przewozowem tego samego rodzaju.

2. Urzędowe załatwienie zgłoszenia.

Organ skarbowy, któremu doręczono zgłoszenie, winien najpierw zbadać umieszczone w niem daty i zgodność obydwóch egzemplarzy, oraz zażądać ewentualnie ich uzupełnienia; ponadto ma stwierdzić, czy boleta płatnicza względnie kredytująca pokrywa w zupełności przypadający podatek spożywczy. Jeżeli pod jakimkolwiek względem okaże się usterka, należy zgłoszenie zwrócić. Wycieranych, poprawianych lub częściowo przekreślonych zgłoszeń przyjmować nie wolno.

Jeden egzemplarz zgłoszenia zwraca się stronie.

3. Urzędowanie względem przesyłki.

a) Przed wydaniem wyrobów cukrowych winny organy skarbowe zbadać na podstawie zgłoszenia liczbę, znaki i numery, jakoteż rodzaj naczyń, w których się te wyroby cukrowe znajdują, dalej ich ciężar brutto i netto, gatunek cukru, który każdy ładunek zawiera, wreszcie zgodność zgłoszenia ze stanem przesyłki.

b) Ciężar netto opakowanych wyrobów cukrowych bada się w ten sposób, że się od stwierdzonego ciężaru brutto odciąga tarę.

Ciężar opakowań (tarę) stwierdzić należy przy interwencji urzędowej jeszcze przed ich każdorazowym użyciem (§ 12, l. 4).

Zbadaną tarę należy i poza przypadkami §u 12, l. 4 uwidoczniać na opakowaniach.

Przy cukrze surowym w workach można przyjąć przeciętnie tarę w wysokości 1 procentu ciężaru brutto, jeżeli rzeczywista tara jest najwyżej o jedną piątą mniejsza, o czym się organy skarbowe przekonać mają zapomocą prób wyrwykowych. Jeżeli wysyłający taką przeciętną tarę wybierze, winien w odnośnej kolumnie zgłoszenia wypisać: „Przyjęta tara przeciętna.“ Jeżeli jednak woli ważyć ciężar netto, winien podać w zgłoszeniu tarę worka dla każdego ładunku.

- c) Badając podaną tarę można się posługiwać próbami wyrwykowymi i pomijać przytem różnice nie przenoszące $\frac{1}{2}$ procentu ciężaru brutto.

4. Urzędowe załatwianie bolet płatniczych, względnie kredytujących.

- a) Jeżeli podatek spożywczy uiszczono tylko od przesyłki cukru, która według zgłoszenia ma być wydana, względnie jeżeli tylko dla tej przesyłki skredytowania go żądano, natenczas należy odnośną boletę płatniczą względnie kredytującą przy wnoszeniu zgłoszenia odebrać i dołączyć do rejestru zgłoszeń.
- b) Jeżeli podatek spożywczy uiszczono według rachunku z góry za kilka przesyłek albowiem jeżeli odprawiono kilka przesyłek na podstawie jednej bolety kredytującej, winien organ skarbowy uwidocznienie przypadający podatek spożywczy dla każdej przesyłki na odwrotnej stronie odnośnej bolety, a w razie kredytowania uwiadomić natychmiast po upływie bieżącego właśnie miesiąca urząd poborczy o tem, jakie kwoty skredytowanego podatku w ciągu tego miesiąca przypisano. Gdy się boleta płatnicza względnie kredytująca wyczerpie, należy ją ściągnąć i o wyczerpaniu bolety kredytującej uwiadomić odnośny urząd poborczy. Jeżeli czasokres udzielenia kredytu jakiejś bolety kredytującej upłynął, nie wolno na jej podstawie przyjmować dalszego zgłoszenia wydania a urząd poborczy zawiadamia się, że z bolety tej nie korzystano i do jakiej wysokości. I te bolety kredytujące należy z końcem odnośnej kampanii ściągnąć i dołączyć je jako załączkę do ostatniego, względnie do późniejszego rejestru zgłoszeń.

5. Wydawanie wyrobów cukrowych przeznaczonych dla przedsiębiorców i ich funkcyonaryuszy.

Powyższe postanowienia o wydawaniu cukru za opłatą podatku spożywczego stosować należy

analogicznie także i do cukru przeznaczonego do użytku przedsiębiorcy względnie jego funkcyonaryuszy wewnątrz ogrożenia fabrycznego; tylko w zgłoszeniu należy zamiast miejsca przeznaczenia posyłki i adresu bezpośredniego odbiorcy zaznaczyć: „dla użytku w obrębie fabryki“, a podanie dat wymienionych w §ie 37, ll. 5, 6 i 7 ustawy odpada.

Do opodatkowania w celu użytku wewnątrz ogrożenia zgłaszać należy co najmniej takie ilości cukru, jakie są przepisane dla pojedynczych ładunków przy ich wywozie, podlegającym opodatkowaniu. Cukru tego nie potrzeba zaopatrzwać w urzędowe marki zamknięcia.

6. Opłata podatku spożywczego od próbek cukru.

Za próbki cukru uważać należy w myśl niżej podanych postanowień tylko takie ilości cukru, które pojedynczo wagi 500 gramów nie przekraczają. Natomiast próbki gęstych i rzadkich soków, jakoteż mas do napelniania mogą ważyć najwyżej jeden kilogram, a próbki cukru rafinowanego najwyżej trzy kilogramy.

Hebroć ma się próbki cukru wysyłać z fabryki należy donieść o tem zawsze pisemnie organowi skarbowemu, w którego ręku spoczywa nadzór nad fabryką, i to bezpośrednio przed ich wysłaniem, podając zarazem rodzaj i ilość tych próbek.

Ciężar netto cukru zawartego w próbkach cukru waży się tylko na żądanie przedsiębiorstwa; prócz tego przypadku uwzględnia się przy obliczaniu ciężar maksymalny.

Organ nadzorezy winien na podstawie zgłoszenia zbadać rodzaj i liczbę próbek zgłoszonych do wysłania i przekonać się, czy dopuszczalnej wagi maksymalnej nie przekraczają. Oznaczanie próbek urzędowymi markami nie jest potrzebne.

Względem wysłanych próbek winien organ nadzorezy prowadzić zapisek i co miesiąca go zamykać. Podatek spożywczy przypadający od próbek cukru, o którym przedsiębiorcę uwiadomić należy, odpisać należy na odnośnej bolecie płatniczej względnie kredytującej. Jeżeli boleta ta pokrycia nie daje, winien przedsiębiorca zapłacić podatek spożywczy najpóźniej w trzy dni w oznajmionym mu urzędzie poborczym.

Dla wykazania wywozu próbek cukru rafinowanego ważących ponad 500 gramów winna strona postarać się o receptis nadawczy odnośnego zakładu przewozowego i wręczyć go organowi nadzorczemu.

7. Wolne składy cukru.

Powyższe postanowienia tego paragrafu stosować należy analogicznie także do wywozu cukru z wolnego składu za opłatą podatku spożywczego.

Jeżeli cukier leży pod wspólnym zamknięciem urzędowym, oraz jeżeli się prowadzi książkę magazynową, w której poszczególne złożenia oddzielnie się przeprowadza, należy w przypadku, gdy pojedyncze ładunki zastano niezmienione z nienaruszonym urzędowym zamknięciem przy wydawaniu — o ile dla niego ten sam ciężar brutto i netto zadeklarowano, który przy składaniu stwierdzono — badać drogą prób wyrywkowych ciężar brutto, nie badając ciężaru netto, oczywiście o ile przy tem badaniu ciężaru brutto żadne usterki na jaw nie wyjdą.

II. Postanowienia dotyczące wydawania cukru bez opłaty podatku spożywczego.

A. Przeniesienie cukru do wolnego składu lub do fabryki cukru w obrębie królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

1. Zgłoszenie.

Każde nieopodatkowane wydanie cukru jadalnego czy surowego z fabryki cukru w celu złożenia go w wolnym składzie albowast cukru surowego lub piaskowego z fabryki cukru lub z wolnego składu w celu dowozu do innej fabryki cukru, zgłosić należy przedtem na ręce organu skarbowego, do którego należy nadzór nad fabryką cukru, względnie nad wolnym składem, a to pisemnie w podwójnym wygotowaniu według dołączonego tu wzoru Nr. XII.

Równocześnie ze zgłoszeniem przyjmuje przedsiębiorca fabryczny, względnie właściciel wolnego składu na siebie obowiązek tej treści, że określony bliżej w zgłoszeniu cukier bez zmiany jego rodzaju i ilości w ciągu wyznaczonego terminu dostawi organowi skarbowemu, do którego należy nadzór nad fabryką cukru, względnie nad wolnym składem i przedłoży zgłoszenie do dalszego odprawienia, względnie, że zapłaci podatek spożywczy przypadający od odnośnej ilości cukru, jeżeli i o ile w mowie będąca ilość cukru nie wejdzie do fabryki cukru, względnie do wolnego składu, oraz nie będzie mogło być udowodnionem, że cukier ten podczas transportu uległ zniszczeniu.

Pod względem wygotowania i badania zgłoszenia, jakoteż pod względem wpisywania ich do rejestru zgłoszeń stosować należy analogicznie postanowienia wymienione poprzednio pod I, ll. 1 i 2.

2. Uzędowanie względem przesyłki.

Organy skarbowe badają przesyłkę zewnątrznie i wewnątrznie w sposób przepisany pod I, l. 3 i to każde naczynie z osobna i mają baczyć na to, by daty 4 do 6 kolumny zgłoszenia wpisano w obydwu egzemplarzach zupełnie zgodnie z wynikiem urzędowego dochodzenia. Liczbę bieżącą, pod którą wpis w rejestrze sprzedaży uskutecznił, wpisuje w obu egzemplarzach zgłoszenia organ skarbowy.

Jeżeli przy wydawaniu cukru w workach lub skrzyniach dla każdego ładunku zadeklarowano ten sam ciężar brutto, tary i netto, zadowolić się można wyrywkowym zważeniem brutto dwudziestą częścią przesyłki. Jeżeli ciężar brutto dwóch tylko worków, względnie dwóch tylko skrzyń okaże się o więcej aniżeli $\frac{1}{2}$ procentu mniejszy aniżeli ciężar zadeklarowany, zważyć należy każdy poszczególny ładunek.

Gdy wszystkich przepisanych warunków dopełniono i w żadnym kierunku usterek nie stwierdzono, wyznaczyć należy na obydwu egzemplarzach zgłoszenia po wysłuchaniu wysyłającego i z uwzględnieniem wszystkich okoliczności termin nie zbyt krótki, w którym przesyłka ma dojść do miejsca przeznaczenia, przesyłkę samą zaś należy, o ile strona tego żąda, opatrzyć urzędowym zamknięciem.

Jeżeli przedsiębiorstwo, z którego przesyłka ma być wydana, połączone jest zapomocą szyn z koleją, a przesyłka ma być wyprawioną w zamkniętej przestrzeni ładunkowej, natenczas organ skarbowy funkcjonujący w charakterze urzędu wysyłającego nadzoruje także całe załadowanie cukru do wagonów kolejowych, zamyka je urzędownie i jeżeli nie zajdzie jaka usterka, któraby natychmiastowemu wyprawieniu jej stała na przeszkodzie, przekazuje przesyłkę urzędowi odbiorczemu. Jeżeli cukier ma być wyprawiony w zamkniętej przestrzeni ładunkowej, muszą wagony kolejowe, przeznaczone do transportu, nadawać się do założenia zupełnie pewnego zamknięcia. W przeciwnych przypadkach zamykać należy poszczególne ładunki.

Jeden egzemplarz zgłoszenia, który towarzyszyć ma przesyłce aż do miejsca przeznaczenia (pierwopis), wręczyć należy stronie.

3. Postanowienia dotyczące transportu przesyłki.

a) W czasie transportu przesyłki zachować należy przepisy obowiązujące względem transportu przekazanych nieocelonych towarów do wozowych.

Oдноśne przepisy zawarte są w §§ach 155 do 164 włącznie, względnie w §ie 160 ordynacji celi i monopolów państwowych, który w zasadzie postanawia, że wszystkie wydarzenia, które wywołują konieczność wyładowania lub przeładowania towaru podczas transportu,

alboteż przekroczenia terminu dostawy, jakoteż wszystkie wydarzenia, które wywołują zmianę właściwości towaru lub podanego ciężaru, uszkodzenie zewnętrznej osłony naczyń, naruszenie lub zatarcie do niepoznania urzędowego zamknięcia itd., — zgłaszać należy bezwzględnie w najbliższym urzędzie cłowym, w przełożeniu gminy alboteż w najbliższym oddziale straży skarbowej; organy te winny zbadać prawdziwość podanych okoliczności i wystawić transportującemu towar tak co do zgłoszenia samego jak i co do wyników badania poświadczenie, którem się transportujący ma wykazać w urzędzie odbiorczym.

- b) Jeżeli przesyłka, wyprawiona w zamkniętej przestrzeni ładowniczej ma być na żądanie wysyłającego podczas transportu przeładowana na inny środek przewozowy, nadający się do zamknięcia przestrzeni ładowniczej, tedy przeładowanie to, które się musi rozciągać na całą przesyłkę, zgłosić należy u dozorującego organu skarbowego już przy wysłaniu z podaniem czasu i miejsca przeładowania a organ skarbowy winien okoliczność tę na zgłoszeniu zanotować i zawiadomić o tem tak organ nadzorczy przedsiębiorstwa, dla którego przesyłka jest przeznaczona, jak i oddział straży skarbowej, w którego okręgu przeładowanie ma nastąpić.

Przeładowanie następuje pod urzędowym nadzorem, w obecności dwóch funkcjonaryszys skarbowych, którzy zdjąć mają urzędowe zamknięcie, założyć je ponownie na nowym środku transportowym a wykonanie tej czynności względnie uskutecznienie przeładowania zanotować w papierach towarzyszących, podając gatunek względnie rodzaj środka transportowego, na który wyroby cukrowe przeładowano tudzież liczbę i rodzaj umieszczonych zamknięć.

4. Dowóz cukru do fabryki cukru lub do wolnego składu.

Po nadejściu przesyłki, przeznaczonej dla fabryki cukru lub dla wolnego składu, na miejsce przeznaczenia, winien przedsiębiorca lub jego zastępca zawiadomić o tem natychmiast pisemnie lub ustnie organ skarbowy, przeznaczony do nadzorowania przedsiębiorstwa i przedłożyć mu pierwopis zgłoszenia. Na podstawie tego zawiadomienia tudzież pierwopisu zgłoszenia, załatwionego przez urząd odprawiający, następuje dowóz wyrobów cukrowych do fabryki cukru lub do wolnego składu, nawet wtedy, gdyby duplikat zgłoszenia jeszcze nie nadeszedł.

Organ skarbowy bada ilość, rodzaj, znaki i liczby naczyń, dalej umieszczone na nich urzędowe

zamknięcia, ciężar i gatunek wyrobów cukrowych, w sposób przez urząd wysyłający zastosowany, przyczem i tutaj poprzestać można przy naczyniach tego samego rodzaju i tych samych rozmiarów na próbach wyrwykowych (punkt 2, ustęp 2).

Jeżeli badanie wykaże, że waga przesyłki w stosunku do zgłoszenia nie jest więcej jak o pięć procentów większą lub mniejszą, postępowania karnego wdrażać nie należy.

Badania ilości można za zgodą przedsiębiorcy zaniechać, jeżeli przesyłka nadeszła z nienaruszonymi zamknięciami urzędowymi a ilość ładunków się zgadza i żadnych innych usterek także nie stwierdzono. W przypadku takim wstawia się w rubrykę wpływu ilość cukru stwierdzoną przez urząd wysyłający.

Tosamo odnosi się do przypadku, jeżeli się wyroby cukrowe dowozi z fabryki cukru do utrzymwanego przez nią w jej siedzibie lub bliskości wolnego składu, pozostającego pod wspólnym urzędowo-skarbowym nadzorem alboteż z tego składu do fabryki cukru, a transport odbywa się pod urzędowym nadzorem lub podlega urzędowo-skarbowemu nadzorowi ze strony urzędu wysyłającego.

Po dokonaniu odważenia umieszcza organ skarbowy na ostatniej stronie obydwóch egzemplarzy zgłoszenia wywód oględzin i liczbę pozycji wpływu, pod którą wpis w zapiskach 2, względnie w rejestrze wpływów, przepisany dla wolnych składów, nastąpił i przesyła bezzwłocznie pierwopis, opatrzony potwierdzeniem dokonanego odbioru, jako wolną od opłaty, poleconą przesyłką urzędową urzędowi wysyłającemu. Potwierdzony duplikat zgłoszenia dołączyć należy do zapisków 2 względnie do rejestru wpływów.

5. Ostateczna czynność urzędowa urzędu wysyłającego.

Urząd wysyłający okazać ma zwrócony pierwopis zgłoszenia przedsiębiorcy lub jego zastępcy a następnie dołączyć go do rejestru zgłoszeń.

Jeżeli według zwróconego pierwopisu w przedsiębiorstwie, które przesyłkę cukru odebrało, znaleziono mniejszą ilość cukru od tej, którą przy wysłaniu stwierdzono, i to bez usprawiedliwienia ubytku, natenczas winien wysyłający uiścić w trzech dniach pod rygorem egzekucji podatek spożywczy od tego ubytku. Zawiadamia się o tem przez wywód oględzin.

Jeżeli w ciągu ośmiu dni po upływie terminu dostawy, wymienionego w zgłoszeniu, potwierdzony pierwopis nie nadejdzie, zawiadomić należy o tem natychmiast przełożoną władzę skarbową pierwszej instancyi i zawiadomienie to zanotować w rejestrze zgłoszeń z powołaniem się na odnośną pozycję. Władza ta obowiązana jest zarządzić dalsze dochodzenia i, gdyby się okazać miało, że przesyłka do

miejsca przeznaczenia nie nadeszła, wymierzyć na zasadzie §. 42. ustawy przypadający podatek spożywczy do opłaty w ciągu trzech dni pod rygorem egzekucyi a wskutek zaniedbania dostawy wdrożyć dochodzenia karne.

B. Wywóz cukru poza linię cłową.

Do wywozu cukru poza linię cłową stosują się w ogólności postanowienia, przytoczone w poprzednim rozdziele II, lit. A, z następującymi zmianami:

1. Co do każdego zamierzonego wywozu cukru z fabryki cukru lub z wolnego składu poza linię cłową wnieść należy na ręce organu skarbowego, w którego ręku spoczywa nadzór nad przedsiębiorstwem, deklarację według dołączonego formularza (Wzór Nr. XIII), w podwójnym wygotowaniu, a jeżeli nadawca otrzymać chce osobne potwierdzenie wyjścia, w potrójnym wygotowaniu.

Wywozić wolno przez wszystkie główne komory ludzież przez wszystkie komory pomocnicze I. klasy, przez inne zaś urzędy celne tylko w miarę szczególnie udzielonego upoważnienia.

2. Każda przesyłka musi być urzędownie zamkniętą i dlatego musi się cukier znajdować w dobrze opatrzonych naczyniach, nadających się do założenia zupełnie zabezpieczającego zamknięcia urzędowego — o ile zamykanie poszczególnych ładunków nie okaże się zbędnem z powodu zastosowania zamknięcia przestrzeni ładowniczej. Poszczególne ładunki przesyłki muszą być numerowane i wymienione w deklaracji według arytmetycznego porządku numerów.

W wozach kolejowych należy poszczególne ładunki tak układać, by tak wstęp do wagonów jak i dostęp do pojedynczych ładunków był łatwy.

Jeżeli do jednego wozu kolejowego załadowuje się różne gatunki cukru, natenczas należy poszczególne sorty cukru układać w zamkniętej przestrzeni w ten sposób, by ładunki tej samej sorty cukru były razem; równocześnie z odnośną deklaracją wywozową, w której daty, odnoszące się do każdej poszczególnej sorty cukru razem mają być zebrane — przedłożyć należy prosty szkic wozu kolejowego, z którego układ ładunków w zamkniętej przestrzeni, należących do każdej poszczególnej sorty cukru, musi być widoczny.

Urząd wysyłający bada ten szkic, który ma przesyłać towarzyszyć aż do urzędu wyjścia i jeżeli się przekona, że błędów nie zawiera, potwierdza okoliczność na szkicu.

3. Przesyłkę wywozową przekazać należy urzędowi wyjścia.

4. Cukier odprowadzony urzędownie do wywozu poza linię cłową nie może pozostać na obszarze cłowym.

5. Jeżeli przesyłka nadejdzie do urzędu wyjścia w terminie, zakreślonym przez urząd wysyłający, dalek jeżeli urzędowe zamknięcie jest nienaruszone a przy rewizyi stwierdzono zupełną zgodność przesyłki z deklaracją, natenczas urząd wyjścia odprawia przesyłkę do wywozu poza linię cłową a po jej wyjściu potwierdza tę okoliczność we wszystkich egzemplarzach deklaracji wywozowej.

C. Wolne od podatku wydawanie cukru do fabrykacji artykułów eksportowych lub karmy dla bydła.

Postanowienia względem wydawania cukru, przeznaczonego do wolnego od podatku użycia w celach fabrykacji artykułów eksportowych, zawierających cukier lub na karmę dla bydła, zawarte są w dodatkach A i B.

Do-
datki
A i B.

III. Postanowienia, dotyczące wydawania (wolnego od podatku) syropu, nienadającego się do użytku ludzkiego.

Każde wydanie nienadającego się do ludzkiego użytku i dlatego wolnego od podatku syropu z fabryki cukru zgłosić należy u organów nadzorczych, które wydanie to mają kontrolować.

Do zgłoszenia tego stosują się analogicznie przepisy I. rozdziału, lit. 1 i 2, z tą zmianą, że w zgłoszeniu odpadają daty dotyczące podatku spożywczego, oraz, że jeden egzemplarz zgłoszenia służyć ma jako dokument towarzyszący i winien być organom skarbowym na żądanie okazany.

Urzędowe badanie syropu, zgłoszonego do wolnego od opłaty wydania, ogranicza się z reguły do zbadania barwy i smaku jego.

Za wolny od podatku syrop (melasę) uchodzi syrop o brudno-brunatnej barwie i nieprzyjemnym, słonawym smaku. Tylko w przypadku wątpliwości, czy syrop, zgłoszony do wolnego od podatku wydania, nadaje się do ludzkiego użytku, należy z odnośnej przesyłki pobrać dwie próbki po 500 gramów, przelać je do czystych flaszeczek, zatkać je szczelnie, zapieczętować i dla zabezpieczenia tożsamości przytwierdzić na jednym ich końcu gumą lub kłajstrem kartkę, zawierającą daty tożsamości przesyłki. O pobraniu próbek zawiadomić należy stronę oraz dać jej sposobność, by była przy tem obecna. Jedną flaszeczkę posłać należy bezzwłocznie do stacyi doświadczalnej c. k. technicznej kontroli skarbowej (we Wiedniu, w Pradze). Drugą flaszeczkę przechowuje organ skarbowy jako rezerwę co najmniej przez dwa miesiące.

Wzór
Nr.
XIII.

Pobrawszy próbki, należy przesyłkę na żądanie strony odprawić a po nadejściu wyводу oględzin, w miarę wyniku analizy, zarządzić ewentualnie natychmiast co potrzeba w celu wdrożenia postępowania karnego tudzież ściągnięcia podatku spożywczego, przypadającego od syropu wydane go bez opłaty podatku.

Załączka XIV. Postępowanie przy poborze próbek jakoteż przy badaniu melassy i syropu przepisane jest w załączce XIV.

Władze skarbowe pierwszej instancji mogą pozwolić fabrykom cukru na ich żądanie — z zastrzeżeniem każdorazowego odwołania, które w razie nadużycia natychmiast następuje — na wyrób karmy dla bydła z melassy w obrębie fabryk cukru, a to pod następującymi warunkami.

1. Przedsiębiorstwo przedłożyć ma organowi nadzorcemu dokładny opis postępowania, które ma być zastosowane przy wyrobie karmy z melassy oraz wymienić pracownię, które do tego celu mają być użyte, przyrządy, domieszki i stosunek mieszania materiałów.

Do fabrykacji tej nie wolno jednak użyć miejsc, określonych w §ie 15, l. 1 i 2 ustawy.

2. Ilość melassy, pobrana każdym razem do powyższego celu, musi być należycie zgłoszona i urzędownie traktowana.

3. Melassę tę wlewa się do przeznaczonego na to, silnie stojącego rezerwoaru i nie wolno jej stąd użyć do innego, jak zgłoszony, celu.

IV. Postanowienia na wypadek, jeżeli wydanie wyrobów cukrowych w zgłoszonym terminie ulega przeszkodzie lub zupełnie nie ma miejsca.

1. Gdyby wydanie zgłoszonych wyrobów cukrowych mogło nastąpić wprawdzie tego samego dnia, lecz dopiero po upływie jednej godziny lub więcej poza chwilę zgłoszoną, winien organ skarbowy, nadzorujący wydawanie, zaznaczyć tę okoliczność w towarzyszącej przesyłce bolecie zbytu oraz wymienić w tejże bolecie godzinę, do której cukier opuścić musi fabrykę względnie wolny skład cukru.

2. Jeżeli wydanie wyrobów cukrowych w dniu zgłoszonym z powodu nieprzewidzianej przeszkody w ogóle nastąpić nie może, natenczas skutecznie je można jeszcze następnego dnia, bez ponownego zgłoszenia, jeżeli o przeszkodzie, natychmiast po jej zajściu, zawiadomiono pisemnie, w podwójnem wygotowaniu organ skarbowy, sprawujący nadzór nad przedsiębiorstwem.

3. Jeżeli w skutek nieprzewidzianej przeszkody zgłoszone wydanie wyrobów cukrowych jest i w dniu następującym po dniu zgłoszonym niemożliwym, albowiem jeżeli musi być zupełnie zaniechanem, natenczas może właściwa władza skarbowa pierwszej instancji na pisemną prośbę przedsiębiorcy unieważnić odnośne zgłoszenie ewentualnie zbonifikować względnie odpisać podatek spożywczy (§ 41 ustawy), jeżeli o przeszkodzie natychmiast po jej zajściu zawiadomiono pisemnie w podwójnem wygotowaniu organ skarbowy, sprawujący nadzór nad przedsiębiorstwem, tudzież, jeżeli przedsiębiorstwo w czasie urzędowych dochodzeń zgłoszoną przeszkodę wiarygodnie wykaże.

Jeżeli tych warunków dopełniono, władza skarbowa pierwszej instancji unieważnia odnośne zgłoszenie w ten sposób, że zarządza wykreślenie go z rejestru zgłoszeń, ewentualnie także wykreślenie dotyczącego wpisu w rejestrze sprzedaży, jakoteż ściągnięcie wydanej już ewentualnie bolety zbytu.

Jeżeli kwotę podatku, przypadającą na zasadzie unieważnionego zgłoszenia, odpisano już na otrzymanej bolecie płatniczej względnie kredytującej, wykreślić należy odnośny ustęp z powołaniem się na zarządzenie unieważniające.

Wyroby cukrowe, których we właściwym czasie wydać nie można było, można po usunięciu przeszkody wydać tylko za należytem ponownem zgłoszeniem i urzędowem tegoż załatwieniem.

§ 21.

Do §u 40 ustawy.

Termin płatności i kredytowanie podatku spożywczego.

1. Opłata podatku spożywczego.

Podatek spożywczy opłacać należy przed zgłoszeniem wydania wyrobów cukrowych z fabryki cukru lub z wolnego składu cukru — według ciężaru netto wydać się mających wyrobów cukrowych — w oznajmionym przedsiębiorstwie urzędzie poborczym, albowiem za pośrednictwem przekazowego obrotu urzędu pocztowych kas oszczędności na czekowy rachunek urzędu poborczego (rozporządzenie ministeryalne z dnia 26. listopada 1897, Dz. u. p. Nr. 272). Można jednak także złożyć z góry — z zastrzeżeniem obrachunku — pewną sumę pieniężną, pokrywającą podatek spożywczy od kilku przesyłek.

Wzór
Nr.
XV.
Podatek spożywczy opłaca się zapomocą osobnego zgłoszenia, wygotowanego według wzoru Nr. XV, które wnieść należy w urzędzie poborczym w pojedyńczym wygotowaniu.

Jeżeli ma miejsce kredytowanie, natenczas należy w zgłoszeniu przytoczyć odnośne przyznanie kredytu i podać, do jakiej wysokości kredytu tego się żąda; jeżeli kredytowanie miejsca nie ma, wtedy przypadającą kwotę uiszcza się w gotówce.

II. O kredytowaniu.

Na mocy §u 6 ustawy z dnia 31. stycznia 1903, Dz. u. p. Nr. 26, ustalono termin zapłaty podatku spożywczego od cukru, kredytowanego już w dniu 1. września 1903, jakoteż w przyszłości kredytować się mającego, na sześć miesięcy, licząc od miesiąca kalendarzowego, następującego bezpośrednio po miesiącu przypisania podatku.

Od tego podatku spożywczego od cukru, który z góry w gotówce uiszczono, nie udziela się dyskonta.

Pod względem kredytowania obowiązują zresztą następujące postanowienia:

1. O skredytowanie podatku spożywczego prosić należy władzę skarbową pierwszej instancji.

Podatek spożywczy kredytuje się najwyżej dla tej należności podatkowej, która powstanie w granicach każdej pojedynczej kampanii. Niema jednak potrzeby, w celu odnowienia kredytu, odnawiać za każdym razem także i zabezpieczenie kredytowanej kwoty podatkowej, lecz złożone raz zabezpieczenie, o ile go w tym względzie nie ograniczono, można pozostawić także dla drugiej i dalszej kampanii, jeżeli oczywiście nie zaszyły takie okoliczności, które zdaniem władzy skarbowej zmieniły wartość złożonego zabezpieczenia w sposób dla skarbu państwa niebezpieczny.

Do ustalonej w miarę zabezpieczenia ogólnej sumy, do której kredytu udzielono, nie wlicza się kredytowanych wprawdzie ale zapłaconych już kwot. Jeżeli tedy na przykład przedsiębiorca z przyznanego mu kredytu podatkowego w wysokości 50.000 K korzystał już do wysokości 49.000 K, ale zanim się kredytu dla nowej należności podatkowej domagać będzie, 30.000 K gotówką uiszczy, tedy rozporządza dla nowej należności podatkowej jeszcze kredytem w wysokości 31.000 K, a gdyby przed żądaniem kredytu dla nowej należności podatkowej, zapłacił już gotówką całą poprzednią należność 49.000 K, rozporządzałby dla nowej należności znowu całym przyznanym kredytem 50.000 K.

Władza skarbowa rozstrzyga we własnym zakresie działania, czy zachodzą warunki udzielenia kredytu podatkowego, i w jakim rozmiarze kredytu tego ma się udzielić. O decyzji zawiadamia się pisemnie podatników i odnośny urząd poborczy.

2. Zabezpieczenie dać można w następujący sposób:

A. Przez przeznaczenie na ten cel i złożenie papierów wartościowych; użyć można w tym celu:

- wszystkich obligacji tak ogólnego długu państwowego jak i państwowego długu królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych i królewskiego węgierskiego długu państwowego;
- wszystkich obligacji pierwszeństwa kolei żelaznych i to tak królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych jak i krajów korony węgierskiej, o ile one posiadają państwową gwarancję dla procentów i zwrotu kapitału, wreszcie
- wszystkich innych austriackich papierów wartościowych (listów zastawnych, obligacji indemnizacyjnych, obligacji pożyczek krajowych i komunalnych itd), które ustawniczo uznano za zdolne do lokacji sierocych pieniędzy, a co proszący o kredyt winien wykazać.

Wyliczone pod a) papiery wartościowe przyjmuje się po pełnym ostatnim kursie dziennym, notowanym na wiedeńskiej a posiłkowo na budapestzteńskiej giełdzie, o ile tenże nie pochodzi z wcześniejszej daty jak 14 dni wstecz licząc, ale nie wyżej wartości imiennej, papiery zaś pod b) i c) wymienione tylko w wysokości dwóch trzecich podanej wyżej wartości kursowej.

Składając papiery wartościowe, złożyć należy równocześnie deklarację przeznaczenia według dołączonych tu wzorów Nr. XVI wzgl. XVII, w których wyraźnie zaznaczyć należy, że one mają służyć na zabezpieczenie skredytowanego podatku.

B. Przez zawierający tę samą klauzulę poręki zapis hipoteczny według dołączonego tu wzoru Nr. XVIII wzgl. XIX, o ile zachodzą ustawowe wymogi pupilarnego bezpieczeństwa. Jeżeli zapis hipoteczny wystawia kto inny, a nie podatnik sam, wtedy właściciel hipoteczny musi objąć solidarną porękę z podatnikiem. Przy ocenianiu budynków, w których się odbywa fabrykacja cukru, nie wlicza się naczyń i przyrządów potrzebnych do tej fabrykacji — gdyby one nawet z budynkiem stałe były połączone (przymurowane, przynitowane lub gwoździem przybite) — do ogólnej wartości, która ma służyć za podstawę do wymiaru zabezpieczenia.

Wzór
Nr.
XVI.
XVII.

Wzór
Nr.
XX.

Wzór
Nr.
XVIII.
XIX.

W przypadkach, w których daje się zabezpieczenie drogą zapisu hipotecznego, można przyjąć wielokrotność podatku, obliczoną według artykułu III. ustawy z dnia 7. czerwca 1881, Dz. u. p. Nr. 49, jako ekwiwalent wartości nieobciążonego przedmiotu hipotecznego, i zaniechać oszacowania sądowego.

Badając wartość nieruchomości, podlegających podatkowi gruntowemu, przyjąć można jako hipoteczne zabezpieczenie podatku spożywczego od cukru aż do odwołania siedemdziesięciokrotną podatkowi gruntowego bez opustu, jako wartość nieruchomości, podlegającej podatkowi gruntowemu (Dz. u. p. z r. 1897, Nr. 301).

C. Drogą poręki instytucji kredytowych, pozostających pod państwowym nadzorem, a to pod następującymi warunkami:

- a) Instytucja kredytowa, chcąc objąć porękę, musi na odnośną kampanię, to jest na czas od 1. września jednego roku do końca sierpnia następnego roku, uzyskać pozwolenia Ministerstwa skarbu do dostarczenia zabezpieczenia przez swoją porękę przy kredytowaniu podatku spożywczego od cukru, a kwota, na którą opiewa dokument poręki, nie może przekraczać ogólnej wysokości poręki, dopuszczalnej według tego pozwolenia względnie nie może przekraczać niewykorzystanej jeszcze jej części.
- b) Podatek przypadający za jedną kampanię musi wynosić co najmniej 40.000 K.
- c) Żaden dokument poręki instytucji kredytowej, obejmującej porękę, nie może opiewać na mniejszą kwotę jak powyższa (b).

W jakiej formie muszą być sporządzone te zeznać się mające dokumenty poręki, objaśnia dołączony tu wzór Nr. XX.

Udzielone takiej instytucji kredytowej pozwolenie może Ministerstwo skarbu cofnąć wtedy, jeżeli odnośna instytucja kredytowa w taki stan popadła, że poręczanego podatku nie można więcej uważać za zupełnie zabezpieczony. W razie takiego cofnięcia obowiązani są odnośni posiadacze kredytu w terminie od wypadku do wypadku wyznaczanym albo uiszczyć w gotówce kredytowane za poręką odnośnej instytucji kredytowej a niezapłacone jeszcze kwoty, alboważ złożyć dla nich inne zabezpieczenie, odpowiadające postanowieniom tego przepisu wykonawczego. Odpowiedzialność dotyczącej instytucji kredytowej za powyższe kwoty pozostaje nadal w mocy mimo cofnięcia pozwolenia na porękę.

D. Przez porękę osobistą w miarę następujących postanowień:

- a) Poręki muszą użyć co najmniej trzech wypłacalni ręczyciele, którzy posiadają obywatelstwo królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych, w krajach tych mieszkają i nie są wyłączeni od prawa do kredytu (§ 40 ustawy); poręka musi się opierać na wygotowanym według wzoru Nr. XX akcie solidarnego zobowiązania.

Wypłacalność poręczycieli poświadczyć ma z powołaniem się na wysokość zabezpieczanej sumy polityczna władza pierwszej instancji zapomocą świadectwa.

- b) Podatek, który z jednej kampanii ma być zapłacony, musi dosięgać co najmniej kwoty 40.000 K.
- c) Akt solidarnego zobowiązania ręczycieli nie może opiewać na mniejszą kwotę niż powyższa.

3. Udzielony kredyt gaśnie natychmiast, jeżeli co do właściciela kredytu zajdzie jeden z ustawowych powodów wykluczenia albo, jeżeli tenże wypłaty zawiesi lub wstrzyma, dalej, w przypadku zabezpieczenia drogą poręki jakiejś instytucji kredytowej, jeżeli odpowiedzialna instytucja kredytowa wstrzyma lub zawiesi wypłaty, alboważ jeżeli do majątku jej konkurs otwarto, w końcu, w przypadku zabezpieczenia przez porękę osobistą, jeżeli choćby tylko co do jednego z ręczycieli jedna z powyższych okoliczności zajdzie.

Ustawowa wysokość odsetek zwłoki wynosi według ustawy z dnia 15. maja 1885, Dz. u. p. Nr. 77, pięć procent.

Akty poręki i przeznaczenia jakoteż legalizacje podpisów na aktach poręki i przeznaczenia są według poz. tar. 102, lit. d), względnie według poz. tar. 117, lit. r) ustawy należytościowej wolne od należytości.

4. Z prawa żądania od podatnika akceptu wekslowego na skredytowany podatek, które administracji skarbowej przyznała ustawa z dnia 26. czerwca 1868, Dz. u. p. Nr. 73, wtedy tylko użytek robić należy, jeżeli przy wydawaniu cukru do wolnego obrotu, kwoty, wymierzane w jednym miesiącu, dosięgają razem kwoty 10.000 K lub ją przekraczają.

Akcept wręczyć należy urzędowi, powołanemu do poboru podatku, najpóźniej w pięć dni po upływie miesiąca, w którym cukier do wolnego obrotu

Wzór
Nr.
XVI.
XVII.

Wzór
Nr.
XX.

Wzór
Nr.
XVIII.
XIX.

wydano a opiewać ma on na kwotę, przypadającą od wydanego cukru tudzież na termin kredytu.

Jeżeli skredytowane kwoty nie są zabezpieczone wyłącznie w jeden ze sposobów, wymienionych w punkcie 2, natenczas należy dla każdej częściowej kwoty kredytu, pokrytej osobnem zabezpieczeniem, wystawić osobny weksel.

Jeżeli dano zabezpieczenie przez porękę instytucji kredytowej, stojącej pod państwowym nadzorem, natenczas wystawi weksel ta instytucja a po zaakceptowaniu przez podatnika zażyruje go bezpośrednio na wymieniony wyżej urząd.

W przypadku zabezpieczenia przez osobistą porękę, wystawia weksel jeden z ręczycieli, podatnik go akceptuje a następnie żyruje weksel na drugiego ręczyciela, tenże na dalszego ręczyciela, ostatni zaś wprost na urząd, powołany do poboru podatku.

Weksle na skredytowane kwoty podatku, dla których pokrycia złożono hipoteczne zabezpieczenie lub papiery wartościowe, które to weksle według postanowienia wyżej powołanej ustawy z dnia 26. czerwca 1868, administracja skarbową ma trasować bezpośrednio na podatnika, może podatnik każdym razem zaakceptować sam osobiście, przy sposobności wnoszenia zgłoszenia w urządzie powołanym do poboru podatku. Weksle takie można jednak także bez każdorazowej osobistej interwencji podatnika wypełnione odpowiednią kwotą pieniężną i terminem płatności tudzież zaakceptowane oddawać urzędowi równocześnie ze zgłoszeniem; w przypadku takim następuje firmowanie względnie podpisanie za administrację skarbową podpisem nazwiska poborcy lub kontrolora dopiero później. Pożądanem jest umiejscawianie (domicylowanie) takich weksli do wypłaty w siedzibie jakiejś publicznej instytucji kredytowej jak austriacko-węgierski bank, zakład kredytowy dla handlu i przemysłu itp. lub jedna z ich filii.

We wszystkich innych przypadkach, w których to byłoby niemożliwe, umiejscawiać (domicylować) należy te weksle do wypłaty w siedzibie urzędu, powołanego do poboru podatku.

Jeżeli zajdzie ten przypadek, że fabryce cukru lub wolnemu składowi przyznano bonifikację lub odpisanie części podatku spożywczego, natenczas wypłaca się tę bonifikację po upływie terminu kredytu gotówką, podczas gdy podatnik winien oddać weksel wykupić w całości.

§ 22.

Do §u 44. ustawy.

Postanowienia dotyczące wolnych składów cukru.

I. Prywatne wolne składy cukru.

1. Warunki koncesyi.

- a) Pozwolenia na utrzymywanie prywatnego wolnego składu cukru udziela na żądanie za każdoczesnem odwołaniem Ministerstwo skarbu tylko tym protokołowanym w sądzie handlowym kupcom, których roczny obrót (przychód i rozchód) wynosi co najmniej 3000 metrycznych cetnarów cukru, którzy posiadają zaufanie administracji skarbowej, nie karanym prawomocnie ani za zbrodnię ani za przekroczenie z chęci zysku pochodzące ani za przemyślnictwo lub ciężkie przekroczenie dochodowo-skarbowe, do których majątku konkursu nie otwarto i którzy sami w miejscu składu mieszkają, alboważ przynajmniej odpowiedniego, na miejscu mieszkającego zastępcę ustanowią.
- b) Koszta, połączone z dochodowo-skarbowym nadzorem, zwracać ma skarbowi państwa przedsiębiorca prywatnego wolnego składu cukru.
- c) Dla zabezpieczenia zobowiązań przedsiębiorcy wobec administracji skarbowej ma on dać zabezpieczenie, odpowiadające rozmiarom przedsiębiorstwa, w sposób przepisany względem kredytowania podatku spożywczego i to przed rozpoczęciem czynności we wolnym składzie cukru; zabezpieczenie to można w razie potrzeby podwyższyć. Wysokość zabezpieczenia odpowiadać ma pełnej kwocie podatku spożywczego, któryby przypadał od przeciętnego zasobu składowego, to jest od owej ilości cukru, która zwyczajnie równocześnie jest złożona w magazynach wolnego składu.

W razie kredytowania podatku spożywczego należy dać osobne zabezpieczenie.

- d) Na prywatne wolne składy cukru używać wolno tylko takich budynków i zamkniętych przestrzeni, które władza skarbową pierwszej instancji uzna za odpowiadające temu celowi i w których cukier składać można zupełnie oddzielnie od innych towarów, w szczególności zaś także od opodatkowanego już cukru. Każda zmiana w magazynach składu podlega poprzedniemu zgłoszeniu i zatwierdzeniu władzy skarbowej pierwszej instancji.

Urzędowe zamknięcie wspólne magazynów składowych nie ma z reguły miejsca.

2. Prośba o pozwolenie.

Do prośby o pozwolenie na urządzenie prywatnego wolnego składu cukru, którą się wnosi do władzy skarbowej pierwszej instancji, dołączyć należy dokładny opis magazynów składowych i ich połączeń na zewnątrz obok szkicu planu w podwójnem wygotowaniu. W podaniu tem należy dalej wymienić w przybliżeniu roczny obrót, regularny zasób składu, rodzaj ofiarowanego zabezpieczenia tudzież osobę, z którą organa skarbowe będą się mogły przy swych czynnościach kontrolnych porozumiewać i która będzie obowiązana do udzielania wyjaśnień.

3. Załatwienie prośby.

Na prośbę powyższą zarządza władza skarbową pierwszej instancji oględziny budynków i opisanych magazynów składowych, których wynik spisać należy w protokole w podwójnem wygotowaniu. Jeden egzemplarz tego protokołu wraz z urzędowem potwierdzeniem otrzymuje dla swego pokrycia przedsiębiorca, podczas gdy drugi egzemplarz pozostaje u władzy skarbowej.

W pozwoleniu oznaczy się także, czy i jaką kwotę odszkodowania ma obowiązek płacić przedsiębiorstwo z tytułu kosztów, powstałych dla skarbu państwa w skutek nadzoru dochodowo-skarbowego. Zwrot ten dotyczy tylko należności za chód, ewentualnie kosztów podróży i innych należności, należących się odnośnym funkcjonaryuszom z tytułu dokonywanych czynności urzędowych. Należność za chód oznacza się już w pozwoleniu.

4. Postanowienia szczególne.

- a) W każdym prywatnym wolnym składzie musi się znajdować należycie cechowana waga, nadająca się do ważenia wyrobów cukru, tudzież cechowane ciężarki i należy je na każde żądanie oddawać organom skarbowym do dyspozycji.
- b) Każdy prywatny wolny skład cukru podlega kontroli dochodowo-skarbowej. Przedsiębiorca jest przeto obowiązany udzielać organom skarbowym podczas dochodzeń i rewizji wszelkich wyjaśnień i dowodów, potrzebnych do wykonywania dochodowo-skarbowej kontroli, na żądanie używać im w czynnościach ich urzędowych potrzebnej pomocy osobiście lub przez swój personal służbowy, tudzież poddawać się zawsze wszystkim zarządzeniom władzy skarbowej, któreby uznano za potrzebne w interesie dochodów skarbowych.

c) Magazyny składowe mogą stać otworem tylko w dzień, to jest w miesiącach od kwietnia do października włącznie od 6. godziny rano do 7. godziny wieczór a w miesiącach od listopada do marca włącznie od 7. godziny rano do 5. godziny wieczór. Na wyjątki od tej reguły może w razie potrzeby zezwalać władza skarbową pierwszej instancji.

d) Przedsiębiorcy wolnych składów obowiązani są na żądanie wręczać bolety płatnicze i kredytu, jak tylko się wyczerpią względnie gdy ważność ich zgaśnie, organom skarbowym za potwierdzeniem odbioru. Wolno im żądać potwierdzenia przez organy skarbowe na zapisku tak zgodności dat bolet z ich ewentualnymi zapiskami jak i ściągnięcia bolet.

e) Pod względem wnoszenia cukru i wydawania, pod względem oznaczania opodatkowanych wyrobów cukrowych urzędowem markami zamknięcia jakoteż pod względem badania zapasów i opłaty względnie kredytowania podatku przestrzegać należy odnośnych postanowień ustawy o podatku cukrowym i tego przepisu wykonawczego.

Rozmiar odpowiedzialności ciążącej na przedsiębiorcy prywatnego wolnego składu cukru, względem podatku spożywczego od cukru jakoteż względem kar pieniężnych za przekroczenia dochodowo-skarbowe normuje ustawa o podatku cukrowym (§§ 4, 5 i 56).

5. Zgaśnięcie prawa utrzymywania prywatnego wolnego składu cukru.

Prawo utrzymywania prywatnego wolnego składu cukru gaśnie:

- a) przez dobrowolne zrzeczenie się koncesyi lub przez śmierć właściciela składu;
- b) przez odwołanie udzielonej koncesyi, które w szczególności wtedy ma nastąpić, gdy właściciel prywatnego wolnego składu cukru nie czyni zadość ciążącym na nim obowiązkom, albo, gdy odpadnie jeden z warunków, pod którymi koncesyę nadano.

We wszystkich przypadkach ustania takiego wolnego składu winien organ, powołany do nadzoru nad nim, zbadać wszystkie zapasy cukru a przedsiębiorca obowiązany jest albo uiszczyć od stwierdzonej ilości cukru podatek, albo w miarę zabezpieczenia kredytu zażądać skredytowania podatku, albo wywieźć cukier poza linię cłową, albo, o ile chodzi o cukier surowy lub piasek cukrowy, przekazać go

bez opodatkowania go do jednej z fabryk cukru w rodzaju wymienionych w §ie 1, l. 1 ustawy. Te ilości cukru, które już opodatkowano, albowiem dla których podatek spożywczy skredytowano, pozostawia się przedsiębiorcy do swobodnego rozporządzenia.

Do ewentualnych ubytków lub nadwyżki mają zastosowanie przepisy §u 17, II.

II. Publiczne wolne składy.

Postanowienia o urządzeniu i utrzymywaniu publicznych wolnych składów zawiera ustawa z dnia 28. kwietnia 1889, Dz. u. p. Nr. 64.

Cukier, na którym ciąży podatek spożywczy, składany być musi w publicznym wolnym składzie oddzielnie od wszystkich innych towarów, bez względu na to, czy one podlegają ocenie lub podatkowi spożywczemu czy nie.

Pod względem dostarczenia potrzebnych instrumentów kontrolnych, pod względem wnoszenia cukru do wolnego składu i wydawania go, oznaczania opodatkowanych wyrobów cukrowych urzędowymi markami zamknięcia, dalej pod względem badania zapasów i opłaty względnie kredytowania podatku, obowiązuje to, co powiedziano w I rozdziele, l. 4, lit. e) tego paragrafu.

Rozmiar odpowiedzialności właściciela publicznego wolnego składu za podatek spożywczy od cukru, jakoteż pod względem kar pieniężnych za przekroczenia dochodowo-skarbowe normuje ustawa o podatku cukrowym (§§ 4, 5 i 56).

§ 23.

Do §u 45. ustawy.

I. Ułatwiający wyjątki od postanowień, zawartych w §§ach 14 do 41 włącznie, dalej w §ie 42, lit. a) ustawy, dla tych fabryk cukru, które wyrabiają cukier w rodzaju wymienionym w §ie 1, l. 2 ustawy.

Przedsiębiorstwa, które wyrabiają cukier w rodzaju wymienionym w §ie 1, l. 2 ustawy, wolne są od stałego nadzoru fabryki cukru. Fabryki te muszą jednak prowadzić formalny rejestr wyrobu według wzoru Nr. XXI. Druki tego rejestru wyrobu wydawać będzie przedsiębiorcom w paginowanych i parafowanych zeszytach, o niciach przytwierdzonych urzędową pieczęcią, władza skarbową pierwszej instancji za zwrotem kosztów nakładu. Przed wydaniem wypisać należy na każdym zeszycie nazwisko przedsiębiorcy i siedzibę przedsiębiorstwa.

Jakie wpisy do tego rejestru należą, o tem objaśniają odnośne napisy kolumn. Wpisy usku-

tecznia się zawsze bezpośrednio przed spotrzebowaniem odnośnych surowców względnie po ukończeniu procesu zcukrzenia i przed przeniesieniem do odnośnych naczyń do odparowania i do przyrządów. Wyprodukowane codziennie wyroby cukrowe wpisywać należy każdego dnia najpóźniej do 6. godziny wieczór do rejestru wyrobu. Jeżeli z wpisanych już zasobów cukru wybiera się cukier do przerabiania, należy to w rejestrze natychmiast przeprowadzić.

Rejestr ten zamyka się co miesiąc i przedkłada wraz z rejestrem sprzedaży (punkt 10) władzy skarbowej pierwszej instancji. Jeżeli od różnicy pomiędzy wstawionymi w rubryce wpływu ilościami wyrobów cukrowych (kolumna IV) a ilościami, wydanymi w ciągu miesiąca w celu przetworzenia (kolumna V), odejmie się owe ilości, które według rejestru sprzedaży z fabryki cukru wydano, pozostaje buchalteryczny zapas wyrobów cukrowych, który winien się znajdować w zamkniętych magazynach (punkt 6).

Na końcu każdej kampanii należy stwierdzone zapasy gotowego cukru wstawić do pierwszego rejestru wyrobu następującej kampanii jako pierwszą pozycję i oznaczyć je wyraźnie jako zapasy przeniesione z ubiegłej kampanii.

Ze względu na uwolnienie z pod stałego nadzoru urzędowego tudzież ze względu na rejestr wyrobu, który w tych fabrykach prowadzić należy, zarządza się względem nich, jako uzupełnienie poszczególnych przepisów §§ów 14 do 42 a) włącznie ustawy, co następuje:

1. Do §u 14.

W spisie przyrządów i naczyń do przechowywania, wspomnianym w §ie 14, l. 2 ustawy, należy wszystkie te naczynia i przyrządy, które są ważne dla właściwego prowadzenia rejestru wyrobu, wyszczególnić według ich pojemności.

W opisie technicznego proceduru (§ 14, l. 3 ustawy) podać należy także czas, wymagany przez każdą fazę produkcji, wpisywaną do rejestru a opis należy w ogóle tak ułożyć, by z niego z łatwością można było wyprowadzić szczegóły miarodajne dla prowadzenia rejestru.

Ze względu na zarządzenia, zawarte w następnym punkcie 3, odpada podanie w opisie diennej pory ruchu (§ 14, l. 4 ustawy).

2. Do §u 16.

Tak istniejące już jak i mające w przyszłości powstać fabryki cukru powyższego rodzaju nie potrzebują być ogradzane.

3. Do §u 17.

Przy oględzinach należy te naczynia i przyrządy, które mają wpływ na prawidłowe prowadzenie rejestru i na kontrolę, odmierzyć przez wlanie wody a pojemność ich na nich uwidocznąć.

Zgłoszenie otwarcia ruchu zawierać ma:

- a) wagę zapasu wyrobów cukrowych, znajdujących się we fabryce cukru;
- b) rodzaj materiału wyrobów (np. mączka krochmalowa);
- c) lokale, w których się wyroby przechowuje, i
- d) dzień, w którym się ruch rozpocznie i prawdopodobne zakończenie ruchu.

To zgłoszenie ruchu wnieść należy w podwójnem wygotowaniu na ręce organu skarbowego, powołanego do nadzorowania fabryki, który się winien ile możności przekonać o prawdziwości podanych szczegółów i po dokonaniu czynności urzędowej zwrócić potwierdzony jeden egzemplarz tego zgłoszenia przedsiębiorstwu.

Potwierdzony egzemplarz zgłoszenia należy przechować we fabryce i okazać na żądanie do przeglądu wysłanym do nadzoru urzędnikom i funkcyonaryuszom.

Jeżeli się przeznacza inne materiały do przetworu a nie te, na które pierwotne zgłoszenie opiewa, albo jeżeli następują zmiany w lokalach składowych lub technicznym procederze, zawiadomić o tem należy przynajmniej na 24 godzin przedtem organ nadzorczy, również w podwójnem wygotowaniu, z którym to zawiadomieniem postąpić należy w podany powyżej sposób. Zgłoszenia, które zwrócono po zaopatrzeniu ich urzędowem potwierdzeniem, dołączyć należy do rejestru wyrobu.

4. Do §u 19.

Pozostawia się przedsiębiorcy do woli, by także i w razie krótszej, aniżeli czterotygodniowej przerwy w ruchu opodatkował znajdujące się w tym czasie ilości cukru gotowego lub wciągnął je do kredytu, w którym to razie pozostawia się mu je do swobodnego rozporządzenia z tym obowiązkiem, by je przed podjęciem ruchu na nowo z fabryki usunął.

Złożenie nieopodatkowanych gotowych a podatkwowi podlegających wyrobów cukrowych pod zamknięciem podczas przerw w ruchu nie ma miejsca; wolno także pozostawić niegotowe a opodatkowaniu podlegające wyroby cukrowe we fabryce bez urzędowego zamknięcia wspólnego.

Tylko w razie zupełnego ukończenia ruchu w odnośnej kampanii mają postanowienia §u 19 ustawy do będących w mowie fabryk cukru analogiczne zastosowanie.

5. Do §u 23.

Z odpadnięciem stałego nadzoru odpada także zobowiązanie przedsiębiorcy do dostarczenia pomieszczeń dla straży.

6. Do §u 24.

Pochodzące z fabrykacji ilości gotowego, nadającego się do sprzedaży cukru, należy po stwierdzeniu ich wagi złożyć w zamkniętych magazynach, jednak bez urzędowej interwencji i to z końcem każdego dnia najpóźniej do 6 godziny wieczór a złożenie to przeprowadzić w rejestrze wyrobu. Ilości cukru już złożonego w magazynach, które wzięto do przerobienia, należy uwidocznąć natychmiast w rejestrze wyrobu.

7. Do §u 26.

Oznaczania opodatkowanych wyrobów cukrowych urzędowemi markami zamknięcia nie wymaga się przy cukrze gatunku, wymienionego w §ie 1, l. 2 ustawy.

8. Do §u 29.

W miejsce stałego nadzoru wstępują częstsze rewizye fabryki.

9. Do §u 30.

Z cukrem w rodzaju wymienionym w §ie 1, l. 2 ustawy postępować należy przy badaniu zapasów co do ubytku lub nadwyżki taksamo jak z cukrem surowym.

Za podstawę do badania zapasów służyć mają rejestr wyrobu i rejestr sprzedaży.

10. Do §§ów 33 i 34.

Przedsiębiorca winien oprócz rejestru wyrobu, który wstępuje w miejsce zapisku, przepisanego w §ie 33, l. 1 ustawy, prowadzić jeszcze tylko rejestr sprzedaży w przepisany sposób.

Jeżeli niema ogrodzenia, podać należy w loccie zbytu zamiast bram w ogrodzeniu, bramy fabryki, któremi się wyroby cukrowe wydaje. Oczywiście odpada także potwierdzenie wpisów w rejestrze wyrobu przez organy skarbowe, jak niemniej podanie procentów polaryzacji w rejestrze sprzedaży.

11. Do §u 37.

Zgłoszenie wydania podlegających opodatkowaniu wyrobów cukrowych wnieść należy we wszystkich przypadkach na 12 godzin przed zamierzonym wydaniem, na ręce organu przeznaczonego do nadzorowania. Władza skarbową pierwszej instancyi ma prawo skrócić ten termin na żądanie przedsiębiorcy o tyle, o ile to da się pogodzić z dość wczesnem

wykonaniem kontroli urzędowej. Wydane w §fie 20 tego rozporządzenia wykonawczego zarządzenia względem zgłaszania i ksiązkowania mają i tutaj zastosowanie.

12. Do §u 38.

Wyjawszy przypadek wyczerpania wyrobów w magazynach i przesyłki próbek cukru nie wolno wydawać z fabryki naraz mniej aniżeli 100 kilogramów.

13. Do §u 41.

Jeżeli urzędowaniu podlegają wyroby cukrowe w skrzyniach, beczkach lub tonnach, przyjąć można tarę przy skrzyniach na 12, przy beczkach i tonnach na 10 procent ciężaru brutto. Gdyby przedsiębiorca na to przystać nie chciał, musi badanie ciężaru tych naczyni nastąpić jeszcze przed każdorazowym użyciem ich przy współudziale organu skarbowego.

Co się tyczy wewnętrznych osłon (naprzykład pudełek, flaszeczek, kartonów), można tarę tych opakowań ustalić przez próbne odważenie wzorów tych opakowań, które przedsiębiorca ma przedłożyć. Wynik tego ustalenia uwidocznici należy w protokole oględzin. Wzory opakowań, które mają być użyte, przechować ma organ skarbowy, powołany do nadzorowania przedsiębiorstwa i zważać na to, by nie używano lepszych osłon.

Jeżeli się bada powtórnie podaną tarę skrzyń, beczek, tonn i innych opakowań, można się przytem zadowolić próbami wyrzykowemi i jeżeli się przytem okaże różnica, nie przekraczająca $\frac{1}{4}$ procentu ciężaru brutto, zupełnie dalszego badania zaniechać.

Wydając próbki cukru, które pojedynczo nie mogą ważyć więcej niż 100 gramów, nie wymaga się zgłoszenia. Przedsiębiorca jest jednak obowiązany prowadzić zapisek co do wydanych próbek, w których uwidocznici należy dzień i godzinę wydania, liczbę wydanych próbek cukru, ich wagę i odbiorców. Zapisek ten winny organy skarbowe co kwartału zamknąć i oznajmić przedsiębiorcy przypadający od tych próbek podatek spożywczy, który tenże obowiązany jest uiścić najdalej w ciągu trzech dni w tym urzędzie poborczym, w którym płaci podatek spożywczy. Organ skarbowy winien

zawiadomić odnośny urząd poborczy o należytości ze strony przedsiębiorcy, która się okaże ze zamknięcia zapisku.

Do ksiązkowania próbek cukru w rejestrze sprzedaży stosuje się zarządzenie §u 20.

Do wydawania tych wyrobów cukrowych bez opłaty podatku w celu wywozu poza linię cłową stosują się w ogólności postanowienia §u 20, II, B z następującymi modyfikacyami:

- a) do wywozu dopuszcza się także posyłki, które mają co najmniej ciężar 100 kilogramów netto;
- b) odważenie cukru przeznaczonego do wywozu odbywać się ma według poprzednich postanowień;
- c) jako urząd wysyłkowy funkcyonować ma wyłącznie organ skarbowy, powołany do nadzorowania fabryki.

14. Zresztą mają zastosowanie postanowienia ustawy o podatku cukrowym jakoteż odpowiednie postanowienia przepisu wykonawczego.

II. Ulgi podatkowe dla cukru krochmalowego do celów przemysłowych.

Postanowienia, dotyczące wolności podatkowej dla owego cukru krochmalowego, który się z fabryk cukru krochmalowego wydaje odnośnym przemysłowcom po poprzedniem zdenaturowaniu w celu użycia go do celów przemysłowych w tkactwie, skórnictwie, piarnictwie itd. — zawiera załączka C.

Załączka C.

§ 24.

Początek obowiązywania tego przepisu wykonawczego i uchylenie dotychczasowych przepisów wykonawczych.

Niniejszy przepis wykonawczy nabiera mocy obowiązującej — o ile dla poszczególnych jego postanowień wcześniejszego terminu nie postanowiono — z dniem 1. września 1903, natomiast równocześnie uchyla się dotychczasowe rozporządzenia wykonawcze, odnoszące się do opodatkowania cukru (z wyjątkiem przepisów, odnoszących się do dodatkowego podatku od cukru), o ile ich postanowień w niniejszym przepisie wykonawczym nie wymieniono jako normy nadal obowiązujące.

Böhm wtr.

(do §u 2 p. w.).

Miesiąc . . . . . 19 . .

transportów wyrobów cukrowych, wysłanych przez kolejową stację w . . . . .
określową

[illegible]

Wzór Nr. II

(do § 12 p. w.).

Fabryka cukru p. . . . . w . . . . . Nr. k. . . . .

Zgłoszenie

złożenia

wydania

oraz lista ważenia Nr. . . . .

Podpisany zawiadamia w myśl §u 24 ustawy o podatku cukrowym, że przeniesie partję
cukru jadalnego
cukru surowego o wadze przybliżonej

. . . . . kilo-	/	. . . . . kilo
gramów z fabryki . . . . . do		gramów z magazynu . . . . . do
magazynów . . . . . w dniu		przerobienia do fabryki . . . . .
19		w dniu . . . . . 19 . . . . .

i że przepisane odważenie jej rozpocznie o . . godzinie $\frac{\text{przed}}{\text{po}}$ południ . .

. . . . . dnia . . . . . 19 . . . . .

(Kierownik fabryki.)

Otrzymano dnia . . . . . 19 . . o . . godzinie $\frac{\text{przed}}{\text{po}}$ południ . .

L. S.

(Organ skarbowy.)

U w a g a. Daty nieodpowiednie należy przekreślić.

(Odwrotna strona.)

Lista odważenia.

(Do użytku organu skarbowego.)

Rodzaj opakowania, numery pakunków (u głów numer warki) oraz naczyń	Ciężar brutto	Przeciętna tara	Tara według rzeczy- wisłego odważenia	Ciężar netto cukru o		Wpisano pod		Uwaga	
				najmniej 99·3	poniżej 99·3	pozycyą wpływu	pozycyą wy- datków		
	kilogramów			procent polaryzacji		zapisu 1			
	kilogramów								
1	2	3	4	5	6	7	8	9	
Wyniki wrywkowego odważenia pojedynczych wózków do wysypywania:									
Wózek Nr. II.									
Nr. poz. zapisku waże- nia 13	218	.	118	.	100			Przy nieprzerwanem ważeniu tylko czasowo interwenio- wano. Wynik wrywkowego ważenia zgadza się z wyni- kiem ważenia, podanym w zapisku strony (nie zgadza się; w przypadku tym należy różnicę wymienić).	
Nr. poz. zapisku waże- nia 109	218	.	118	.	100				
Wózek N. IV.									
Nr. poz. zapisku waże- nia 14	395	.	115	.	280				
Nr. poz. zapisku waże- nia 130	395	.	115	.	280				
Według zapisku ważenia prowadzonego przez stronę:									
142 wózków.									
N. II à 218 kg brutto									
118 „ tara									
100 „ netto	30.956	.	16.756	.	14.200				
80 wózków.									
N. IV à 395 kg brutto									
115 „ tara									
280 „ netto	31.600	.	9.200	.	22.400				
1 wózek Nr. IV	256	.	115	.	141				
Razem .				.	36.741	wyrażnie: trzydzieści sześć tysięcy siedemset czterdzieści jeden kilo- gramów			

. . . . . , dnia . . . . . 19 . . . . . przed
po południ . . . . .

L. S.

N. N.

Organ skarbowy.

Uwaga. Na wypadek, gdyby wyroby cukrowe nie były opakowane, odpada oczywiście wpis ciężaru brutto i tary.

Załączka III

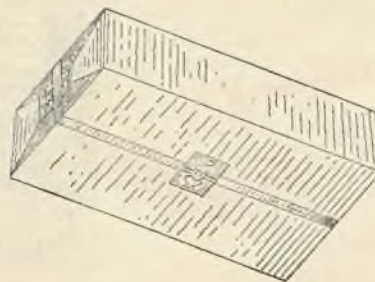
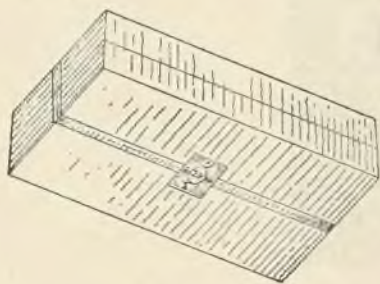
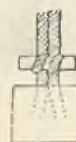
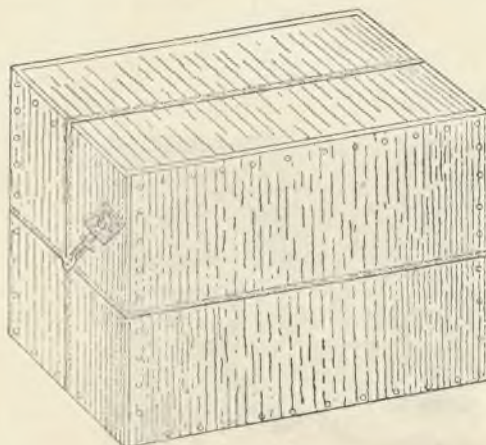
(do §u 14 p. w.).

Urzędowa marka zamknięcia na cukier.

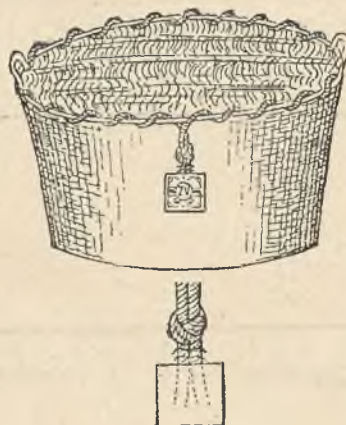
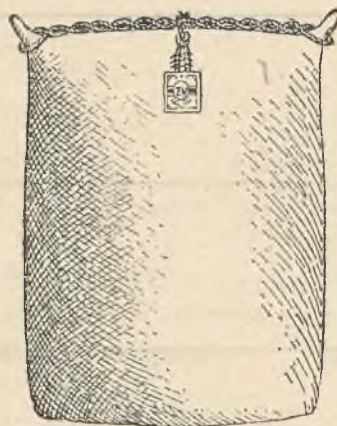

Załączka IV
(do §u 14 p. w.).

Szkice sposobów umieszczenia urzędowych marek zamknięcia.

Kraj: . . . . .

Wzór Nr. V
(do Śu 15 p. w.).

Okręg skarbowy: . . . . .
Oddział straży skarbowej.

Dziennik

D. . . . . W. . . . . przy padków otwarcia opakowań cukru z naruszeniem urzędowego zamknięcia.

Liczba bieżąca	Data otwarcia	Opakowanie	Gatunek cukru	Ilość otwieranych pakunków	Ciezar netto otwartych opakowań w kilogramach	Dzień, w którym ponowne opakowanie nastąpiło	Ilość użytych marek zamknięcia	Podpis organu skarbowego który umieszcza markę zamknięcia
1	2. września	waga	cukier miarki	1	100	2. października 1903	1	N. N. (charakter urzędowy.)
2	4. października	skrzynie, kartony	cukier w kostkach	1	50	-	1	-

Wzór Nr. VI
(do §u 17 p. w.).

Kraj: . . . . .

Urząd poborczy: . . . . .

Okrąg skarbowy: . . . . .

Wywód urzędowy.

Przy sposobności dokonanego w dniu . . . . . we fabryce p. . . . .
w . . . . . badania ciężaru zapasów wyrobów cukrowych, w porównaniu
z zamknięciem zapisków i rejestru, stwierdzono ubytek, a mianowicie cukru jadalnego . . . kilogramów,
cukru surowego . . . kilogramów.

Ponieważ $\frac{1}{4}$ procent cukru jadalnego, który wpłynął od ostatniej rewizji w ilości . . . kilo-
gramów, wynosi tylko . . . kilogramów, przeto N. N. obowiązany jest, od ilości, przekra czające
powyższą ilość procentową, a mianowicie od . . . kilogramów cukru jadalnego i od . . . kilo-
gramów cukru surowego, razem od . . . kilogramów zapłacić pod rygorem przymusowego ściągnię-
cia przypadający ustawowo podatek spożywczy . . . . . *K . . h*, wyraźnie . . . . .
w ciągu 24 godzin w c. k. Urzędzie . . . . . w . . . . .

. . . . . dnia . . . . . 19 . . .

. . . . .

Podpis strony.

. . . . .

Podpis c. k. organów skarbowych.

L. S.

Wzór Nr. VII

(do §u 17 p. w.).

Kraj: . . . . .

Okrąg skarbowy: . . . . .

Dziennik

dotyczący cukru, który we wolnym składzie p. . . . . w . . . . .

Nr. konskr. . . . . według rejestru wpływów od ostatniego w dniu . . . . .

dokonanego badania zapasów bez opłaty podatku złożono.

Licz. poz.	Według zamknięcia za czas		Urzędownie stwierdzony ciężar netto cukru		
			w rodzaju, wymienionym w §ie 1, l. 1 ustawy, o polaryzacji		w rodzaju, wymienionym w §ie 1, l. 2 ustawy
			najmniej	poniżej	
			99·3	99·3	
			p r o c e n t		
	od	do	k i l o g r a m ó w		

....., dnia ..... 19 ..

L. S.

• • • • •

(Organ - karbowy)

(do §u 19 p. w.).

Okrag skarbowy: . . . . .

fabryki cukru p. . . . . w . . . . . Nr. k. . . . . dotyczący
według §u 24 ustawy odważen za miesiąc . . . . . 19 . . . . .

0 . . . . załącz. . . . .

[illegible]

. . . . ., dnia . . . . . 19 . .

L. S.

N. N.,
kierownik ruchu.

Uwaga. Liczbę zgłoszeń, należących do jednej pozycji wpisów, należy umieścić pod liczbą pozycji w formie ułamka. Wyroby cukrowe, pochodzące z niegotowych wyrobów poprzednich kampanii, należy przy wpisie jako takie odznaczyć we formie uwagi.

**Wynik odważen gotowego, z fabrykacji wychodzącego a do sprzedaży nadającego się cukru.
dokonanych w myśl §u 24 ustawy.**

Bież. pozycja — ilość załącz.	Dzień	Go- dzina	Dzień, wzgl. po- przednich 24 godzin, do których wpis się odnosi	Rodzaj cukru wedle handlowej nazwy	Netto ciężar złożonego cukru o		Węgiel zgłoszenia Nr.	Urządzenie magazynu, w którym cukier złożono	Potwierdzenie wpisu przez		Uwaga		
					najmniej 99·3	poniżej 99·3			kiero- wnika ruchu	organ skar- bowy			
												procent polaryzacji	
												kilogramów	
1	2	3	4	5	6	7	8	9					
Przeniesienie z zapisku 1 na październik 1903					4 2 0 6 9 6	—	—	Mag. Ia, b i c	N. N.	N. N.			
52	2/11	8 g. rano	1. listo- pada	Cukier w głowach, mączka, w kostkach, w kawałkach, miatki	1 2 8 4 0	—	48	Rej. sprzed. pozycje 324, 325, 326	N. N.	N. N.			
1			2. listo- pada	Rafinada w głowach	1 7 6 2 2	—	49	M. Ia	N. N.	N. N.			
53	3/11	„	4. listo- pada	Cukier w kostkach	1 3 2 0 6	—	51	M. Ib	N. N.	N. N.			
1			5/11	„	„	„	„	„	„	„	„		
W dniu 5. listopada 1903, o 2 godzinie popoł. ukończono przetwarzanie buraków.													
55	7/11	8 g. rano	6. listo- pada	Rafinada w głowach	1 9 8 5 0	—	53	M. Ia	N. N.	N. N.			
1			9. listo- pada	Miatki cukru	2 8 4 3 6	—	54	M. Ic	N. N.	N. N.			
56	10/11	10 g. przed- poł.	10. listo- pada	Pasek cukrowy	1 6 5 0 0	—	*)	Rej. sprzed. pozycja 330	N. N.	N. N.			
1			13/11	8 g. rano	12. listo- pada	Rafinada w głowach	1 4 7 9 1	—	55	Rej. sprzed. pozycje 331, 332	N. N.	N. N.	
59	15/11	8 g. przed- poł.	14. listo- pada	Cukier w kostkach, mączka, w kawałkach	2 9 4 2 9	—	56	M. Ib i Ia	N. N.	N. N.			
1			17/11	16. listo- pada	Cukier surowy	—	7 9 5 2 4	57	M. IV a M. Ic	N. N.	N. N.		
61	18/11	8 g. rano	17. listo- pada	Pasek cukrowy	1 7 2 4 0	—	58	M. IV a	N. N.	N. N.			
1			„	„	Cukier surowy	—	2 5 3 7 6						
Razem strona 1.					5 9 0 5 9 0	1 0 4 9 0 0							

Wynik odważen cukru, pobranego w celu przetworzenia, dokonanych w myśl §u 24 ustawy.

Bież. pozycja — ilość załącz.	Dzień	Go- dzina	Dzień, wzgl. po- przednich 24 godzin, do których wpis się odnosi	Rodzaj cukru wedle handlowej nazwy	Netto ciężar cukru pobranego w celu przetworzenia o		Według zgłoszenia Nr.	Oznaczenie magazynu, w którym cukier złożono	Potwierdzenie wpisu przez		Uwaga
	wpisu	najmniej 99·3			poniżej 99·3	kiero- wnika ruchu			organ skar- bowy		
		procent polaryzacji									
		kilogramów									
10	11		12	13	14	15	16	17	18		
17 1	4/11	8. g. rano	3. listo- pada	Piasek cukrowy	42·5	7	50	M I c			
18 1	7/11		6. listo- pada	Odpadki cukrowe	57·2		52	M I c			
Razem do 20. listopada.					482·9						
Razem strona 1.					482·9						

[illegible]

(do §u 19 p. w.).

Okrag skarbowy: . . . . .

fabryki cukru p. . . . . w . . . . . Nr. k. . . . . dotyczący wpływu cukru,
pobranego bez opłaty podatku z innych przedsiębiorstw lub z wolnego składu jakoteż
dalszego użycia tego cukru za miesiąc . . . . . 19 . . . . .

z . . . załączk . . . .

Według strony	Ciężar netto w kilogramach			
	pobranego bez opłaty podatku		zużytego	
	cukru o			
	najmniej	poniżej	najmniej	poniżej
	99,3 procent polaryzacji			
Razem .				
Od tego potrącono sumę zuży- tego cukru			Przeniesiono na zapisek 2	
Pozostaje zapas .			za miesiąc . . . . . 19 .	

. . . . . dnia 19

L. S.

N. N.,
kierownik ruchu.

Uwaga. 1. Ilość załączek należących do jednej pozycji umieścić należy pod liczbą pozycji w formie 1 łamka.
2. W kolumnie „rodzaj zużycia” oznacza się słowami: „do przetworzenia”, „do sprzedaży”, okoliczność, czy cukier dalej przetworzono, czy też go sprzedano; w ostatnim przypadku należy pozycję zapisku 1 powołać w przeznaczonych na to kolumnie.

Użycie tego cukru.												
Bież. pozycja — ilość załącz.	Dzień	Godzina	Dzień, względnie poprzedzających 24 godzin, do których wpis się odnosi	Rodzaj cukru według handlowej nazwy	Ciężar netto zużytego cukru o		Oznaczenie magazynu, z którego cukier wymagano	Rodzaj użycia	Liczba pozycji zapisu 1	Potwierdzenie wpisu przez		Uwaga
	wpisu				najmniej 99·3	poniżej 99·3				kierownika ruchu	organ skarbowy	
11	12		13	14	15		16	17	18	19	20	
27	2/11	8 g. rano	1. list.	Cukier surowy	—	32.564	S II	do przetworzenia	—	N. N.	N. N.	
28	4/11	"	3. list.	"	—	24.760	S II	"	—	N. N.	N. N.	
29	5/11	"	4. list.	"	—	29.845	S II	"	—	N. N.	N. N.	
30	9/11	"	8. list.	"	—	31.472	S II	"	—	N. N.	N. N.	
31	10/11	10 g. prz. poł.	10. list.	Piasek cukr.	16.500	—	S III	do sprzedaży	57	N. N.	N. N.	
32	11/11	8 g. rano	10. list.	Cukier surowy	—	29.307	S II	do przetworzenia	—	N. N.	N. N.	
33	16/11	"	15. list.	Piasek cukr.	13.540	—	S III	"	—	N. N.	N. N.	
Razem 20. list. .					30.040	147.948						
					30.040	147.948						

Użycie tego cukru.													
Bież. pozycja — ilość załącz.	Dzień		Godzina	Dzień, względnie poprzedzających 24 godzin, do których wpis się odnosi	Rodzaj cukru według handlowej nazwy	Ciężar netto zużytego cukru o		Oznaczenie magazynu, z którego cukier wymagano	Rodzaj użycia	Liczba pozycji zapisu I	Potwierdzenie wpisu przez		Uwaga
	wpisu					najmniej 99·3	poniżej 99·3				kierownika ruchu	organ skarbowy	
						procent polaryzacji							
						kilogramów							
	11	12				13	14				15	16	
34	20 11	2 g. pop.	Stricardzony ubytek	—	12.314	—	—	—	N. N.	N. N.	do poz. 34. W dniu 23. list. przejrano kartę podatkową c. k. urzędu podatkowego w B, Nr. 92 z dnia 23. list. 1903. Uiszczony podatek spożywczy 1010 K 65 h. N. N.		
				—	12.314								

Wzór Nr. X

(do §u 19 p. w.).

1. strona

Kraj: . . . . .

Okrąg skarbowy: . . . . .

Rejestr sprzedaży Nr. . . .

dla cukru z fabryki p. . . . . w . . . . .

Nr. k. . . . za miesiąc . . . . . 19 . .

o . . . . arkusz . . . i . . . . . bolet . . . z . . . . . załączek

Zamknięcie.

Według strony	Ciężar netto pozbyteo cukru o	
	najmniej	poniżej
	99.3 procent polaryzacji	
	k i l o g r a m ó w	
Suma rejestru . .		
Przeniesienie z poprzedniego rejestru Nr. .		
Razem . .		
Przeniesiono do rejestru sprzedaży		
Nr. . . . . z miesiąca . . . . . 19 . .		
. . . . . dnia . . . . . 19 . .		
N. N., organ skarbowy.	L. S.	N. N., kierownik ruchu.

Uwaga: Przy cukrze w rodzaju wymienionym w §ie 1. l. 2 ustawy nie należy robić różnicy w ilościach cukru według procentu polaryzacji.

2. strong.

(Miejsce
na ewen-
tualne inne
uwagi)

kilogramów

Juksta.

(Miejsce
na ewen-
tualne inne
uwagi)

4. strona.

5. strona.

Boleta zbytu.

Nr. pozycyi rejestru sprzedaży: . . . . .
 Nr. pozycyi rejestru zgłoszenia: . . . . .
 Zgłoszenie . . . . . z dnia . . . . . 19 . . . . .
 Deklaracja . . . . .
 Przesyłka 1. przeznaczona jest dla . . . . . kraj . . . . .
 w . . . . .
 2. składa się z $\frac{\text{jadalnego}}{\text{surowego}}$ cukru w $\left\{ \begin{array}{l} \text{. . . . . głowach} \\ \text{. . . . . kartonach} \\ \text{. . . . . skrzyniach} \\ \text{. . . . . beczkach} \\ \text{. . . . . koszach} \\ \text{. . . . . worach} \end{array} \right\}$ opodatkowanego
 nicopodatkowanego
 3. waży netto . . . . . kilogramów
 wyraźnie . . . . .
 (słowami)
 4. wyjść ma dnia . . . . . 19 . . . . . o . . . . . godzinie $\frac{\text{przed}}{\text{po}}$ połudn . . . . .
 zapomocą $\frac{\text{kolei}}{\text{wozów}}$ przez bramę fabryki Nr. . . . . na gościńcu
 w kierunku . . . . .
 Oznaczenie legitymacyi: . . . . .
 . . . . . dnia . . . . . 19 . . . . .
 . . . . .
 kierownik ruchu. . . . . organ skarbowy.
 Powyższa posyłka wyszła w dniu . . . . . 19 . . . . .
 o . . . . . godzinie $\frac{\text{przed}}{\text{po}}$ połudn . . . . . przez bramę fabryki Nr. . . . .
 . . . . .
 organ skarbowy.

Ciężar netto wydanego
cukru o

najmniej | poniżej

99·3 procent polaryzacyi

kilogramów

Boleta zbytu.

Nr. pozycyi rejestru sprzedaży: . . . . .
 Nr. pozycyi rejestru zgłoszenia: . . . . .
 Zgłoszenie . . . . . z dnia . . . . . 19 . . . . .
 Deklaracja . . . . .
 Przesyłka 1. przeznaczona jest dla . . . . . kraj . . . . .
 w . . . . .
 2. składa się z $\frac{\text{jadalnego}}{\text{surowego}}$ cukru w $\left\{ \begin{array}{l} \text{. . . . . głowach} \\ \text{. . . . . kartonach} \\ \text{. . . . . skrzyniach} \\ \text{. . . . . beczkach} \\ \text{. . . . . koszach} \\ \text{. . . . . worach} \end{array} \right\}$ opodatkowanego
 nicopodatkowanego
 3. waży netto . . . . . kilogramów
 wyraźnie . . . . .
 (słowami)
 4. wyjść ma dnia . . . . . 19 . . . . . o . . . . . godzinie $\frac{\text{przed}}{\text{po}}$ połudn . . . . .
 zapomocą $\frac{\text{kolei}}{\text{wozów}}$ przez bramę fabryki Nr. . . . . na gościńcu
 w kierunku . . . . .
 Oznaczenie legitymacyi: . . . . .
 . . . . . dnia . . . . . 19 . . . . .
 . . . . .
 kierownik ruchu. . . . . organ skarbowy.
 Powyższa posyłka wyszła w dniu . . . . . 19 . . . . .
 o . . . . . godzinie $\frac{\text{przed}}{\text{po}}$ połudn . . . . . przez bramę fabryki Nr. . . . .
 . . . . .
 organ skarbowy.

Ciężar netto wydanego
cukru o

najmniej | poniżej

99·3 procent polaryzacyi

kilogramów

(Podziurawienie.)

<p>1. Name of the person or organization 2. Address 3. City, State, and Zip 4. Country</p>		<p>5. Date of birth or date of establishment 6. Date of death or date of dissolution 7. Date of last meeting or date of last action 8. Date of last report or date of last publication 9. Date of last financial statement or date of last balance sheet 10. Date of last annual report or date of last annual meeting 11. Date of last election of officers or date of last election of directors 12. Date of last election of members or date of last election of shareholders 13. Date of last election of trustees or date of last election of directors 14. Date of last election of judges or date of last election of justices 15. Date of last election of members of the legislature or date of last election of members of the assembly 16. Date of last election of members of the senate or date of last election of members of the council 17. Date of last election of members of the supreme court or date of last election of members of the court of appeals 18. Date of last election of members of the court of common pleas or date of last election of members of the court of general sessions 19. Date of last election of members of the court of criminal justice or date of last election of members of the court of criminal appeals 20. Date of last election of members of the court of civil justice or date of last election of members of the court of civil appeals</p>
---	--	---

<p>1. Name of the person or organization 2. Address 3. City, State, and Zip 4. Country</p>		<p>5. Date of birth or date of establishment 6. Date of death or date of dissolution 7. Date of last meeting or date of last action 8. Date of last report or date of last publication 9. Date of last financial statement or date of last balance sheet 10. Date of last annual report or date of last annual meeting 11. Date of last election of officers or date of last election of directors 12. Date of last election of members or date of last election of shareholders 13. Date of last election of trustees or date of last election of directors 14. Date of last election of judges or date of last election of justices 15. Date of last election of members of the legislature or date of last election of members of the assembly 16. Date of last election of members of the senate or date of last election of members of the council 17. Date of last election of members of the supreme court or date of last election of members of the court of appeals 18. Date of last election of members of the court of common pleas or date of last election of members of the court of general sessions 19. Date of last election of members of the court of criminal justice or date of last election of members of the court of criminal appeals 20. Date of last election of members of the court of civil justice or date of last election of members of the court of civil appeals</p>
---	--	---

Wzór Nr. XI

(do §u 20. rozdz. I, L. 1 i rozdz. III p. w.).

Kraj: . . . . .

Okrąg skarbowy: . . . . .

- a) Podano dnia . . . . .
 b) Wpisano do rejestru zgłoszeń pod I. poz. . . . .
 c) Badanie i porównanie zgłoszenia z jego . . . . .
 duplikatem

Z g ł o s z e n i e

dotyczące podlegających podatkowi wyrobów cukrowych, przeznaczonych do wydania z fabryki cukru wolnego składu cukru p. . . . . w . . . . .

Bieżąca liczba pozycji	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12								
Dzień wymagalności, wzgl. wysięcia posyłki z przedsiębiorstwa	Rodzaj cukru	Ciężar netto kilogramów	Rodzaj i oznaka	Liczby	Rodzaj cukru	Liczba odnośnej bolety podatku lub kredytowania go	Nazwisko	Miejsce zamieszkania	Kwota podatku spozyczego	Liczba odnośnej bolety podatku lub kredytowania go	Rodzaj i oznaka	Liczby	Rodzaj cukru	Ciężar brutto	Ciężar netto	Podanie	godziny wysięcia	Ilość unieszonych urzędowych marek zamięcia	Wpisano w rejestrze sprzedaży pod liczbą pozycji	Uwaga
													Podpis kierownika ruchu.		Podpis kierownika ruchu.		Podpis organu skarbowego.			
. . . . . dnia 19													. . . . . dnia 19		. . . . . dnia 19		. . . . . dnia 19			

1) Przy wydawaniu cukru w głowach, wystarczy podanie ilości ich i ogólnej wagi. Cyfry, które dla kilku pakunków musiałyby się w bezpośrednim porządku po sobie powtarzać, należy tylko raz jeden wpisywać.

Wzór Nr. XII

(do §u 20, rozdział II, l. 1 p. w.).

- a) Oddano dnia . . . . . 19 . . . . .
 b) Wpisano do rejestru sprzedaży pod l. pozycyi . . .
 c) Badanie i porównanie zgłoszenia z jego $\frac{\text{pierwopisem}}{\text{duplikatem}}$.

Z g ł o s z e n i e.

Pierwopis.Duplikat.

$\frac{\text{fabryki cukru}}{\text{wolnego składu}}$ p. . . . . w . . . . . Nr. k. . . . .

dotyczące wolnego od podatku wydania wyrobów cukrowych:

1. do wolnego składu;
2. do fabryki cukru;
3. w celu wolnego od podatku użycia, a mianowicie:
  - a) do wyrobu karmy dla bydła;
  - b) do celów przemysłowych, a mianowicie . . . . .
  - c) do wyrobu zawierających cukier artykułów eksportowych.¹⁾

Czas, w jakim posyłka ma dojść do miejsca
przeznaczenia:

. . . . .

. . . . .

Organ skarbowy.

Podpisan . . . . . przyjmuje niniejszem obowiąz-
zek, że wymienioną wewnątrz posyłkę w niezmie-
nionym stanie i w określonym obok terminie, za
złożeniem pierwopisu zgłoszenia, dostawi i poda-
tek spożywczy, przypadający od ewentualnego
ubytku, zapłaci.

. . . . ., dnia . . . . . 19 . . . . .

. . . . .

Kierownik ruchu.

¹⁾ Szczegóły nieodpowiednie należy wyraźnie przekreślić.

.....

Podpis kierownika ruchu.	<div>L. S.</div>	Podpis organu skarbowego.
--------------------------	------------------	---------------------------

.....

140*

Z a ł a t w i e n i e.

1. Oddano dnia . . . . . 19 . .
2. Wpisano $\frac{\text{w zapisku 2}}{\text{w rejestrze wpływu}}$ pod l. pozycyi . . . .
3. Wynik urzędowego badania:
  - a) co do naczyń . . . . .
  - b) co do ciężaru . . . . .
4. Wzmianka, czy i jaką kwotę podatku spożywczego należy zapłacić od brakujących wyrobów cukrowych.

(Miejscowość) . . . . . dnia . . . . . 19 . .

.....
Organ skarbowy.

L. S.

Widziano $\frac{\text{we fabryce cukru}}{\text{we wolnym składzie}}$ miejsca wysłania w dniu . . . . . 19 . .

.....
Kierownik ruchu.

Wzór Nr. XIII

(do §u 20, rozdział II, B p. w.).

- a) Oddano dnia . . . . . 19 . . . . .
 b) Wpisano do rejestru zgłoszeń pod l. pozycyi . . . . .
 c) Badanie i porównanie deklaracyi z jej $\frac{\text{pierwopisem}}{\text{duplikatem}}$.

D e k l a r a c y a.

Pierwopis.Duplikat.

Podpisan . . . $\frac{\text{fabryka cukru}}{\text{wolny skład cukru}}$ . . . . . zgłasza
 c. k. . . . . w . . . . . wymienioną wewnątrz posyłkę cukru
 do wywozu poza linię cłową przez $\frac{\text{c. k.}}{\text{k. węg.}}$ Urząd . . . . . w . . . . .
 do . . . . .

Odprawioną należycie posyłkę przepuszcza
 się z obowiązkiem dostarczenia jej w $\frac{\text{c. k.}}{\text{k. węg.}}$ Urzęd.
 dzie . . . . . w . . . . .
 do . . . . . 19 . . . do urzędowania
 wyjściowego.

C. k. . . . . w . . . . .

dnia . . . . . 19 . . .

Podpisan . . . przyjmuje niniejszem obowiązek,
 że wymienioną wewnątrz posyłkę w niezmienionym
 stanie i ilości w określonym obok terminie za
 złożeniem pierwopisu deklaracyi do urzędowania
 wyjściowego dostawi i podatek spożywczy, przypa-
 dający od ewentualnego ubytku, zapłaci.

. . . . . dnia . . . . . 19 . . .

L.S.

(Podpis organu skarbowego.)

(Podpis wysyłającego.)

wysyłającego			Wypełnia organ skarbowy:		
wypełnić)					
Polaryzacja stwierdzona w fabryce	Godzina wyjścia	Środek transportowy	Umieszczone urzędowe zamknięcia	Wpisano w rejestrze sprzedaży pod l. pozycyi	U w a g a
procent					
6	7	8	9	10	11

L. S.

Podpis organu skarbowego.

pakunków musiałyby się w bezpośrednim porządku po sobie powtarzać, należy tylko raz jeden wpisywać.

Załatwienie.

1. Oddano dnia . . . . .

2. Zaksiążkowano w rejestrze zapisków pod l. pozycyi . . . . .

3. Wynik badania cłowego:

a) co do naczyń i ich zamknięcia.

b) co do ilości cukru,

c) co do jego stanu.

4. Dowód wyjścia przez linię cłową:

Ta posyłka cukru ma wyjść pod dozorem . . . . .

dnia . . . . . 19 . . . . .

przejść przez stałą zgłoszenia . . . . .

dnia . . . . . 19 . . . . .

wyszła dnia . . . . . 19 . . . . .

do . . . . .

C. k.	Urząd	dnia	19 . . . . .
K. węg.			

 L. S.

Załączka XIV

(do §u 20, rozdz. III. p. w.).

Ściąganie próbek i badanie melasy.

A.

Ściąganie próbek.

Próbki melasy, syropu i podobnych substancji najpewniej i najlepiej jest brać przed stoczeniem lub podczas toczenia ich do beczek (caissons).

I.

Jeżeli do wywozu przeznaczona melasa itd. znajduje się jeszcze w rezerwoarze fabrycznym (w tak zwanej „rezerwie“), należy przedewszystkiem przez dłuższe przetłaczanie starać się, by o ile możności była jednakowo wymieszana.

Bezpośrednio po wynieszeniu bierze się mniej więcej 1/2 litrowe próbki z różnych miejsc rezerwoaru i zlewa się je do jednego zbiornika (szaflika); w zbiorniku wymiesza się łaską pojedyncze próbki gruntownie, a następnie ściągnie się je natychmiast ze zbiornika do próbnych flaszek. Jeżeli się ma brać próbki z więcej rezerwoarów zawierających melasę alboważ syrop o pozornie jednakowej jakości, natenczas należy mimo to wziąć osobno z każdego rezerwoaru pojedyncze próbki i zmieszać je w osobnym dla każdego rezerwoaru zbiorniku. Z różnych zbiorników można następnie znowu brać próbki i to w stosunku do ilości melasy w każdym rezerwoarze się znajdującej, zlać je, a po ponownem wymieszaniu stoczyć do próbnych flaszek.

Jeżeli znajdujące się w różnych rezerwoarach melasa względnie syrop, nie są jednakowe, nie można wtedy zlewać razem na końcu próbek znajdujących się w pojedynczych zbiornikach, lecz należy ściągać je do próbnych flaszek — i to dla każdego zbiornika odpowiadającego jednemu rezerwoarowi osobnych.

II.

Ściąganie próbek podczas napełniania beczek (caissons) przeznaczonych do transportu jest niechybnie najprostsze i najpewniejsze.

W tym przypadku bierze się pojedyncze próbki podczas napełniania beczek, w jednakowych odstępach z wpływającej do beczki melasy (syropu) i to w stosunku do objętości beczek. Wystarczy, jeżeli się weźmie przy napełnianiu każdej piątej beczki 1/2 do 1 no-litrową próbę.

Pojedyncze próbki te, które zawsze muszą zostawać w jednakowym stosunku do objętości właśnie co napełnionych beczek, zlewa się do jednego zbiornika (szaflika), wymiesza się je gruntownie i napełni się mieszaniną tą próbne flaszki.

III.

Najtrudniejszym jest ściąganie próbek w razie, jeżeli melasa znajduje się już w beczkach.

W tym przypadku nie wystarcza szpunt tylko beczki otworzyć i wiaść próbkę wprost z góry, gdyż melasa często a zwłaszcza, jeżeli już dłuższy czas w beczkach się znajduje, ma inny skład na powierzchni

a inny na spodzie. Wymieszanie przed ściągnięciem próbki jest także niemożliwe zwłaszcza, jeżeli melasa w skutek niskiej temperatury zewnętrznej zgęstniała bardzo i stała się ciąglą.

W tym przypadku poprzestaje się albo na tem, że dziesięć procent beczek wyleje się wspólnie do jednej kadzi a z tej po gruntownem wymieszaniu weźmie się większą próbę w sposób przy ściąganju próbek z rezerwoaru już opisany (sposób po największej części w handlu używany); alboważ ściąga się próbki zapomocą sztycharza próbnego.

Do tego nadaje się sztycharz próbny przez A. Gawalowsky'ego w Bernie skonstruowany. Składa się on z rurki miedzianej ze szparą podłużną; w rurce znajduje się druga rurka, która do koła osi wewnątrz daje się obracać i ma również szparę. Jeżeli się rurkę wewnętrzną obróci w ten sposób, że szpara zewnętrznej rurki zostanie przez to zamknięta, można wtedy sztycharz ten wetknąć przez szpunt do beczki aż po same dno a przestrzeń wewnętrzną rurki nie napęlni się przytem melasą. Skoro się teraz obróci wewnętrzną rurkę tak, że szpara jej przypadnie na szparę rurki zewnętrznej, wejdzie melasa do rurki jednostajnie we wszystkich warstwach beczki.

Przeczekawszy nieco, jeżeli się przez obrót rurki wewnętrzej zamknie szparę zewnętrzną, można wyciągnąć napęlniony sztycharz. Teraz wypróżnia się go do zbiornika, a ze zawartością jego postępuje się znowu w sposób wyżej podany.

Próbki zapomocą tego sztycharza próbnego brać się powinno co najmniej z każdej piątej beczki.

Czy się próbkę ściąga wprost z rezerwoaru czy też podczas napęlniania beczek względnie z napęlnionych beczek, zawsze surowo tego przestrzegać należy, by złane do zbiornika pojedyncze próbki zostały gruntownie wymieszane, zanim się wleje ostateczną próbkę do flaszki. Gdyby pojedyncze próbki w zbiorniku z powodu ciąglności melasy nie dawały się wymieszać, alboważ trudno je było wymieszać, należy natenczas postawić zbiornik przez jakiś czas w ciepłym miejscu, by zawartość jego zcieńczała. Tak samo należy postąpić w przypadku, jeżeli w melasie pokaże się dużo wydzielonych kryształów (cukier alboważ sole), które się przez guńcenie lub mieszanie rozdzielić nie dają. Wymieszanie zawartości zbiornika dopiero po pewnem odstaniu na umiarkowanie ciepłym miejscu wskazanem jest, zwłaszcza, jeżeli melasa znajduje się w czasie ostrych mrozów na wolnem powietrzu.

W końcu zauważyć jeszcze trzeba, że z każdej party melasy, z której się próbki bierze, napęlnić należy dwie i to co najmniej $\frac{1}{2}$ litrowe flaszki próbne.

W czasie ściąganja próbek baczyć naturalnie należy na to, by ściągnięta próbka jakiegokolwiek nie uległa zmianie.

Używać można tylko suchych naczyń; zapobiec się musi także ulatnianiu się wody z melasy i to przez przykrycie zbiornika i przez możliwie najszybszą manipulację, zwłaszcza, jeżeli odbywa się ona przy wyższej temperaturze. Jeżeli dla rozcieńczenia melasy przez lepsze wygrzanie okaże się potrzeba rozgrzania zbiornika przez postawienie go w ciepłym miejscu, należy to jak najmożliwiej ograniczyć.

B.

Badanie.

I. Oznaczenie stopni Ballinga.

Odbywa się ono z ciężaru gatunkowego zapomocą tabel Balling-Brix'owskich. Sam ciężar gatunkowy oznacza się przy 17.5 stopniach Celzyusza zapomocą dokładnie cechowanej, 50 centymetrów kubicznych mieszczącej kolbki (piknometru), w znany sposób, analizą wagową.

II. Oznaczenie ogólnej zawartości cukru.

Do kolby cechowanej, mieszczącej 250 centymetrów kubicznych daje się 50 gramów melasy, rozcieńcza wodą, następnie 20-ma centymetrami kubicznymi octanu ołowiu klaruje a w końcu dopełnia się wodą po znaczek. Po gruntownem przetrząśnięciu i pozostawieniu w spokoju przez 15 do 20 minut przecedza się przez suchą przesączkę. 100 centymetrów kubicznych filtratu tego (odpowiada 20-tu gramom melasy) daje się do kielicha kubkowego, mieszczącego nieco zwyż 1 litra i dodaje się do niego

po kolei 10 centymetrów kubicznych rozcieńczonego kwasu siarkowego (o gęstości niżej podanej), następnie 600 centymetrów kubicznych wody q w końcu 100 centymetrów kubicznych rozcieńczonego kwasu solnego ($\frac{1}{5}$ normalnego). Po należytem przenieszeniu kielich kubkowaty nakrywa się szkiełkiem od zegarka i wstawia się względnie zawiesza w gotującej się kąpeli wodnej. Powierzchnia płynu w kąpeli wodnej powinna być nieco wyżej, jak powierzchnia płynu w kielichu kubkowatym. W ten sposób rozgrzewa się w gotującej się kąpeli wodnej przez 30 minut, poczem nagle ostudza przez kilkakrotne wstawianie do zimnej wody. Po ostudzeniu zobjętnia się prawie ługiem miareczkowanym (płyn inwertowany ma słabo jeszcze kwaśno reagować). Następnie płyn inwertowany daje się do jednolitrowej kolby i napełnia się ją po znaczek. W płynie czystym, ewentualnie przesączonym, przedsiębierze się dopiero oznaczenie redukującego cukru zapomocą roztworu Fehlinga podług Meisla (*Zeitschrift des Vereines für Rübenzuckerindustrie des Deutschen Reiches* 1879, n. 1049). Przytem wszystkie redukujący cukier oblicza się jako cukier inwertowy. W końcu, by otrzymać zawartość cukru melasy oznaczoną jako cukier trzcinowy, mnoży się używany cukier inwertowy przez 0.95.

Jeżeli melasa zawiera więcej jak 1 procent redukującego cukru bezpośredniego, należy tenże przed inwertacją w roztworze melasowym, octanem ołowiu wyklarowanym i zapomocą siarkanu sodowego odołowionym, oznaczyć podług Meisla (*Zeitschrift des Vereines für Rübenzuckerindustrie des Deutschen Reiches* 1879, p. 1050 i 1053 i nast. lub podług Kohlrauscha: *Organ* 1883, p. 475). Cukier redukujący, znajdujący się w melasie już z początku, potrąca się z ogólnej ilości cukru inwertowego, znalezionego po inwertacji i odpowiednio do tego nie oblicza się go na cukier trzcinowy, lecz umieszcza się osobno w wyniku badania jako cukier redukujący obok cukru trzcinowego.

III. Oznaczenie zawartości popiołu.

5 do 10 gramów melasy wysusza się najpierw we większej miseczce platynowej przy 130 stopniach Celzjusza, następnie, bez dodania kwasu siarkowego przy ciemno-czerwonym żarze spopiela. Po spaleniu waży się pozostałość i po odjęciu części w kwasie solnym nierozpuszczalnych (piasku i węgla), podaje się jako popiół.

O d c z y n n i k i.

Octan ołowiu. 600 gramów cukru ołowianego i 200 gramów sproszkowanej gleyty ołowianej z 2 litrami wody przy temperaturze pokojowej w zamkniętem naczyniu pozostawia się, często przetrząsając, przez 3 do 4 dni do rozczynienia, następnie przesącza a czysty roztwór przechowuje się w dobrze zamkniętej flaszcze.

Rozcieńczony kwas siarkowy. 50 centymetrów kubicznych czystego, zgęszczonego, angielskiego kwasu siarkowego rozcieńcza się wodą do ilości 1 litra.

Kwas solny. Kwas solny musi być $\frac{1}{5}$ normalny, to znaczy w litrze zawierać 7.2 grama chłorowodoru (HCl).

Rozczyn Fehlinga. Rozczyn siarkanu miedzi osobno należy przechowywać a osobno roztwór ługu sodowego soli Seignettowej.

Rozczyn siarkanu miedzi. 69.3 gramów czystego, nieskryształowanego siarkanu miedzi rozpuszcza się w wodzie do ilości 1000 centymetrów kubicznych.

Ług sodowy soli Seignettowej. 346 gramów soli Seignettowej rozpuszcza się w 800 centymetrach sześciennych wody i zaprawia 200 centymetrami kubicznymi ługu sodowego. Ług ten sodowy ma zawierać w litrze 400 gramów tlenku sodu = 516 gramom wodorotlenku sodu.

Wzór Nr. XV

(do §u 21 p. w.).

Kraj: . . . . .

Powiat podatkowy: . . . . .

Powiat skarbowy: . . . . .

Oznajmienie.

Podpisany przedsiębiorca fabryki cukru w . . . . . Nr. konsk. . . .
kierownik wolnego składu cukru
 oznajmia w c. k. urzędzie . . . . . w . . . . ., że zamierza wywieźć
 cukier za uiszczeniem przypadającej na tenże opłaty konsumcyjnej.

W tym celu a) kwotę . . . . . K . . . h

uiszcza gotówką

uiszcza w obrocie przekazowym c. k. Urzędu pocztowych kas oszczędności.

b) na kwotę . . . . . K . . h użył dozwolonego rozporzą-
 dzeniem c. k. . . . . z dnia . . . . .
 19 . . l. . . na czas od . . . . . 19 . .
 do . . . . . 19 . . kredytu opłaty kon-
 sumcyjnej.

. . . . . dnia . . . . . 19 . .

. . . . .

(Przedsiębiorca.)

Wzór Nr. XVI

(do §u 21 p. w.).

Z a p i s.

Wolne od stempla.

Niżej podpisany . . . . . (imię, stan, miejsce zamieszkania) jako przedsiębiorca cukrowni w . . . . . nk. . . . . obowiązany jest w takim razie, gdyby wolnego składu cukru . . . . . 19 . . . . . do . . . . . 19 . . . . . z tego przedsiębiorstwa wywiezionego do wysokości kwoty . . . . . K, wyraźnie . . . . . koron pod warunkami i zastrzeżeniami tak w tym względzie obowiązującymi, jak i warunkami i zastrzeżeniami, które c. k. władza skarbową w przyszłości przepisze, na kredyt ten dać zabezpieczenie.¹⁾

Albo:

(Niżej podpisanemu . . . . . (nazwisko, stan, miejsce zamieszkania) jako przedsiębiorcy cukrowni w . . . . . nk. . . . . został dozwolony reskryptem c. k. . . . . wolnego składu cukru . . . . . dd. . . . . l. . . . . kredyt na opłatę cukru z przedsiębiorstwa tego w czasie od . . . . . 19 . . . . . do . . . . . 19 . . . . . wywiezionego do wysokości kwoty . . . . . K, wyraźnie . . . . . koron pod warunkami i zastrzeżeniami tak w tym względzie obowiązującymi, jak warunkami i zastrzeżeniami, które c. k. władza skarbową w przyszłości przepisze.

Niżej podpisany . . . . . obowiązany jest, na kredyt ten dać zabezpieczenie.)

Niżej podpisany . . . . . przeznacza niniejszem zatem c. k. skarbowi jako zastaw na zabezpieczenie wyżej wspomnianego kredytu dla opłaty do wysokości kwoty . . . . . K, wyraźnie . . . . . koron wraz z . . . % odsetkami za zwłokę od tej kwoty i ewentualnymi kosztami ściągnięcia (dokładne oznaczenie papierów wartościowych przez podanie wszystkich ich znamion), które celem nabycia prawa zastawu złożone zostały w (oznaczenie kasy).²⁾

Niżej podpisany . . . . . oświadcza nadto, iż się zgadza, ażeby w razie niezłożenia w czasie właściwym powyższej kwoty z ewentualnymi przynależnościami, c. k. skarb miał prawo zarządzić bezzwłocznie, mianowicie zaś bez wszelkiej interwencji sądowej, sprzedanie na giełdzie powyższych papierów i umorzyć kwotą ze sprzedaży otrzymaną zaległość łącznie z ewentualnymi przynależnościami.

W ewentualnych sporach prawnych, które nie podpadają mocą ustawy wyłącznie pewnemu sądowi właściwemu, są w pierwszej instancji wyłącznie właściwe sądy rzeczowo przynależne, znajdujące się w siedzibie c. k. prokuratury skarbu w . . . . .

W dowód tego uwierzytelniony³⁾ podpis.

(Data.)

(Podpis.)

¹⁾ Tej formy wstępu użyć należy w przypadku, jeżeli dokument podaje się równocześnie z prośbą o kredyt. Jeżeli zaś podanie o kredyt zostało już załatwione, należy użyć tekstu wstępu umieszczonego w nawiasie. W pierwszym przypadku uwidoczni się odnośne daty rozporządzenia pozwalającego (datę, liczbę, czas trwania, na który pozwolenie opiewa i kwotę) dodatkowo z urzędu na dokumencie.

²⁾ Papiery wartościowe należy wyszczególnić ze wszystkimi ich znamionami, jakoto: nazwę, datę, numer, numer seryi i oddziałów, liczbę kuponów i talonów.

³⁾ Uwierzytelnienia są wolne od stempla.

Wzór Nr. XVII

(do §u 21 p. w.).

Z a p i s.¹⁾

Wolne od stempla.

Niżej podpisany . . . . . (imię, stan, miejsce zamieszkania) jako przedsiębiorca cukrowni
 w . . . . . obowiązuje w takim razie, gdyby mu
 wolnego składu cukru
 dozwolony został kredyt na opłatę od cukru w kampanii . . . . .
 t. j. w czasie od 1. września 19 . . do 31. sierpnia 19 . . względnie w następnych kampaniach
 z tego przedsiębiorstwa wywiezionego, pod warunkami i zastrzeżeniami tak w tym względzie obowiązują-
 cymi jak i warunkami względnie zastrzeżeniami, które właściwe c. k. władze skarbowe w przyszłości
 przepiszą, na kredyt ten dać zabezpieczenie.²⁾

Niżej podpisany . . . . . przeznaczają niniejszem zatem c. k. skarbowi jako zastaw
 na zabezpieczenie wyżej wspomnianego kredytu dla opłaty w powyższej kampanii, jak i na zabez-
 pieczenie wszystkich kredytów tejże opłaty, któreby podpisanemu miały być na następne kampanie
 dozwolone, do wysokości kwoty . . . . . K, wyraźnie . . . . . koron
 wraz z . . . . . % odsetkami za zwłokę i ewentualnymi kosztami ściągnięcia (dokładne oznaczenie
 papierów wartościowych podług ich wszystkich znamion), które celem nabycia prawa zastawu złożone
 zostały w (oznaczenie kasy).³⁾

Niżej podpisany . . . . . oświadczają nadto, iż się zgadzają, ażeby w razie niezłożenia
 w czasie właściwym powyższych kwot z ewentualnymi przynależnościami, c. k. skarb miał prawo bez
 wszelkiego pośrednictwa sądowego zarządzić sprzedaż na giełdzie powyższych papierów wartościowych
 i umorzyć kwotą ze sprzedaży otrzymaną zaległości opłaty łącznie z przynależnościami.

(Następuje klauzula właściwości sądu z datą i podpisem jak we wzorze XVI.)

¹⁾ Formularza tego używa się w razie, jeżeli dokument ma zachować ważność nie tylko na czas jednej kampanii, lecz na czas wszystkich następnych, dla których podatek miałby być pokredytowany.

²⁾ Daty pojedynczych rozporządzeń pozwalających (datę, liczbę, czas trwania, na który pozwolenie opiewa i kwotę) należy uwidocznić z urzędu na dokumencie dodatkowo.

³⁾ Papiery wartościowe wyszczególni się ze wszystkimi ich znamionami, jakoto: imię, datę, numer, numer seryi i oddziałów, liczbę kuponów i talonu.

Wzór Nr. XVIII

(do §u 21 p. w.).

Dokument zastawu.

Wolne od stempla.

Niżej podpisany . . . . . (imię, stan, miejsce zamieszkania) jako przedsiębiorca cukrowni w . . . . . nk. . . . . obowiązany jest w takim razie, gdyby wolnego składu cukru mu dozwolony został kredyt na opłatę od wywiezionego z tego przedsiębiorstwa cukru w czasie od . . . . . 19 . . . do . . . . . 19 . . . aż do wysokości kwoty . . . . . K, wyraźnie . . . . . koron, pod warunkami i zastrzeżeniami, tak w tym względzie obowiązującymi jak i warunkami względnie zastrzeżeniami, które właściwa c. k. władza skarbową w przyszłości określi, na kredyt ten dać zabezpieczenie.¹⁾

Alboteż:

(Niżej podpisanemu . . . . . (imię, stan, miejsce zamieszkania) jako przedsiębiorcy cukrowni w . . . . . nk. . . . . został reskryptem c. k. . . . . wolnego składu cukru . . . . . dd. . . . . 19 . . . l. . . . dozwolony kredyt dla opłaty od cukru wywiezionego z tego przedsiębiorstwa w czasie od . . . . . 19 . . . do . . . . . 19 . . . aż do wysokości kwoty . . . . . K, wyraźnie . . . . . koron, pod warunkami względnie zastrzeżeniami tak obecnie w tym względzie obowiązującymi jak i w przyszłości przez c. k. władzę skarbową ewentualnie określonymi.

Niżej podpisany . . . . . obowiązany jest, na kredyt ten dać zabezpieczenie.)

Niżej podpisany . . . . . przeznacza niniejszem zatem na zabezpieczenie wyżej wspomnianej pokredytowanej opłaty aż do wysokości kwoty . . . . . K, wyraźnie . . . . . koron wraz z . . . . . % odsetkami za zwłokę od tej kwoty i kosztami ściągnięcia, gdyby jakie były (dokładne oznaczenie księgi gruntowej realności)²⁾ jako hypotekę i zezwala, ażeby na właśnie oznaczonej realności dla zabezpieczenia kwoty opłaty wraz z . . . . . % odsetkami za zwłokę aż do wysokości łącznej . . . . . K³⁾ i kosztów ściągnięcia aż do najwyższej kwoty . . . . . K na rzecz c. k. skarbu prawo zastawu niezwłocznie zostało zainstalowane.

(Następuje klauzula właściwości sądu z datą i podpisem jak we wzorze XVI.)

¹⁾ Patrz uwaga ¹⁾ do wzoru Nr. XVI.

²⁾ Do prośby dołączyć należy zawsze najnowszy wyciąg księgi gruntowej.

³⁾ Jako łączną kwotę wstawić należy tak kwotę opłat jak i kwotę odsetek za dwa lata.

Wzór Nr. XIX

(do §u 21 p. w.).

Dokument zastawu.¹⁾

Wolne od stempla.

Niżej podpisany . . . . . (imię, stan, miejsce zamieszkania) jako przedsiębiorca cukrowni w . . . . . obowiązany jest w takim razie, gdyby mu wolnego składu cukru dozwolony został kredyt na opłatę od wywiezionego z tego przedsiębiorstwa cukru w kampanii . . . . . t. j. w czasie od 1. września 19 . . do 31. sierpnia 19 . . , względnie od cukru wywiezionego w następnych kampaniach pod warunkami względnie zastrzeżeniami w tym względzie obowiązującymi jak i w przyszłości przez c. k. władzę skarbową określonymi, dać na ten kredyt zabezpieczenie.

Niżej podpisany . . . . . przeznacza zatem niniejszem na zabezpieczenie wyżej wspomnianego kredytu dla opłaty w powyższej kampanii, jak i na zabezpieczenie wszystkich kredytów tejże opłaty, któreby miały być podpisanemu udzielone na następne kampanie, aż do wysokości kwoty opłaty . . . . K, wyraźnie . . . . . koron wraz z . . . % odsetkami za zwłokę i kosztami ściągnięcia (dokładne oznaczenie księgi gruntowej realności) *) jako hypotekę i zezwala, ażeby na tuż oznaczonej realności zainstalowane zostało na korzyść c. k. skarbu prawo zastawu dla zabezpieczenia kwoty opłaty wraz z . . % odsetkami za zwłokę aż do łącznej kwoty . . . . K *) i kosztów ściągnięcia, aż do najwyższej kwoty . . . . . K.

(Następuje klauzula sądu właściwego z datą i podpisem jak we wzorze XVI.)

1) Formularza tego używa się w razie, jeżeli dokument ma zachować ważność nie tylko na jedną kampanię, lecz i na wszystkie następne, na które kredyt podatkowy miałby być udzielony.

2) Daty pojedynczych rozporządzeń pozwalających (datę, liczbę, czas trwania pozwolenia i kwotę) należy dodatkowo uwidocznąć z urzędu na dokumencie.

3) Do prośby należy zawsze dołączyć najnowszy wyciąg księgi gruntowej.

4) Jako ogólną kwotę wstawić należy tak kwotę opłaty jak i kwotę odsetek za dwa lata.

Wzór Nr. XX

(do §u 21 p. w.).

Dokument rękojmi rękojmi solidarnej.

Wolne od stempla.

Gdy . . . . . (imię, stan, miejsce zamieszkania) jako przedsiębiorca
cukrowni w . . . . . nk. . . . . ma na przypadek, gdyby mu miał być
wolnego składu cukru
dozwolony kredyt na opłatę konsumcyjną od cukru — ze wspomnianej cukrowni
ze wspomnianego wolnego składu cukru wywiezio-
nego w czasie od . . . . . 19 . . . . . do . . . . . 19 . . . . . aż do wysokości kwoty . . . . . K,
wyraźnie . . . . . koron pod warunkami względnie zastrzeżeniami, tak w tej mierze istniejącymi,
jak i w przyszłości przez c. k. władzę skarbową ewentualnie określonymi, dać na ten kredyt zabezpie-
czenie.¹⁾ . . . . .

albo:

(Gdy . . . . . (imię, stan, miejsce zamieszkania) jako przedsiębiorcy
cukrowni w . . . . . nk. . . . . dozwolony został kredyt na opłatę konsum-
wolnego składu cukru
cyjną od cukru — ze wspomnianej cukrowni
ze wspomnianego wolnego składu cukru w czasie od . . . . . 19 . . . . . do . . . . .
19 . . . . . wywiezionego, aż do wysokości kwoty . . . . . K, wyraźnie . . . . . koron pod warunkami
względnie zastrzeżeniami, tak w tej mierze istniejącymi jak i w przyszłości przez ewentualnie c. k. władzę
skarbową określonymi, przedewszystkiem z obowiązkiem złożenia odpowiedniej rękojmi,) . . . . .
zobowiązuje się podpisany . . . . . (bank) niniejszem solidarnie jako ręczyciel
zobowiązują się podpisani (imię, stan, miejsce zamieszkania) ręczyciele
i płacący ręczyć za należyte i punktualne płaćenie opłaty konsumcyjnej od cukru, na zasadzie powyż-
szego pozwolenia pokredytowanej aż do wysokości wyżej podanej kwoty . . . . . K, łącznie z ewen-
tualnymi . . . . . %/o odsetkami zwłoki i ewentualnymi kosztami ściągnięcia.

(Klauzula sądu właściwego z datą i podpisem jak we wzorze Nr. XVI.)²⁾¹⁾ Patrz uwaga ¹⁾ do wzoru Nr. XVI.²⁾ Na przypadek, gdyby ten sam przedsiębiorca prosił w czasie jednej kampanii o dalsze kredyty za poręką tej samej instytucji bankowej, należy wstawić dla ewidencji w następnych dokumentach rękojmi po klauzuli sądu właściwego a przed datą i podpisem następujący dodatek:„Rękojmia — ze względu na kredyt podatkowy, udzielony rozporządzeniem c. k. . . . .
z dnia . . . . . 19 . . . . . l. . . . . na czas od . . . . . do . . . . . aż do wysokości kwoty . . . . .
według dokumentu z daty przeznaczona — pozostaje przez to nienaruszona.“

Wzór Nr. XXI

(do §u 23 p. w.).

Kraj: . . . . .

Powiat skarbowy: . . . . .

Powiat podatkowy: . . . . .

Rejestr wyrobu

cukrowni . . . . .

w . . . . . Nr. k. . . . .

za miesiąc . . . . . 19 . . . . .

Zamknięcie.

Stosownie do strony	Surowiec użyty :			Ilość kilogramów wagi netto			
	skrobia	odpo- wiednia waga sucha	inny materiał	złożonego na składzie	przeznaczonego do prze- robienia		
				cukru w			
				stanie stałym	stanie płynnym	stanie stałym	stanie płynnym
kilogramów							
1							
2							
3							
i t. d.							
Razem .							
Od tego do przero- bienia						Przeniesiono do rejestru wyrobu za miesiąc . . . . 19 . .	
Zostaje .							

. . . . . , dnia . . . . . 19 . . . . .

N. N.,
organ skarbowy.

L. S.

N. N.,
kierownik ruchu.

[illegible]

Dodatek A

(do §u 20 p. w.).

P o s t a n o w i e n i a

o

wolnem od opłaty używaniu cukru buraczanego do wyrobów, zawierających w sobie
cukier a wywożonych za linię cłową.

Celem wykonania VII. części (lit. a) cesarskiego rozporządzenia z dnia 17. lipca 1899, Dz. u. p. Nr. 120, wydaje się o wolnem od opłaty używaniu cukru buraczanego do wyrobów zawierających w sobie cukier a przeznaczonych do wywozu za linię cłową następujące przepisy:

§ 1.

Pozwolenie.

Przedsiębiorstwa przemysłowe, które zamierzają pobierać bez opłaty cukier — o rodzaju określonym w § 1, l. 1 ustawy o opodatkowaniu cukru — do wytwarzania fabrykatów zawierających cukier, celem wywozu ich poza linię cłową, potrzebują na to pozwolenia. Pozwolenia tego udziela na pierwszą prośbę Ministerstwo skarbu. Na przedłużenie tego pozwolenia na przeciąg dalszego roku zezwala władza skarbowa pierwszej instancji, jeżeli w warunkach nie zajdzie żadna zmiana i zresztą inny jaki skrupuł się nie okaże. Pozwolenia udziela się na pisemną prośbę z zastrzeżeniem każdorazowego odwołania na przeciąg jednego roku, na oznaczoną roczną ilość cukru tylko tym przedsiębiorcom przemysłowym, co do których można przypuścić, że spotrzebują rocznie co najmniej 25 cetnarów metrycznych do wyrobu eksportowych towarów cukrowych względnie 5 cetnarów metrycznych do wyrobu przeznaczonych do eksportu likierów alboważ mydeł.

Do fabrykatów zawierających cukier zalicza się aż do dalszego zarządzenia:

A. Czekolady i inne towary zawierające kakao.

B. Wyroby cukiernicze, a mianowicie:

a) Karmelki (bonbony, voltjes);

b) dragées (nasiona i ziarna o powłoce z cukru z domieszką mąki;

c) cukierki z rafinady (cukier z dodatkiem olejów eterycznych lub farb);

d) towary z pianki (mieszanki cukru ze środkiem spojenia, jak białko, prócz tego z przymieszką dla smaku lub środków leczniczych);

e) bonbony desertowe (pomadki itp. z cukru i nadziewki marmelad, owoców itp.);

f) masa marcypanowa i fabrykaty z marcypanu (cukier z migdałami tłuczonymi);

g) keksy i podobne pieczywa;

h) ocukrzone owoce południowe i rodzime, w glazurze lub kandyzowane, owoce przyrządzane w roczynach cukru (marmelady, pasty, kompoty, galarety, owoce w musztardzie i słodka musztarda).

C. Płyny zawierające cukier i alkohol, jak: słodzone spirytusy (likier), soki owocowe zaprawione alkoholem i przyrządzone z cukrem (syrupy owocowe) i wódki owocowe.

D. Płynna rafinada cukrowa, cukier kandyzowany.

E. Syrup z cukru inwertowego w handel wprowadzony jako cukier owocowy, syrup miodowy itp.

F. Kondenzowane mleko i mączka dla dzieci.

G. Mydła.

Od otrzymania pozwolenia wykluczone są te osoby, które ukarano za przemyślnictwo lub za ciężkie przekroczenie przepisów skarbowych o opodatkowaniu cukru lub też za oszustwo, dalej osoby, do których majątku otwarto konkurs, tudzież te, których w postępowaniu z powodu otwarcia konkursu nie uwolniono od zarzuconego im ewentualnie czynu karygodnego, wreszcie osoby, którym odebrano udzielone pozwolenie z powodu nadużycia.

Wykluczenie gaśnie po upływie trzechletniego okresu czasu, licząc od dnia odbycia kary na wolności, względnie od dnia uiszczenia grzywny, względnie od dnia cofnięcia pozwolenia.

O pozwolenie należy wnieść podanie opatrzone wiza właściwej izby handlowej i przemysłowej do właściwej władzy skarbowej pierwszej instancji.

W podaniu należy oprócz nazwiska i miejsca zamieszkania proszącego, jakoteż rodzaju przedsiębiorstwa przemysłowego wymienić:

- a) W przybliżeniu roczną ilość cukru, którą zamierza się pobierać naraz lub partjami, bez opłaty podatku.
- b) Oświadczenie a zarazem zobowiązanie, że w przedsiębiorstwie przemysłowym, cukru ze skrobi używać się będzie tylko do wyrobu takich — przez proszącego podanych — towarów, których nie można wyrobić bez domieszki cukru ze skrobi, jak na przykład karmelków, i że miodu używać się będzie tylko do wyrobu towarów przeznaczonych dla obrotu państwa i to tylko pod warunkami i środkami ostrożności, które Ministerstwo skarbu w każdym poszczególnym przypadku określi. Używanie barwika sporządzonego z cukru ze skrobi do farbowania fabrykatów jest dozwolone.
- c) Wyrażne oświadczenie proszącego, że podaje się przepisom co do sposobu wykonywania kontroli, już wydanym, jakoteż tym, które Ministerstwo skarbu jeszcze osobno wyda w każdym poszczególnym przypadku.
- d) Przedsiębiorstwo, z którego zamierza się pobierać cukier bez opłaty konsumcyjnej. Źródło poboru można jednak zmienić każdego czasu, donosząc o tem władzy skarbowej pierwszej instancji, również można już naprzód podać więcej źródeł poboru.
- e) Rodzaj zabezpieczenia opłaty konsumcyjnej. Zabezpieczenie należy dostarczyć jeszcze przed rozpoczęciem poboru cukru w takiej wysokości, aby pokrywało opłatę od ilości cukru pobranej bez opłaty a znajdującej się w przedsiębiorstwie jako zapas, którego jeszcze nie wywieziono.

Zabezpieczenia należy dostarczyć w taki sam sposób, jaki jest przepisany pod względem opłaty konsumcyjnej od cukru w §ie 21 II, l. 2 tego przepisu wykonawczego do podatku od cukru. Jeżeli zabezpieczenia dostarczono tylko na pewien oznaczony czas, wtedy należy je odnowić we właściwym czasie.

Ministerstwo skarbu zastrzega sobie co do poszczególnych rodzajów ruchu w razie potrzeby zarządzić osobne kontrole, pożądane ze względu na dochody skarbowe, względnie ruch poszczególnych

przedsiębiorstw przez czas, w którym wyrabia się na eksport, poddać na koszt strony stałemu urzędowemu dozorowi i przyznać ułatwienia dla wywozu wyrobionych fabrykatów.

W razie stwierdzenia nadużycia, powinna władza skarbowej pierwszej instancji odjąć pozwolenie niezależnie od skutków prawnych wynikających na mocy skarbowej ustawy karnej. Może być ono także odjęte, jeżeli jeden lub drugi z przepisanych tem rozporządzeniem lub specjalnie przepisanych obowiązków nie został wypełniony.

W razie odebrania pozwolenia z powodu nadużycia, lub z powodu niedopełnienia warunków przepisanych, jest obowiązany przedsiębiorca opłatę konsumcyjną od całej ilości cukru pobranej bez opłaty, — o ile w chwili odebrania pozwolenia nie wywieziono jej już z zachowaniem przepisów za granicę we fabrykatkach zawierających cukier, — uiszczyć pod rygorem egzekucji w przeciągu trzech dni po dokonanym przypisie.

§ 2.

Urzędowa kontrola skarbową; ściąganie próbek.

Przedsiębiorstwa, w których pobiera się dla celów powyższych cukier z uwolnieniem od opłaty, podlegają urzędowej kontroli skarbowej i są zatem obowiązane swe księgi handlowe i przemysłowe, jakoteż zapiski przepisane osobnem zarządzeniem, prowadzić porządnie i zezwalać na każde żądanie organów skarbowych na ich przegląd, jakoteż na wstęp do lokalów swych przemysłowych, fabrycznych i składowych w tym celu, aby te organy co do postępowania przemysłowego czyniły spostrzeżenia, brały próbki i w ogóle kontrolować mogły postępowanie przedsiębiorstwa pod względem przestrzegania przepisów skarbowych.

Przedsiębiorcy muszą posiadać także przydatne do ważenia ocechowane wagi i ciężarki, tudzież inne instrumenta potrzebne do wykonywania kontroli i oddawać je na każde żądanie organom skarbowym do rozporządzenia.

W wykonywaniu kontroli przysługuje władzy skarbowej prawo, ilekroć to uzna za stosowne, brać próbki i to — ze składowych zapasów towarów zawierających cukier, których gatunki podane są w spisie, jaki należy prowadzić podług §u 7, lit. B, ewentualnie także z kolli przeznaczonych do wywozu i już opakowanych — po dwie próbki w ilościach po 200 gramów względnie 0·3 litra, w celu zbadania, czy znajduje się w nich wymieniona w spisie najmniejsza zawartość cukru (sacharozy); również ma prawo porównywać daty deklaracji z datami ksiąg przemysłowych. Wynagrodzenia za próbki nie przysądza zarząd skarbowy.

Próbki należy ściągać w obecności przedsiębiorcy, lub gdyby był nieobecnym, w obecności

osoby pozostającej u niego w służbie, nalać do flaszek szklanych, których powinna dostarczyć strona, flaszki te szczelnie zakorkować i opatrzyć tak pieczęcią urzędową jak i pieczęcią strony. Flaszki w ten sposób zamknięte należy opatrzyć w odpowiednio ubezpieczone winiety, na których uwidoczni się dzień pobrania próbek, numer spisu, ewentualnie deklaracji wywozu i podpis organu. Jedną z tych próbek oddaje się stronie do przechowania, drugą zaś przesyła się władzy skarbowej pierwszej instancji w celu zarządzenia zbadania przez jedną ze stacji badania c. k. technicznej kontroli skarbowej we Wiedniu lub w Pradze.

Badania te są bezpłatne.

Jeżeli do wyrobu fabrykatów zawierających cukier, używa się także — o ile to jest dozwolone — cukru ze skrobi, należy od czasu do czasu wziąć, oprócz próbek z gotowych towarów, także próbki dotyczącego cukru ze skrobi.

Gdyby zbadanie okazało, że zawartość cukru (sacharozy) jest mniejszą od najniższej zawartości podanej w spisie (§ 7, lit. B), a różnica przekraczała 5 procent, względnie co do likierów, dla których najniższą zawartość podano nie wyżej jak 200 gramów na liter, 10 procent podanej w spisie najniższej zawartości, wówczas ma władza skarbowa pierwszej instancji bez względu na cofnięcie udzielone pozwolenie i donieść o tem Ministerstwu skarbu. W ten sposób należy też postąpić, jeżeli badanie wykaże obecność cukru ze skrobi w towarach zawierających cukier, co do których nie podano we wspomnianym spisie, że zawierają przynajmniej cukru skrobiowego.

Instrukcję, jak się oznacza zawartość cukru trzcinowego w towarach zawierających cukier w drodze analitycznej, zawiera dodatek A.

Dodatek A.

Jeżeli przy porównaniu deklaracji ze zapiskami okażą się różnice co do podania towarów na niekorzyść dochodów skarbowych, a tych różnic nie można w zupełności wyjaśnić, wówczas należy również odjąć bezzwłocznie pozwolenie.

Władza skarbowa jest nadto uprawnioną do przedsiębiorstwa rewizyj w tych przedsiębiorstwach, ilekroć to uzna za wskazane.

Przedsiębiorca jest obowiązany urzędnikom skarbowym, którym poruczono rewizję, pod każdym względem iść na rękę, co do wskazanych przez nich pozycji księgi kopii (księgi komisyjnej) dozwalać im każdego czasu wglądu do listów zamówień lub innych korespondencji, tudzież do ksiąg przemysłowych odnoszących się do poboru cukru, jako też do wyrobu i sprzedaży towarów cukrowych.

Gdyby wgląd ten został wzbroniony lub gdyby podczas rewizji okazały się niewyjaśnione różnice

między zapiskami przedsiębiorstwa a innymi zapisami strony, z których wnosić można o ukróceniu opłaty konsumcyjnej, wówczas należy stwierdzić zarzut przekroczenia skarbowego, a nadto winna władza skarbowa pierwszej instancji zarządzić odebranie udzielonego pozwolenia i donieść o tem równocześnie Ministerstwu skarbu.

§ 3.

Pobór cukru do wolnego od opłaty użycia.

Co do wyprowadzenia i wprowadzenia cukru z cukrowni, względnie z wolnego składu cukru do wyrobu fabrykatów zawierających cukier a przeznaczonych do eksportu, należy zastosować analogicznie postanowienia §u 20 II. tego przepisu wykonawczego. Wywóz oznajmia się jednak zawsze z powołaniem się na odnośne pozwolenie.

Po dopełnieniu czynności urzędowej dotyczącej wprowadzenia, należy odnośną przesyłkę cukru wpisać do konta, które się ma prowadzić podług §u 7, lit. A.

Cukier, pobrany w ten sposób bez opłaty, pozostawia się przedsiębiorcy z obowiązkiem wywiezienia poza linię cłową takiej samej ilości cukru we fabrykatkach zawierających cukier, najpóźniej w przeciągu 12 miesięcy, licząc od dnia nadejścia cukru, pobranego bez opłaty, ewentualnie uiszczenia dodatkowo przypadającej od niej opłaty.

W razie sporządzania fabrykatów wymagających dłuższego pozostawienia na składzie, można prosić Ministerstwo skarbu o stosowne przedłużenie tego terminu.

Kalo od wyrobu nie przyznaje się.

§ 4.

Zgłoszenie przesyłek do wywozu.

O każdym zamierzonym wywozie poza linię cłową fabrykatów zawierających cukier, należy przedłożyć deklarację podług załączonego wzoru Nr. I, w dwu egzemplarzach organowi skarbowemu, któremu poruczono dozór przedsiębiorstwa (oddziałowi straży skarbowej, urzędowi cłowemu) we właściwym czasie tak, aby wspomniane organa mogły co do oznajmionej przesyłki dopełnić jeszcze czynności urzędowej.

Gdyby artykuł eksportowy obok cukru zawierać miał także wódkę, co do której korzysta się z uwolnienia od opłaty spożywczej po myśli postanowień reskryptu Ministerstwa skarbu z dnia 20. lipca 1899, Dz. u. p. Nr. 126, a użycie wódki z uwolnieniem od opłaty podlega również kontroli w reskrypcie właśnie powołanym zarządzonej, natenczas deklarację wywozu ułożyć należy podług formularza po-

Wzór
Nr. I.

danego reskryptem Ministerstwa skarbu z dnia 13. czerwca 1901, l. 36545, Dz. u. p. Nr. 67.

W deklaracji wywozu należy w szczególności wymienić:

- a) dzień i godzinę wysłania;
- b) liczbę, rodzaj, znaki i numera naczyń (kolli);
- c) przy każdym poszczególnym naczyniu lub kollo z powołaniem się na numer pozycji spisu, który należy prowadzić podług § 7 B:

- aa) wagę brutto w stanie opakowania;
- bb) rodzaj towaru i wagę netto w kilogramach względnie ilość w litrach;
- cc) najmniejszą zawartość cukru wyrażoną w odsetkach wagi netto, względnie w gramach cukru na liter płynu, co do mydeł ewentualnie w gramach na tuzin [§ 7, B, lit. b, ustęp 2].

Gdyby w jednym i tem samym kollo były opakowane towary o różnej zawartości cukru, wówczas musi się umieścić każdy gatunek towaru w oddzielnym opakowaniu i opatrzyć te opakowania numerami bieżącymi. Ilość i najmniejszą zawartość należy oddzielnie dla każdego gatunku deklarować z powołaniem się na bieżące numera.

Wystarczy jednak, jeżeli w deklaracji dla każdego kollo razem się zbierze towary o jednakowej zawartości cukru, nawet gdyby w spisie (§ 7 B) były pod różnymi numerami pozycji umieszczone;

- d) urząd cłowy, przez który przesyłka ma wystąpić (§ 5);
- e) numer pozycji księgi komisyjnej względnie księgi kopii, pod którym zapisano przesyłkę.

Gdy nie wysyła się pod zamknięciem przestrzeni, wówczas poszczególne naczynia lub kolli muszą być tak urządzone, aby nadawały się do nałożenia bezpiecznego urzędowego zamknięcia.

Blankiety na deklaracje będą wydawały przedsiębiorcom za zwrotem kosztów urzędy i organy, wyznaczone przez krajową władzę skarbową.

Deklaracją zobowiązuje się wysyłający, że określoną bliżej w niej przesyłkę w niezmienionej ilości i jakości w przepisany terminie i sposobie wywiezie poza linię cłową. Oznajmioną przesyłkę należy dostawić organowi (urzędowi), któremu poruczono dozór przedsiębiorstwa, celem urzędowego zbadania.

Jeżeli przedsiębiorca życzy sobie, aby to zbadanie odbywało się w jego zakładzie przemysłowym, wówczas powinien to wyraźnie nadmienić w podaniu o pozwolenie (§ 1) i zobowiązać się do ponoszenia nadwyżki kosztów wynikających ewentualnie z tego powodu dla zarządu skarbowego. Zbadania w zakładzie przemysłowym dozwala się tylko w miarę miejscowych i innych stosunków i tylko pod pewnymi oznaczonymi warunkami.

§ 5.

Czynność urzędowa przy przesyłce wywozowej.

Organ skarbowy sprawujący czynności urzędu wysłania sprawdza dokładność wstawionych dat i zgodność deklaracji ze stanem przesyłki, bada stosownie do zarządzeń poniżej umieszczonych ilość i zawartość cukru przesyłki, nakłada urzędowe zamknięcie ena kolli lub na środek transportowy (zamknięcie przestrzeni) i przekazuje przesyłkę do odnośnego urzędu występu, celem potwierdzenia skutecznego wywozu.

Wywóz poza linię cłową może nastąpić przez wszystkie te urzędy cłowe, które są upoważnione do odprawiania w wywozie cukru.

I. Zbadanie ilości.

W ogóle należy trzymać się tej zasady, że powinno się zbadać wagę brutto i netto co do każdego kollo i co do każdego gatunku towarów cukrowych. Ciężar opakowań (tara) zbadać można przy urzędowej interwencji przed każdorazowym ich użyciem.

Jeżeli opakowania są tej samej jakości i są prawie jednakowo ciężkie, można ciężar ten zbadać w ten sposób, że dostateczną ilość takich jednakowych opakowań się waży, a z ogólnego ciężaru zważonych opakowań oblicza się przeciętną wagę pojedynczego opakowania. Zbadaną tarę należy wciągnąć do spisu, który się ma prowadzić podług § 7 B.

Pod następującymi warunkami przyznaje się jeszcze następujące ułatwienia:

- a) Gdy wysyła się towary cukrowe tego samego gatunku w kolli o równej w przybliżeniu wadze brutto, wówczas należy zbadać tylko ilość kolli i wagę brutto całej przesyłki, co do wagi zaś netto, można się ograniczyć do próbek wyrzywkowych, na których wybór stronie wpływu mieć nie wolno. Wystarczy, jeżeli z każdego 25 kolli i z każdej ewentualnie pozostałej reszty poniżej 25 kolli, jakoteż w przypadku, jeżeli znajduje się w ogóle mniej niż 25 kolli, przeważa się netto po jednym kollo.

Jeżeli opakowanie przy interwencji urzędowej zostało przed użyciem zważone, należy ciężar netto zbadać na wyrwyki w ten sposób, że od rzeczywiście zbadanego ciężaru brutto odejmie się tarę.

Jeżeli poszczególne colli mieszczące towary cukrowe tego samego rodzaju mają różną wagę brutto, wówczas co do zbadania wagi netto można również zadowolnić się próbkami wyrwykowymi, w sposób wyżej wspomniany, należy jednak za pomocą próbek wyrwykowych nadto zbadać, czy deklaracje wagi brutto są prawdziwe.

Gdyby przy próbach wyrwykowych okazały się, choćby tylko w jednym poszczególnym przypadku, różnice między zbadaną a deklarowaną wagą brutto, względnie netto, wynoszące dwa procent więcej lub mniej, wówczas należy przystąpić bezzwłocznie do zupełnego zbadania wagi brutto i netto każdego collo.

b) Gdy przesyłka mieści towary cukrowe różnego gatunku, w każdym collo jednak są zapakowane towary tylko jednego gatunku, to w tym razie należy się zadowolić wyrwykowem zbadaniem wagi dopuszczonem pod lit. a) tylko wtedy, jeżeli strona przedłoży należącą do przesyłki oryginalną fakturę, alboważ księgę kopii zawierającą jej kopię i gdy stwierdzi się zupełną zgodność tych dokumentów z deklaracją i próbami wyrwykowymi co do wagi netto.

c) Gdy w tem samem collo wysyła się towary cukrowe różnego gatunku, wówczas po zbadaniu wagi brutto dotyczącego collo można zadowolić się wyrwykowem oznaczeniem wagi netto towarów cukrowych mieszczących się w niem a znajdujących się w oddzielnych opakowaniach opatrzonych numerami porządkowymi wtedy, jeżeli przedłożoną zostanie oryginalna faktura lub księga kopii zawierająca jej kopię i jeżeli próby wyrwykowe wykażą zupełną zgodność z fakturą i deklaracją. Wystarczy, jeżeli z każdego dziesięciu pakietów i z możliwie pozostałej reszty poniżej dziesięć, jakoteż w przypadku, w którym jest w ogóle mniej niż dziesięć pakietów, przeważy się netto po jednym pakiecie, na których wybór strona nie powinna mieć jakiegokolwiek wpływu.

Przepisanego pod c) postępowania należy co do każdego kollo także wówczas przestrzegać, jeżeliby przesyłka składała się z kilku colli, w których wysyła się towary cukrowe różnego gatunku.

Bezpośrednie opakowania towarów cukrowych, jak papier, staniol itd., należy przy przeważaniach netto, wliczać w ogóle do wagi netto tylko w ten sposób, jeżeli w ten sposób postępuje się także względem nabywcy towaru, o czym ma zawierać wyjaśnienie spis, który należy prowadzić podług § 7 B.

Władza skarbową pierwszej instancyi może na prośbę pozwolić przedsiębiorcy także na urzędowe zbadanie wagi netto przed zapakowaniem, względnie na zapakowanie do skrzyń przeznaczonych ku temu pod urzędowym nadzorem, w którym to przypadku przy urzędowym odprawieniu przesyłki wolno zadowolić się przeważeniem brutto.

Gdy chodzi o towary cukrowe, które, jak na przykład czekolady, wyrabia się z reguły w pewnej formie o równej wadze netto i opakuje się w ten sam sposób, natenczas można ustalić z urzędu normalną wagę netto raz na zawsze, i wydać na to certyfikat, do którego należy dołączyć urzędownie oznaczony wzór odnośnego fabrykatu. W razie dostawienia takich towarów celem wywozu, można bez ponownego przeważania, sprawdzić łatwo wagę netto, mnożąc ilość paczek przez wagę normalną.

Co do likierów sprawdza się ilość litrów już przy czynności urzędowej przy wywozie, której należy dopełnić na zasadzie rozdziału II B, l. 2 dodatku A, przepisu wykonawczego do ustawy o podatku od wódki, względnie reskryptu Ministerstwa skarbu z dnia 13. czerwca 1901., Dz. u. p. Nr. 67, zatem dla niniejszego celu ponownego zbadania ilości zaniechać należy.

II. Zbadanie gatunku, jakoteż zawartości cukru w towarze.

Przy zupełnem lub wyrwykowem odważaniu towarów cukrowych, względnie przy oznaczeniu ilości litrów należy także sprawdzić daty deklaracji co do gatunku towaru.

Gdy towary przeznaczone do wysłania zostaną dostawione celem dopełnienia czynności urzędowej w oddzielnych wewnętrznych opakowaniach, wówczas należy zaniechać otwarcia bezpośrednich opakowań, jeżeli już podług wyniku oględzin nie zachodzą żadne wątpliwości co do prawdziwości deklaracji. W razie zachodzących wątpliwości wolno jednak organowi skarbowemu, przedsiębrać każdego czasu wyrwykowe próby.

Nie należy badać podanej najmniejszej zawartości cukru w towarach zdeklarowanych do wywozu, względnie nie należy brać próbek w tym celu, jeżeli strona prowadzi porządnie przepisane zapiski i jeżeli co do jej zarządu przedsiębiorstwem nie zachodzą żadne wątpliwości.

Gdy dopełniono wszystkich, przepisanych warunków, względnie wyjaśniono różnice, lub stwierdzone usterki usunięto, wówczas należy wywód oględzin, jakoteż numer pozycji rejestru wywozu po dokonaniem w nim wciągnięciu wpisać do obu egzemplarzy deklaracji, nałożyć urzędowe zamknięcie na colli, względnie na środek przewozowy i w obu egzemplarzach deklaracji po wysłuchaniu wysyłającego uwidocznić stosownie wynierzony termin, wciągu którego przesyłka powinna wystąpić poza linię cłową.

Jeden egzemplarz deklaracji (unikat), który ma iść z przesyłką, należy wręczyć stronie, drugi zaś egzemplarz (duplikat) przesłać polecony, jako wolną od opłaty posyłkę urzędową, bezpośrednio temu urzędowi cłowemu, przez który ma przesyłka wystąpić.

Podczas przewozu przesyłki aż do urzędu występu należy przestrzegać przepisów o transporcie przekazanych, nieoclonionych towarów wchodowych.

Zwrócony z potwierdzeniem urzędu występu unikat deklaracji wywozu, należy wciągnąć do odnośnych kolumn rejestru wywozu i dołączyć do tego rejestru.

Jeżeli w przeciągu dni 14 po upływie terminu ustalonego przez urząd wysłania, nie nadejdzie potwierdzony unikat, natenczas ma urząd wysłania zawiadomić o tem stronę i tę okoliczność uwidocznić w koncie przy odnośnej pozycji wywozu, celem wyłączenia jej z obrachunku. Wedle okoliczności należy zarazem stwierdzić zarzut przekroczenia skarbowego.

§ 6.

Dopełnienie urzędowej czynności przez urząd wystąpienia.

Urząd wystąpienia, do którego nadejdzie przekazana przesyłka, porównuje unikat deklaracji przedłożony przez stronę z nadesłanym mu duplikatem i sprawdza, czy zamknięcie urzędowe nałożone na środku transportowym, względnie na colli, jest nienaruszone.

Gdy zamknięcie urzędowe na środku transportowym, którym nadejdzie przesyłka, jest nienaruszone, wówczas urząd wystąpienia nie będzie jej dalej badał, jeżeli i w innym kierunku nie zachodzą żadne uzasadnione wątpliwości.

Gdy stwierdzono, że zamknięcie nałożone na colli jest nienaruszone, winien urząd wystąpienia stwierdzić tylko ilość i gatunek naczyń, jakoteż i wagę brutto całej przesyłki i porównać z datami wywodu oględzin urzędu wysłania.

Gdy nie okaże się żaden zarzut, natenczas urząd wystąpienia wpisuje do obu egzemplarzy de-

klaracji wywód oględzin i numer pozycji rejestru notowań, poczem unikat deklaracji opatrzone potwierdzeniem występu odsyła do urzędu wysłania polecony, jako wolną od opłaty pocztowej posyłkę urzędową.

W razie stwierdzenia, że zamknięcie urzędowe jest naruszone, lub że brakuje części przesyłki, albo, że przesyłka co do gatunku towaru niezgadza się z deklaracją, lub, że waga brutto całej przesyłki o 2 procent jest mniejszą od stwierdzonej przez urząd wysłania, natenczas należy przystąpić do zupełnego zbadania wagi brutto i netto, względnie wagi brutto i ilości płynu przesyłki w sposób przepisany dla urzędu wysłania i udzielić potwierdzenia występu tylko co do tych towarów, które rzeczywiście wywozi się.

Gdyby zachodziły wątpliwości co do prawdziwego zadeklarowania zawartości cukru w towarze, wówczas należy wziąć odpowiednie próbki i przesłać je właściwej władzy skarbowej pierwszej instancji, która celem zbadania ich zarządzi, co należy.

We wszystkich tych przypadkach należy zarazem spisać opis czynu, co do znalezionych braków.

Co do wykazania występu przesyłki poza linię cłową, należy postępować w sposób przepisany dla występu towarów przewozowych.

§ 7.

Zapiski.

A. Konto.

Na każde wolne od opłaty pobranie cukru, jakoteż dla fabrykatów zawierających cukier a wywiezionych w przeciągu ustalonego terminu, ma dotyczące przedsiębiorstwo prowadzić oddzielne konto według załączonego wzoru Nr. II.

Druki tego konta w zeszytach paginowanych i paraflowanych, których nici są opieczetowane pieczęcią urzędową, należy pobierać za zwrotem kosztów sprawienia u organu skarbowego, wyznaczonego przez władzę skarbową pierwszej instancji. Przed wydaniem druku powinien ten organ wstawić nazwisko i siedzibę przedsiębiorcy, tudzież numer bieżący konta.

Do tego konta należy zapisywać jako przychód, pobraną każdorazem naraz bez opłaty ilość cukru, natomiast jako rozchód każdą przesyłkę, co do której korzysta się z uwolnienia od opłaty jej zawartości cukru, odnośnie do ilości cukru zapisanej jako przychód i z powołaniem się na dotyczącą deklarację wywozu.

Przychód należy wpisywać do konta zaraz po dopełnieniu czynności urzędowej co do cukru pobranego bez opłaty, rozchód zaś najpóźniej przed

Wzór
Nr. II.

upływem dnia wysłania. Wszystkie te wpisy powinien przedsiębiorca, względnie osoba pozostająca u niego w służbie, którą ku temu ustanowi, własnoręcznie podpisywać.

Zaniechanie wpisu we właściwym czasie, jakoteż każdy nieprawdziwy wpis, podpada karze podług ustawy karnej o przekroczeniach skarbowych, niezależnie od innych szkodliwych następstw z powodu nadużycia pozwolenia.

B. Wykaz zawartości cukru w artykułach eksportu.

Każdy przedsiębiorca, któremu dozwolono wolnego od opłaty poboru cukru celem wytwarzania fabrykatów zawierających cukier a przeznaczonych do wywozu, powinien prowadzić wykaz wszystkich w swem przedsiębiorstwie wyrabianych na eksport gatunków fabrykatów, w którym musi być uwidocznione:

- a) oznaczenie gatunku towaru podług cennika z powołaniem na numer pozycji cennika (numer fabrykacji);
- b) najmniejsza zawartość cukru (saccharozy) łącznie z cukrem inwertowym, znajdująca się w dowodny sposób w każdym towarze a wyrażona co do towarów cukrowych w procentach wagi netto, co do likierów w gramach za każdy liter płynu. (Patrz także § 5, I, lit. c).

Zawartość cukru w tych mydlach glicerynowych, które wyrabia się w kawałkach o równej wielkości i nie na wagę zwykło się sprzedawać lecz na tuziny, należy podać w spisie, jakoteż w deklaracji wywozu, w gramach za tuzin.

W razie używania cukru ze skrobii (§ 1, lit. b, po lit. G) należy oprócz zawartości saccharozy podać także w procentach wagi netto zawartość cukru ze skrobii. Do cukru ze skrobii nie zalicza się jednak sporządzanego zeń barwiku, używanego tylko do farbowania fabrykatów;

- c) zwykle używany rodzaj, tudzież wagę bezpośrednich opakowań fabrykatów.

Ministerstwo skarbu zastrzega sobie, zarządzić co do poszczególnych fabrykatów, ewentualne dalsze, w interesie dochodów skarbu wskazane zapiski co do fabrykacji poszczególnych gatunków towarów.

C. Księga komisyjna, względnie księga kopii.

Każdy przedsiębiorca, któremu pozwolono na wolny od opłaty pobór cukru celem wytwarzania fabrykatów zawierających cukier, powinien prowadzić osobną księgę komisyjną nadchodzących i uskutecznionych zamówień dla zagranicy cłowej.

Zamiast księgi komisyjnej można w tym celu prowadzić także osobną księgę kopii faktur wystawionych. Formę i sposób prowadzenia tych zapisków przemysłowych pozostawia się w ogóle uznaniu przedsiębiorcy, jednak w tych zapiskach musi być uwidocznione:

- a) bieżący numer wpisu;
- b) dzień wystania;
- c) nazwisko i miejsce zamieszkania odbiorcy;
- d) ilość i gatunek, jakoteż znaki i numera coli, stanowiących przesyłkę;
- e) oddzielnie co do każdego poszczególnego gatunku fabrykatów zawierających cukier, numer pozycji cennika (numer fabrykacji), jakoteż ilość netto samego towaru w kilogramach, względnie w litrach.

Wciągnięcia do tych zapisków muszą być uskutečněnione zawsze jeszcze przed dopełnieniem czynności urzędowej co do przesyłki, w przeciwnym razie należy odmówić dopełnienia tej czynności.

Po dopełnieniu czynności urzędowej co do przesyłki, należy dodatkowo uwidocznić w księdze komisyjnej, względnie w księdze kopii, kolorowym ołówkiem przy odnośnej pozycji także numer dotyczącej deklaracji wywozu.

D. Zapiski co do zużytego cukru ze skrobii.

Jeżeli do wyrobu towarów zawierających cukier, o ile to jest w ogóle dozwolone, używa się cukru ze skrobii, to należy w odnośnym lokalu fabrykacji prowadzić osobny zapisek, w którym musi być uwidoczniony stosunek zmieszania cukru z buraków i cukru ze skrobii dla każdego artykułu eksportowego. Co do poboru i użycia miodu należy prowadzić zapisek podług zarządzenia władzy skarbowej pierwszej instancji.

Organom skarbowym przysługuje prawo przekonywania się każdego czasu o rzetelnem prowadzeniu tego zapisku, na każdy przypadek przez wejście do ksiąg fabrykacji.

§ 8.

Obrachunek.

Po wyczerpaniu pobranej ilości cukru, wpisanej jako przychód do konta (§ 7 A), napóźniej jednak po upływie ustalonego w § 3 terminu, powinien kierownik właściwego okręgu nadzoru straży skarbowej względnie organ technicznej kontroli skarbowej, wyznaczony do tego przez władzę skarbową pierwszej instancji, zamknąć konto i przeprowadzić obrachunek z przedsiębiorstwem.

W tym celu należy przedewszystkiem obliczyć ilość cukru, którą według deklaracji wywozu,

opatrzonych przepisaniem potwierdzeniem występu wywieziono we fabrykacjach zawierających cukier poza linię cłową i sprawdzić przynajmniej wyrywkowo, prawdziwość tych deklaracji przez porównanie z wpisami w księdze komisyjnej, względnie w księdze kopii, ewentualnie także z wpisami w innych księgach przemysłowych.

Gdyby się okazały różnice w jakimkolwiek kierunku, wówczas należy stronę wezwać do ich wyjaśnienia, a gdy to nie będzie zupełnie zadowalniające, odnośną pozycję rozchodu wyłączyć na razie z obrachunku.

Pozycje uznane za rzetelne należy następnie zesumować i z ilością wpisaną na przychód porównać.

Gdy z porównania wywiezionej poza linię cłową ilości cukru z ilością wpisaną na przychód okaże się, że ostatnia większą jest, wówczas przedsiębiorca jest obowiązany opłatę odpowiadającą tej różnicy w przeciągu 8 dni pod rygorem przymusowego ściągnięcia uiścić we wskazanym mu urzędzie percepcyjnym. Przypis następuje zapomocą orzeczenia.

Także w razie odjęcia pozwolenia należy przeprowadzić taki sam obrachunek.

Po skutecznym obrachunku należy konto ściągnąć i ze wszystkimi załącznikami przedłożyć władzy skarbowej pierwszej instancji, która po dokonaniu sprawdzenia przesłać je ma zawodowemu departamentowi rachunkowemu III Ministerstwa skarbu dla cła i podatku konsumcyjnego.

Krajowe władze skarbowe mają ze spostrzeżeń poczynionych co do wolnego od opłaty, używania cukru do wytwarzania artykułów eksportowych zdać relację Ministerstwu skarbu do końca stycznia i do końca lipca każdego roku.

Do relacji należy dołączyć wykaz próbek ściągniętych w celu stwierdzenia zawartości cukru. Wykaz ten ma zawierać następujące daty:

1. nazwisko strony;
2. datę ściągnięcia próbki;
3. rodzaj próbki;

4. podanie, czy próbkę ściągnięto z przesyłki przy sposobności dopełnienia co do niej czynności

urzędowej, albowiem z zapasów na składzie, gotowych już do eksportu (znajdujących się już w schowkach przesyłkowych) lub w końcu z zapasów nie gotowych jeszcze do wysłania;

5. najmniejszą zawartość cukru podług spisu (§ 7, B.);

6. zawartość cukru stwierdzoną w drodze badania z powołaniem na numer i datę certyfikatu analizy.

§ 9.

Co do stron, które oprócz pozwolenia na wolne od opłaty użycie cukru, celem wytwarzania eksportowych towarów zawierających cukier posiadają pozwolenie na ulepszające przetwarzanie znajdujących się w stanie surowym ziaren kakaa, oddaje się nadzór nad tem organom, którym poruczono kontrolę nad użyciem cukru. Nadzór ten należy wykonywać przez analogiczne zastosowanie powyższych postanowień.

Dotyczące strony powinny zatem dla każdego poboru ziaren kakaa prowadzić przepisane konto, jakoteż spis najmniejszej zawartości kakaa w towarach wyrobionych, kakao zawierających.

Przesyłki towarów eksportowych zawierających wprowadzić kakao, ale nie mających cukru musi się również wpisać do księgi komisyjnej (§ 7 C).

Deklaracja wywozu ma oprócz przepisanych dat, zawierać także jeszcze podanie najmniejszej zawartości kakaa, numer pozycji odnośnego spisu wszystkich fabrykatów kakaa jakoteż ogólną ilość kakaa zawartego w przesyłce. Daty te należy wstawić w kolumnach 8, 10 i 11 w formie ułamka, bezpośrednio pod datami dotyczącymi cukru.

Również należy wpisać te daty do rejestru wywozu.

Wskazówki co do badania towarów ze względu na ich zawartość kakaa zawiera dodatek B.

Także i za te badania, jeżeli je przedsiębiorca stacye rozpoznawcze c. k. technicznej kontroli skarbowej we Wiedniu lub w Pradze, nie uiszcza się należności.

Dodatek B.

Wzór Nr. I

(do § 4. załącznika 4).

Kraj: . . . . .

Okrąg skarbowy: . . . . .

Okrąg nadzoru straży skarbowej: . . . . .

1. Oddano dnia . . . . .
2. Wpisano w rejestrze wywozu pod Nr. pozycyi . . . . .
3. Sprawdzenie i porównanie deklaracji z $\frac{\text{pierwopisem}}{\text{duplikatem}}$ tejże.

. . . . .
Organ skarbowy.

D e k l a r a c y a.

(Pierwopis — Duplikat.)

N. N. (nazwisko, zatrudnienie) . . . . . w . . . . . N. k. . . . . oznajmia
 w $\frac{\text{oddziale c. k. straży skarbowej}}{\text{c. k. urzędzie cłowym}}$ w . . . . . na zasadzie pozwolenia
 c. k. . . . . skarbu z dnia . . . . . 19 . . l. . . . . wewnątrz
 naprowadzoną przesyłkę fabrykatów zawierających cukier do wywozu poza linię cłową zapomocą . . .
 . . . przez $\frac{\text{c. k.}}{\text{k. węg.}}$ urząd cłowy . . . . . w . . . . . do . . . . .

Przesyłkę należy dostawić dla dokonania
 czynności występu w wyżej oznaczonym urzę-
 dzie do . . . . . 19 . .

C. k. $\frac{\text{oddział straży skarbowej}}{\text{urząd cłowy}}$

dnia . . . . . 19 . .

Podpisany . . zobowiązuje się tą de-
 klaracją, przesyłkę na następnej stronie do-
 kładniej oznaczoną, wywieźć poza linię cłową
 w niezmienionej ilości i jakości, jakoteż
 w sposób i na czas oznaczony.

. . . . ., dnia . . . . . 19 . .

. . . . .
Podpis organu skarbowego.. . . . .
Podpis strony.

Załatwienie.

1. Oddano dnia . . . . .
2. Zapisano w rejestrze notowań pod Nr. pozycyi . . . .
3. Wynik urzędowego badania co do:
  - a) urzędowego zamknięcia: . . . . .
  - b) liczby i rodzaju schowków (colli): . . . . .
  - c) wagi całej przesyłki brutto: . . . . .
  - d) ewentualnego stwierdzenia wagi pojedynczych schowków (colli) brutto i netto i rzeczywistej ilości cukru przesyłki w kilogramach: . . . . .

4. Dowód występu poza linię cłową:

Przesyłka ma wyjść konwojowana przez . . . . .

dnia . . . . . 19 . .

przez urząd zapowiedzi . . . . .

dnia . . . . . 19 . .

wystąpiła dnia . . . . . 19 . .

do . . . . .

C. k.
K. węg.   Urząd w . . . . .

dnia . . . . . 19 . .

L. S.

Wzór Nr. II

(do § 7 dodatku A).

Kraj: . . . . .

Okrąg skarbowy: . . . . .

Okrąg nadzoru straży skarbowej: . . . . .

K o n t o N r . . . .

P. . . . . w . . . . . n. k. . . . . dla przesyłek
wytworów cukier zawierających, które wywiezione zostały poza linię cłową z uwolnieniem od opłaty
konsumcyjnej za cukier w nich zawarty.

O . . . . . arkuszach.

Z . . . . . załącznikami.

Na zasadzie pozwolenia c. k. . . . . skarbu z dnia . . . . . 19 . . . .

l. . . . . podpisany pobrał dnia dzisiejszego z $\frac{\text{cukrowni}}{\text{wolnego składu}}$ p. . . . .

w . . . . . n. k. . . . . stosownie do oznajmienia z dnia . . . . . 19 . . . .

Nr. . . . . , ... netto kilogramów cukru wolnego od opłaty z obowiązkiem wywieżenia poza

linię cłową takiej samej ilości w wytworach cukier zawierających najpóźniej do . . . . .

19 . . . ewentualnie uiszczenia opłaty konsumcyjnej za różnicę dodatkowo.

. . . . . , z dnia . . . . . 19 . . . .

. . . . .

Podpis strony.

Załącznik A

(do §u 2 dodatku A).

Instrukcja I

do

oznaczania drogą analizy zawartości cukru trzcinowego w towarach zawierających cukier.

(Ułożona przez urzędnika c. k. rolniczo-chemicznej stacji doświadczalnej we Wiedniu
Dr. Franciszka Freyera.)**A. Badanie cukierków, bonbonów, syropów owocowych, czekolady, owoców kandyzowanych, kompotów, marmelad itp.**

Przebieg analizy zależy przedewszystkiem od tego, czy próbka, którą się ma badać, rozpuszcza się w wodzie zupełnie (albo przynajmniej prawie zupełnie), czy nie. Stosownie do zachowania się próbki w tej mierze, sposób badania, jaki wybrać należy, jest rozmaity.

I. Próbka rozpuszcza się w wodzie zupełnie albo prawie zupełnie.

Pierwszą rzeczą, i to nie tylko wtedy, gdy chodzi o cukierki, lecz także przy badaniu wszelkich innych próbek, jest:

sprawdzenie obecności cukru skrobiowego lub dekstryny.

26.048 g próbki jak najstaranniej roztartej i przemieszanej daje się do kolbki o pojemności 100 cm^3 i rozpuszcza się w destylowanej wodzie. Aby roztwór ten wyklarować, zaprawia się go w razie potrzeby kilku kroplami octanu ołowiu. Następnie napełnia się kolbkę aż do kreski, przetrząsając roztwór należyście, a w końcu przepuszcza się go przez suchy sączek (roztwór A). Przesączony polaryzuje się w rurce 200 mm („Polaryzacja bezpośrednia“).

50 cm^3 tego roztworu miesza się następnie w kolbce o pojemności 100 cm^3 z 25 cm^3 wody i 5 cm^3 kwasu solnego o ciężarze gatunkowym 1.19, kolbkę zaś samą wstawia się do łaźni wodnej, której temperatura wynosi mniej więcej 70° C., ogrzewa się ją w przeciągu 2 do 3 minut do 67° do 70° C. i trzyma się w tej temperaturze przez 5 minut. Dla kontroli temperatury wstawia się w kolbkę termometr, podczas ogrzewania zaś obraca się nią na rozmaite strony. Po zwinwertowaniu oziębia się kolbkę szybko do 20°, a spłókując termometr, dolewa się aż do kreski (roztwór B) i polaryzuje się ciecz w rurce 200 mm. Otrzymaną liczbę mnoży się przez 2. Jeżeli skrócenie na lewo wynosi na 100° „polaryzacji bezpośredniej“ (obacz powyżej) 28 stopni albo mniej, jest to znakiem obecności cukru skrobiowego lub dekstryny. Płyny bardzo ciemno zabarwione należy przed polaryzowaniem odbarwić zapomocą 2 do 3 g węgla zwierzęcego (z krwi), wymytego kwasem solnym. Ile cukru węgiel pochłania, należy sprawdzić już przedtem zapomocą takiej samej ilości węgla, a otrzymaną przy tem liczbę użyć jako poprawkę polaryzacji, wykonanych z użyciem węgla zwierzęcego.

Znowu są możliwe dwa przypadki:

a) Niema ani cukru skrobiowego, ani dekstryny.

Szuka się obecności cukru inwertowego zapomocą roztworu Soldaini'ego lub Fehlinga.

- a₁) Nie można wykazać znaczniejszych ilości cukru inwertowego. W tym przypadku wskazuje polaryzacja bezpośrednia ile procentów cukru trzcinowego zawierają w sobie próbki.
- a₂) Cukier inwertowy jest obecny. 50 cm³ roztworu B (obacz powyżej), otrzymanego przez inwerzję zapomocą kwasu solnego, a odpowiadającego 6·512 g substancji, odmierza się w kolbie litrowej, dopełnia się aż do kreski i nalewa się 25 cm³ tego płynu (odpowiadającego 0·1628 g substancji) do kolby Erlenmeyera. Aby zobojętnić zawarty w tym płynie wolny kwas, dodaje się doń 25 cm³ roztworu węglanu sodowego, zawierającego w sobie 1·7 g bezwodnego węglanu sodowego w 1 l, a nadto 50 cm³ roztworu Fehlinga, ogrzewa się aż do wrzenia i zostawia się płyn dokładnie przez 3 minuty w stanie wrzenia. Rozgrzewanie płynu odbywać się winno jak najszybciej zapomocą dobrego potrójnego palnika, a cały proces rozgrzewania powinien przy użyciu siatki drucianej, obłożonej wykrojoną tekturą asbestową trwać 3½ do 4 minut. Jak tylko płyn zacznie silnie kipieć, należy palnik potrójny zastąpić pojedynczym. Po zagotowaniu usuwa się natychmiast kolbę z nad płomienia i nalewa się do niej 100 cm³ zimnej wody destylowanej, nie zawierającej powietrza, a płyn w kolbie zawarty precedza się zapomocą dobrze działającego aparatu ssącego natychmiast przez odważoną asbestową rurkę sączkową Allihna. Asbest zwilża się poprzód małą ilością wody. Gdy płyn ścieknie, spłókuje się osad w stosowny sposób zimną wodą na sączek, pomagając sobie przy tem piórem gęsim, a po zupełnem spłukaniu do rurki asbestowej wymywa się go 100 do 150 cm³ kipiącej wody. Podczas przesączania i wymywania dobrze by było zasadzić wolno na rurkę asbestową lejek o krótkiej szyjce i podczas całego procesu przesączania uważać na to, żeby płyn w rurce asbestowej nigdy całkiem nie ściekł. Po ukończeniu wymywania przepłókuje się jeszcze mniej więcej 20tu cm³ alkoholu i 20tu cm³ eteru i wstawia się rurkę na kilka minut do suszarki. Po osuszeniu łączy się ją zapomocą korka i rurki kauczukowej z opłóczką aparatu do wywiązywania wodoru, napełnioną kwasem siarkowym i chromowym i redukuje się tlenek miedziany przez powolne ogrzewanie w stru-

mieniu wodoru. Po kilku minutach redukcja jest ukończona, poczem rurkę z miedzią oziębia się w strumieniu wodoru. Oziębioną rurkę wkłada się do eksykatora, a po upływie kwadransa odważa się ją.

Z wagi miedzi oblicza się zawartość cukru trzcinowego wprost w procentach podług tabeli I dołączonej do niniejszej Tabeli I. instrukcyi.

Oznaczenie cukru jest jednak tylko w takim razie dokładne, jeżeli przesącz z wydzielonej miedzi jest jeszcze wyraźnie na niebiesko zabarwiona. Jeżeli tak nie jest, to oznaczenie należy powtórzyć, biorąc do tego stosownie mniejszą ilość roztworu cukrowego, a więc 20 cm³ lub 15 cm³ roztworu B, dopełnionego do 1 l. W takim razie jednak także do zobojętnienia użyć należy tylko 20 cm³, względnie 15 cm³ przepisanego roztworu węglanu sodowego. Nadto dodać należy koniecznie oprócz 50 cm³ roztworu Fehlinga jeszcze 10 cm³, względnie 20 cm³ wody destylowanej, a zresztą postępować w taki sam sposób, jak to powyżej podano. Dalej, jeżeli zachodzą takie warunki, zawartość cukru trzcinowego należy obliczać nie według tablicy I, lecz według tabeli II, przydanej do niniejszej Tabeli II. instrukcyi.

Przykład: Wzięto 20 cm³ roztworu, a waga miedzi wynosiła 220 mg; tych 220 mg miedzi odpowiada według tabeli II 112·2 mg cukru trzcinowego, a że 20 cm³ płynu na próbkę użytego odpowiada

$$0·13024 \text{ g} = \frac{20 \times 0·1628}{25} \text{ próbk,}$$

przeto zawartość cukru trzcinowego równa się:

$$\frac{0·1122 \times 100}{0·13024} = 86·1\%$$

- b) W roztworze znajduje się cukier skrobiowy lub dekstryna.

Bada się zapomocą roztworu Soldaini'ego lub Fehlinga, czy substancje redukujące są obecne.

- b₁) Badanie nie wykazuje znaczniejszej redukcji. W takim razie obecną jest tylko dekstryna, ale niema ani cukru skrobiowego ani inwertowego, a zawartość cukru trzcinowego oznacza się po dokonanej inwerzji w taki sposób, jak to podano pod I a₂.

b₂) Redukcja ma miejsce. W takim razie cukier skrobiowy jest albo sam obecny, albo razem z cukrem inwertowym, a oznaczenie „wszystkiego cukru trzcinowego“ w próbce w rozumieniu skarbowo-technicznym, to jest sumy „cukru trzcinowego nieprzemienionego“ i „cukru inwertowego“ jest na teraz z reguły niewykonalne.¹⁾

1) Tylko, jeżeli się posiada próbkę cukru skrobiowego lub syropu cukru skrobiowego do sporządzenia dotyczącego wytworu użytego, można tak ilość cukru skrobiowego, jak i ilość wszystkiego cukru trzcinowego obliczyć w przybliżeniu w następujący sposób: Sporządza się 10procentowy roztwór cukru skrobiowego i oznacza się polaryzację, tudzież zawartość „cukru redukującego“, i to tę ostatnią przez gotowanie z roztworem Fehlinga. Odważoną miedź oblicza się jednak nie jako dekstrozę, lecz jako cukier inwertowy, posługując się przy tem znaną tablicą Meisla. Polaryzację i zawartość cukru przerachowuje się na 100 g substancji i oblicza się zapomocą dzielenia skrócenie na prawo (spowodowane dekstryną + dekstrozą), odpowiadające 1 g redukującego cukru; to skrócenie oznacza się literą *p*. W próbce towaru, która ma być badana, oznacza się następnie po zinwertowaniu jej zapomocą kwasu solnego, także polaryzację (dokładnie przy 20° C.) i wszystek cukier (jako cukier inwertowy) i przerachowuje się tak jedną jak i drugą na 100 g substancji.

Niech *a* oznacza znaną ilość cukru redukującego w 100 g substancji, obliczonego jako cukier inwertowy:

- x* . . . ilość cukru inwertowego w 100 g zawartego;
- y* . . . ilość dekstrozy zawartej w 100 g (oznaczonej jako cukier inwertowy);
- P* . . . polaryzację roztworu 100procentowego;
- p* . . . polaryzację w badanym cukrze skrobiowym, odpowiadającą 1 g cukru redukującego.

— 1·16 skrócenie 1 g cukru inwertowego w rurce 200 mm, w takim razie $x + y = a$,
— 1·16 $x + p y = P$.

Wartość znaleziona dla *x*, pomnożona przez 0·95, daje zawartość cukru trzcinowego, *y* ilość cukru redukującego, zawartego w cukrze skrobiowym, z czego ilość cukru skrobiowego wynika sama przez się.

Przykład: Syrup cukru skrobiowego wykazywał w 10procentowym roztworze skrócenie na prawo + 66·6° V. Ilość cukru redukującego, obliczonego jako cukier inwertowy, wynosiła 41·92 procentów.

$$p \dots \text{równa się zatem } \frac{66\cdot6}{41\cdot92} = + 15\cdot9^\circ V.$$

Wytwór cukrowy, sporządzony z tego syropu cukru skrobiowego, okazywał w 10procentowym roztworze po inwertycji skrócenie — 12° V, przeto

$$P \dots = - 12\cdot0.$$

Ilość cukru, oznaczona w płynie zinwertowanym i obliczona jako cukier inwertowy, wynosiła 70·52 procentów.

$$x + y = 70\cdot52$$

$$- 1\cdot16 x + 15\cdot9 y = - 12\cdot0$$

a stąd

$$x = 66\cdot43 = 66\cdot43 \cdot 0\cdot95 = 61\cdot1 \text{ procentów cukru trzcinowego,}$$

Gdyby w szczególnych przypadkach zachodziła potrzeba oznaczenia jeszcze „nieprzemienionego (to znaczy niezinwertowanego) cukru trzcinowego“ w próbce, zawierającej cukier skrobiowy, natenczas postępuje się w następujący sposób:

Bierze się dwie kolby litrowe i do jednej z nich daje się 25 cm³ niezinwertowanego roztworu *A* (patrz powyżej), do drugiej zaś 50 cm³ zinwertowanego roztworu *B* i w obu przypadkach oznacza się zawartość cukru w 25 cm³ (obliczonego podług tabeli I jako cukier trzcinowy) podług metody, podanej pod *a*₂. Różnica obu oznaczeń daje zawartość „nieprzemienionego cukru trzcinowego“, wyrażoną w procentach. Redukcja przy pierwszym z tych dwóch oznaczeń może być następstwem cukru skrobiowego albo cukru inwertowego i skrobiowego; znalezioną w ten sposób ilość cukru oznacza się jako „cukier redukujący (dekstroza cukru skrobiowego + cukier inwertowy)“.

II. Próbką nie rozpuszcza się w wodzie zupełnie, lecz wykazuje znaczną pozostałość.

Rozróżniać należy przy tem trzy przypadki:

1. Marmelady, owoce kandyzowane, w cukrze konserwowane i smażone, tudzież owoce musztardowe.

Większą ilość próbki, najlepiej zawartość całego słoika, rozciera się w obszernym moździerzyku porcelanowym, posługując się przy tem w razie potrzeby nożem i widelcem, a potłukszy pestki osobno, dodaje się je znowu do głównej masy i postępowanie to powtarza się tak długo, dopóki wszystko nie przemieni się w jednolitą, miłąką, masę papkowatą. Gdy chodzi o owoce parzone itd., odlewa się naprzód sok, z owocami zaś samymi postępuje się według powyższej wskazówki i miesza się je następnie, napowrót ze sokiem. Do rozdriabinia i mieszania nadaje się bardzo tak zwana maszynka do siekania mięsa, której użycie szczególnie się zaleca. Z tej papki odważa się dwa razy po $\frac{5}{4}$ wagi normalnej = 32·56 g, wypłukuje się jedną próbkę wodą w kolbie o pojemności 250 cm³, drugą zaś w kolbie o pojemności 500 cm³, dolewa się wody, dopóki płyn nie dojdzie do dwóch trzecich objętości flaszki i zostawia się go tak $\frac{1}{2}$ godziny, często przetrząsając. Następnie dodaje się 5 cm³ octanu ołowiu, dolewa się aż do kreski, i po

$$y = 4\cdot09 = \frac{4\cdot09 \times 100}{41\cdot92} = 9\cdot8 \text{ procentów syropu cukru skrobiowego.}$$

Ponieważ skrócenie płynu zinwertowanego jest po większej części bardzo małe, przeto źródła błędów są dosyć znaczne, a wskutek tego i wyniki, osiągnięte według tej metody są tylko w przybliżeniu dokładne. Zależnie od okoliczności może metoda ta posłużyć do zorientowania się nawet w takim razie, jeżeli się nie ma użytego cukru skrobiowego. Doświadczenie uczy, że w takim razie za *p* przyjętą można przeciętną wartość 17·0.

należytem przetrząśnięciu przesącza się. Powstawaniu piany, która by nie pozwalała dokładnie odczytywać cyfer i zrównać poziomu płynu równo z kreską, zapobiega się kilku kroplami alkoholu. Z oboma roztworami, z których jeden zawiera pół, drugi ćwierć wagi normalnej substancji w 100 cm^3 , postępuje się dalej podług przepisu, podanego w następującym ustępie (2).

2. Inne wytwory cukier zawierające, które nie rozpuszczają się w wodzie bez pozostałości (z wyjątkiem czekolady).

Próbkę rozciera się w moździerzyku tak miało, jak tylko można, odważa się dwa razy po $\frac{5}{4}$ wagi normalnej = 32.56 g , jedną połowę nalewa się wodą o temperaturze mniej więcej 30° w kolbce o pojemności 250 cm^3 , drugą zaś w kolbce o pojemności 500 cm^3 i zostawia się je tak przez 1 godzinę, często zakłócając. Następnie dodaje się trochę octanu ołowiu, dopełnia się aż do kreski i przesącza się. Przy tej próbie otrzymuje się, podobnie jak w poprzedzającym przypadku, dwa roztwory, z których każdy zawiera w sobie taką samą wagę substancji, jednak w rozmaitych objętościach płynu. Z polaryzacji można więc teraz obliczyć objętość części nierozpuszczalnych, która ma być wzięta w rachubę przy dokładnem oznaczaniu cukru.

Oznaczanie „objętości części nierozpuszczalnych“. Oba roztwory polaryzuje się.

Jeżeli a oznacza polaryzację w kolbce 250 cm^3 , b polaryzację w kolbce 500 cm^3 , a x objętość części nierozpuszczalnych razem z osadem, powstałym przez strącenie octanem ołowiu, natenczas $a [100 - x] = b [200 - x]$, a stąd $x = \frac{100(a - 2b)}{a - b}$.

Przy następujących obliczeniach należy uwzględnić, że pierwotny roztwór zawiera pół wagi normalnej nie w 100 cm^3 , względnie w 200 cm^3 , lecz w $100 - x$, względnie w $200 - x\text{ cm}^3$ płynu.

Badanie co do cukru skrobiowego i dekstryny.

Do dalszego badania używa się tylko roztworu zgęszczonego, t. j. zawartości kolbki 250 cm^3 , i postępuje się ściśle podług przepisu pod A, I podanego, z tą tylko różnicą, że do odmierzonych 50 cm^3 dodaje się przed domieszczeniem kwasu solnego 2 cm^3 nasyconego roztworu siarkanu sodowego. Po inwerzji przesącza się i dopełnia się aż do kreski.

a) W roztworze niema ani cukru skrobiowego ani dekstryny. Próbkę bada się do cukru inwertowego zapomocą roztworu Soldaini'ego lub Fehlinga.

a₁) Jeżeli niema znaczniejszej ilości cukru inwertowego, natenczas zawartość cukru trzcinowego równa się $\frac{2a(100 - x)}{100}$,

przyczem a oznacza polaryzację roztworu z 13.024 g na 100 cm^3 , zaś x obliczoną objętość osadu nierozpuszczalnego.

a₂) W próbce znajduje się cukier inwertowy. Odmierza się 50 cm^3 wzmiankowanego powyżej roztworu, sporządzonego podług I i zinwertowanego zapomocą kwasu solnego w kolbce $\frac{1}{2}$ litrowej, dopełnia się aż do kreski i oznacza się w 25 cm^3 cukru zapomocą gotowania z roztworem Fehlinga, całkiem tak samo, jak to opisano przy badaniu wytworów cukrowych, rozpuszczających się bez pozostałości (pod I, a₂). Zawartość cukru trzcinowego, odczytaną na tabeli, pomnożyć należy dla sprostowania nierozpuszczalnej pozostałości przez $\frac{100 - x}{100}$.

b) W próbce znajduje się cukier skrobiowy albo dekstryna. Do tego przypadku stosuje się to, co się powiedziało pod I, b).

3. Czekolada.*) Ponieważ czekolada zawiera w sobie tylko wyjątkowo cukier inwertowy albo dekstrynę, a postępowanie przy sporządzaniu roztworu musi być ze względu na zawarte w niej tłuszcze i wielką ilość substancji nierozpuszczalnych nieco odmienne, przeto poświęca się jej tutaj osobny ustęp. Jednakże wytwory, czekoladę zawierające, cukierki czekoladowe itd. bada się podług II 2.

Więszą ilość czekolady (około 100 g) trze się miało na tarku i miesza się ją należycie. Następnie odważa się dwa razy pół wagi normalnej (13.024 g), zwilża się mączkę czekoladową w kieliszku kubkowatym alkoholem, polewa się tę masę $30 - 40\text{ cm}^3$ gorącej wody i ogrzewa się ją przez kwadrans w łaźni wodnej. Potem spłókuje się jedną próbkę do kolbki o pojemności 100 cm^3 , drugą do kolbki o pojemności 200 cm^3 , dodaje się do niej 5 cm^3 octanu ołowiu i kilka kropeł roztworu ałunu, i dopełnia się po zupełnem wystygnięciu aż do kreski. Następnie płyn w obu kolbkach przetrząsa się należycie, przepuszcza się przez sączek, a obie przesącze polaryzuje się. Nieobecność cukru inwertowego, cukru skrobiowego i dekstryny sprawdza się według postępowania podanego w rozdziale I i oblicza się zawartość cukru trzcinowego z obu polaryzacji podług wzmiankowanej już formuły $\frac{2a(100 - x)}{100}$. Gdyby w próbce znajdował

się cukier inwertowy, w takim razie zawartość cukru trzcinowego obliczyliby należało ilościowo podług II, a₂).

Od ilości cukru obliczonej przy badaniu marmelad, owoców kandyzowanych, w cukrze konser-

*) Badanie czekolady co do ilości zawartego w niej kakaa, odbywać się ma podług instrukcji II.

wowanych i smażonych, tudzież owoców musztardowych, potrącić należy 4 procent, które odpowiadają średniej ilości cukru, w owocach kandyzowanych już pierwotnie zawartego.

B. Badanie płynów cukier zawierających (likierów).

Ilość cukru, zawartego w ciekłych wytworach cukier zawierających, nie oznacza się w procentach wagi, lecz w stosunku „gramów na liter“, skutkiem czego potrzebnych ilości płynu się nie odważa, lecz odmierza się pipetką lub w kolbce miarowej, sprowadziwszy poprzód płyn do temperatury normalnej 17·5 C.

Badanie co do cukru skrobiowego i dekstryny.

Likiery bezbarwne można wprost polaryzować; jeżeli jednak chodzi o likiery zabarwione, w takim razie stawia się próbkę 100 cm^3 na łaźnię wodną, dopóki nie wyparuje do połowy, następnie spłukuje się ją do kolbki o pojemności 100 cm^3 i zaprawia się albo małą ilością octanu ołowiu i kilku kroplami alunu, albo dodaje się doń po dopełnieniu aż po kreskę nieco węgla zwierzęcego, a to w celu odbarwienia. Przesącz, otrzymaną po użyciu octanu ołowiu, zaprawia się ewentualnie także jeszcze węglem zwierzęcym i przepuszcza się jeszcze raz przez sączek. Ponieważ rozmaite barwiki zachowują się rozmaicie w obec środków do klarowania i odbarwiania używanych, przeto najlepiej przekonać się już naprzód, na podstawie kilku prób z nieodmierzonemi ilościami próbki, jakie postępowanie odpowiadałoby najbardziej celowi. Często można płyn dopiero po rozcieńczeniu wodą uczynić tak przejrzystym, iżby go można polaryzować, w którym to przypadku przy obliczaniu wyników należy to rozcieńczenie uwzględnić. Przy badaniu cukru palonego nie można polaryzacji w ogóle wykonać i co do tych próbek, które i tak często zawierają cukier skrobiowy, ograniczyć się należy do oznaczenia cukru trzcinowego, zawartego w nich w stanie nieprzemienionym, którego ilość otrzymuje się z różnicy oznaczeń zapomocą analizy wagi przed inwertcją i po niej. Z polaryzowanego płynu odmierza się 50 cm^3 do kolbki o pojemności 100 cm^3 , dodaje się 25 cm^3 wody i 5 cm^3 kwasu solnego o ciężarze gatunkowym 1·19, inwertuje się w sposób pod I (strona 695) podany i polaryzuje się w rurce 200 mm przy 20° C. Otrzymaną polaryzację mnoży się przez 2 i przerahowuje się na 100 części polaryzacji bezpośredniej. Jeżeli skrócenie na lewo wynosi — 28° lub mniej na 100 części polaryzacji bezpośredniej, świadczy to w obecności cukru skrobiowego.

a) W próbce niema ani cukru skrobiowego ani dekstryny. W takim razie bada się ją co do obecności cukru inwertowego roztworem Sol-daini'ego lub Fehlinga.

a₁) Niema znaczniejszej ilości cukru inwertowego. W takim razie zawartość cukru równa się $\frac{a \cdot 26 \cdot 048}{100}$, przyczem a ozna-

cza polaryzację bezpośrednią. Jeżeli w celu wykonania polaryzacji trzeba było próbkę rozcieńczyć, to otrzymaną liczbę pomnożyć należy przez odpowiedni czynnik.

a₂) Próbka zawiera cukier inwertowy. W tym razie rozcieńcza się 25 cm^3 zinwertowanego roztworu (= 12·5 cm^3 płynu pierwotnego), stosownie do przewidywanej zawartości cukru, na 500 albo 1000 cm^3 i oznacza się podług I, a₂ zawartość cukru trzcinowego w 25 cm^3 przez gotowanie z roztworem Fehlinga, posługując się przy tem tabelą II.

b) Próbka zawiera cukier skrobiowy lub dekstrynę. W tym razie stosuje się postępowanie pod A I b przepisane. Jeżeliby dla zoryentowania się pożądanem było oznaczenie cukru trzcinowego, zawartego w próbce jeszcze w stanie nieprzemienionym, natenczas bierze się dwie kolbki 1 litrowe, wlewa się do jednej z nich 25 cm^3 pierwotnego, do drugiej 50 cm^3 zinwertowanego płynu i w obu roztworach oznacza się przez gotowanie z roztworem Fehlinga, ile cukru zawiera się w 25 cm^3 . Różnica obu oznaczeń wskazuje ilość cukru trzcinowego, zawartego w próbce w stanie nieprzemienionym.

C. Badanie skondenzowanego mleka.

Podstawa sposobu badania.

Mleko skondenzowane zawiera w sobie oprócz cukru trzcinowego (R) także większą ilość cukru mlecznego (M), którego obecność w próbce musi być przedewszystkiem sprawdzona z jego zdolności redukcyjnej względem roztworu Fehlinga. Następnie inwertuje się drugą próbkę zapomocą kwasu cytrynowego, który działa tylko na cukier trzcinowy, a dla cukru mlecznego jest obojętny, oznacza się w płynie zinwertowanym „wszystek cukier“ (G) i otrzymuje się z różnicy $G - M = R$ szukaną ilość cukru trzcinowego.

Wykonanie analizy.

5 g próbki rozpuszcza się mniej więcej w 200 cm^3 wody, zaprawia się 10 cm^3 roztworu siarkanu miedzi (Nr. 1 roztworu Fehlinga) i taką ilością ługu sodowego, aby płyn jeszcze kwaśno oddziaływał. Potrzeba do tego około 6 cm^3 10 procentowego ługu sodowego. Potem napełnia się aż do 250 cm^3 i oznacza się cukier mleczny w 25 cm^3 przesączą zawarty, gotując próbkę przez 4 minuty

z 50 cm^3 roztworu Fehlinga i 75 cm^3 wody i redukując wydzielony tlenek miedzi, osadzony przy przesączaniu na rurce asbestowej. Odważoną miedź przerachowuje się nie na cukier mleczny, lecz na cukier trzcinowy i to podług tabeli II.

Dalszych 50 cm^3 przesącza gotuje z 5 cm^3 10 procentowego roztworu kwasu cytrynowego przez 10 minut. Po ostygnięciu zobojętnia się ten płyn, dopełnia się do 100 cm^3 i w 25 cm^3 oznacza się „wszystek cukier“ znowu w sposób powyżej podany (czas gotowania 4 minuty). Od tego cukru („wszystek cukier“), obliczonego również jako cukier trzcinowy w procentach, potrąca się ilość cukru bezpośrednio znalezionej. Różnica daje nam zawartość cukru trzcinowego.

B. Badanie mydeł.

Na łaźni wodnej rozpuszcza się 16.28 g mydła (odpowiadających czwartej części wagi normalnej dla 250 cm^3) mniej więcej w 100 cm^3 wody i miesząc ten gorący roztwór, zaprawia się go 10 procentowym roztworem chlorku barowego w małym nadmiarze. Roztworu tego bierze się w tym celu 40 do 50 cm^3 , a punkt zupełnego strącenia poznaje się łatwo po tem, że przy mieszaniu płyn przestaje się pienić. Następnie wlewa się ten płyn razem z osadem w kolbkę miarową o pojemności 250 cm^3 , po ostudzeniu dopełnia się aż po kreskę i dodaje się jeszcze 10 cm^3 wody jako poprawkę objętości osadu barytowego. Zakłóciwszy ten płyn silnie, przepuszcza się go przez sączek, a płyn przejrzysty polaryzuje się w rurce 200 milimetrowej. Liczba odczytana, pomnożona przez 4, daje zawartość cukru trzcinowego w procentach, jednak tylko w takim razie, jeżeli w próbce znajduje się tylko cukier trzcinowy, a niema ani dekstryny, ani cukru skrobiowego lub inwertowego, o czym przekonać się można na podstawie następującej próby.

Naprzód gotuje się około 25 cm^3 przesącza, w sposób powyższy otrzymanej, z 50 cm^3 roztworu Fehlinga, przy czem nie powinna następować znaczniejsza redukcja.

(Nieobecność cukru skrobiowego lub inwertowego.)

Następnie zaprawia się 50 cm^3 próbki w kolbie z 5 cm^3 kwasu solnego o ciężarze gatunkowym 1.125, ogrzewa się ją na łaźni wodnej o temperaturze mniej więcej 70° szybko do 67—70° C. i utrzymuje się w tej temperaturze dokładnie przez 5 minut, zakłócając raz po raz; dla kontroli temperatury wstawia się w kolbkę termometer. Następnie oziębia się szybko do 20°, przesącza się za dodaniem małej ilości mączki kościanej lub sproszkowanego pumeksu i polaryzuje się znowu w rurce 200 milimetrowej. Odczytaną liczbę należy powiększyć o $\frac{1}{10}$, stosownie do ilości dodanego kwasu solnego.

Jeżeli osiągnięte teraz skrócenie na lewo, obliczone na 100° polaryzacji przedtem wykonanej,

jest większe jak — 28°, świadczy to o tem, że w próbce niema ani dekstryny, ani cukru skrobiowego, a jeżeli próbka nie zawiera także cukru bezpośrednio redukującego, to zawartość cukru trzcinowego oblicza się, mnożąc polaryzację bezpośrednią przez 4.

W obec znacznego rozcieńczenia roztworu, który ma być polaryzowany, tudzież w obec małej zdolności skręcania cukru inwertowego, skutkiem której błędy w odczytywaniu bardzo rosną, może się zdarzyć, że skrócenie na lewo nawet w razie nieobecności dekstryny lub cukru skrobiowego nie dochodzi do stosunku — 28 na + 100; dlatego też we wszystkich przypadkach, w których otrzymano za małe skrócenie na lewo, oznaczyć należy zawartość cukru także na podstawie analizy wagowej. W tym celu 25 cm^3 płynu zinwertowanego kwasem solnym (gdy procenty cukru wynoszą więcej jak 15, stosownie mniejszą ilość), zaprawia się dla zobojętnienia taką samą ilością roztworu węglanu sodowego (36 g suchego węglanu sodowego na 1 l) i 50 cm^3 roztworu Fehlinga i postępuje się dalej według metody, przepisanej powyżej, w rozdziale A, 1 a) 2 tej instrukcji, gotując płyn przez 3 minuty, odsączając tlenek miedziany zapomocą rurki asbestowej i redukując go w strumieniu wodoru.

Zawartość cukru trzcinowego otrzymuje się następnie podług tabeli II z odważonej ilości miedzi dla użytych 25 (lub mniej) cm^3 , przy czem uwzględnić należy rozcieńczenie kwasem solnym, wskutek którego rozpuszczono 16.28 g mydła na 275 cm^3 (zamiast na 250 cm^3).

Jeżeli znaleziona w ten sposób zawartość cukru trzcinowego zgadza się w granicach nieuniknionych błędów analizy z polaryzacją bezpośrednią, świadczy to o tem, że w próbce nie było dekstryny, choćby nawet skrócenie na lewo nie dochodziło całkiem do cyfry 28. W razie obecności dekstryny, prawdziwa zawartość cukru trzcinowego, znaleziona przy oznaczaniu zapomocą analizy wagowej, będzie mniejsza, jak ta, która odpowiadała polaryzacji bezpośredniej. Jeżeli badanie roztworu niezinwertowanego wykazało zarazem obecność cukru bezpośrednio redukującego, jest to znakiem, że oprócz dekstryny była w próbce także dekstroza, a więc cukier skrobiowy lub inwertowy. W pierwszym przypadku polaryzacja wynosić będzie po zinwertowaniu daleko mniej aniżeli 28 na 100 polaryzacji bezpośredniej, w drugim przypadku, t. j. w razie obecności cukru inwertowego, więcej jak 28.

W razie obecności cukru skrobiowego otrzymujemy zawartość cukru trzcinowego z różnicy oznaczeń cukru drogą analizy wagowej, przed inwertacją i po inwertacji, a w razie obecności cukru inwertowego obliczyć należy całą zawartość cukru, oznaczoną drogą analizy wagowej, jako cukier trzcinowy.

Tablica I*)

służąca do obliczania procentowej zawartości cukru trzcinowego, odpowiadającej danej ilości cukru inwertowego, a to na podstawie stwierdzonej ilości miedzi przy 3 minutach wrzenia i 0·1628 g substancji.

Miedź	Cukier trzcinowy	Miedź	Cukier trzcinowy	Miedź	Cukier trzcinowy	Miedź	Cukier trzcinowy
miligramów	procent	miligramów	procent	miligramów	procent	miligramów	procent
79	24·57	126	38·87	173	53·63	220	68·87
80	24·87	127	39·18	174	53·95	221	69·20
81	25·17	128	39·49	175	54·27	222	69·53
82	25·47	129	39·80	176	54·59	223	69·87
83	25·78	130	40·11	177	54·91	224	70·20
84	26·08	131	40·42	178	55·23	225	70·53
85	26·38	132	40·73	179	55·55	226	70·86
86	26·68	133	41·04	180	55·87	227	71·19
87	26·98	134	41·35	181	56·19	228	71·53
88	27·29	135	41·66	182	56·51	229	71·86
89	27·59	136	41·98	183	56·83	230	72·19
90	27·89	137	42·29	184	57·15	231	72·52
91	28·19	138	42·60	185	57·47	232	72·85
92	28·50	139	42·91	186	57·79	233	73·18
93	28·80	140	43·22	187	58·11	234	73·51
94	29·10	141	43·53	188	58·43	235	73·85
95	29·40	142	43·85	189	58·75	236	74·18
96	29·71	143	44·16	190	59·07	237	74·51
97	30·02	144	44·48	191	59·39	238	74·84
98	30·32	145	44·79	192	59·72	239	75·17
99	30·63	146	45·10	193	60·04	240	75·50
100	30·93	147	45·42	194	60·36	241	75·83
101	31·24	148	45·73	195	60·69	242	76·17
102	31·54	149	46·05	196	61·01	243	76·51
103	31·85	150	46·36	197	61·33	244	76·84
104	32·15	151	46·68	198	61·65	245	77·18
105	32·45	152	46·99	199	61·98	246	77·51
106	32·76	153	47·30	200	62·30	247	77·85
107	33·06	154	47·62	201	62·63	248	78·18
108	33·36	155	47·93	202	62·95	249	78·52
109	33·67	156	48·25	203	63·28	250	78·85
110	33·97	157	48·56	204	63·60	251	79·19
111	34·27	158	48·88	205	63·93	252	79·53
112	34·58	159	49·19	206	64·26	253	79·88
113	34·88	160	49·50	207	64·58	254	80·22
114	35·19	161	49·82	208	64·91	255	80·56
115	35·49	162	50·13	209	65·23	256	80·90
116	35·80	163	50·45	210	65·56	257	81·24
117	36·10	164	50·76	211	65·89	258	81·59
118	36·41	165	51·08	212	66·22	259	81·93
119	36·71	166	51·40	213	66·55	260	82·27
120	37·01	167	51·72	214	66·88	261	82·61
121	37·32	168	52·04	215	67·21	262	82·95
122	37·63	169	52·35	216	67·55	263	83·30
123	37·94	170	52·67	217	67·88	264	83·64
124	38·25	171	52·99	218	68·21	265	83·98
125	38·56	172	53·31	219	68·54	266	84·32

*) Z postanowień wykonawczych do niemieckiej ustawy o podatku cukrowym z dnia 27. maja 1896.

T a b l i c a II *)

służąca do obliczania zawartości cukru trzcinowego, odpowiadającej danej ilości cukru inwertowego
a to na podstawie stwierdzonej ilości miedzi przy 3 minutach wrzenia.

Miedź	Cukier trzcinyowy	Miedź	Cukier trzcinyowy	Miedź	Cukier trzcinyowy	Miedź	Cukier trzcinyowy
miligramów	miligramów	miligramów	miligramów	miligramów	miligramów	miligramów	miligramów
79	40·0	125	62·8	171	86·3	217	110·5
80	40·5	126	63·3	172	86·8	218	111·1
81	41·0	127	63·8	173	87·3	219	111·6
82	41·5	128	64·3	174	87·8	220	112·2
83	42·0	129	64·8	175	88·3	221	112·7
84	42·5	130	65·3	176	88·9	222	113·2
85	42·9	131	65·8	177	89·4	223	113·7
86	43·4	132	66·3	178	89·9	224	114·3
87	43·9	133	66·8	179	90·4	225	114·8
88	44·4	134	67·3	180	91·0	226	115·4
89	44·9	135	67·8	181	91·5	227	115·9
90	45·4	136	68·3	182	92·0	228	116·4
91	45·9	137	68·8	183	92·5	229	117·0
92	46·4	138	69·4	184	93·1	230	117·5
93	46·8	139	69·9	185	93·6	231	118·1
94	47·3	140	70·4	186	94·1	232	118·6
95	47·8	141	70·9	187	94·6	233	119·2
96	48·3	142	71·4	188	95·1	234	119·7
97	48·8	143	71·9	189	95·7	235	120·3
98	49·3	144	72·4	190	96·2	236	120·8
99	49·8	145	72·9	191	96·7	237	121·3
100	50·3	146	73·4	192	97·2	238	121·8
101	50·8	147	73·9	193	97·7	239	122·4
102	51·3	148	74·5	194	98·3	240	122·9
103	51·8	149	75·0	195	98·8	241	123·5
104	52·3	150	75·5	196	99·3	242	124·0
105	52·8	151	76·0	197	99·8	243	124·6
106	53·3	152	76·5	198	100·4	244	125·1
107	53·8	153	77·0	199	100·9	245	125·7
108	54·3	154	77·5	200	101·4	246	126·2
109	54·8	155	78·0	201	101·9	247	126·8
110	55·3	156	78·5	202	102·5	248	127·3
111	55·8	157	79·0	203	103·1	249	127·9
112	56·3	158	79·6	204	103·6	250	128·4
113	56·8	159	80·1	205	104·1	251	128·9
114	57·3	160	80·6	206	104·6	252	129·4
115	57·8	161	81·1	207	105·2	253	130·0
116	58·3	162	81·6	208	105·7	254	130·6
117	58·8	163	82·1	209	106·2	255	131·1
118	59·3	164	82·6	210	106·7	256	131·7
119	59·8	165	83·2	211	107·3	257	132·2
120	60·2	166	83·7	212	107·8	258	132·8
121	60·7	167	84·2	213	108·4	259	133·3
122	61·2	168	84·7	214	108·9	260	133·9
123	61·7	169	85·2	215	109·4		
124	62·2	170	85·7	216	109·9		

*) Z postanowień wykonawczych do niemieckiej ustawy o podatku cukrowym z dnia 27. maja 1896.

Załączka B

(do §u 9 dodatku A).

Pouczenie II

o

badaniu zawartości kakaa w czekoladzie.

Czekolada jest mieszaniną masy kakaowej i cukru z dodaniem tłuszczu kakaowego lub bez niego. „Kakao w skarbowo-technicznym znaczeniu“ zowie się suma masy kakaowej i tłuszczu kakaowego, zawartych w czekoladzie. Zawartość tego „kakaa w skarbowo-technicznym znaczeniu“ w czekoladzie stwierdza się zapomocą całkowitej chemicznej analizy, której przebieg opisano tutaj tylko w zarysie; szczególności ogólnie używanych metod przejrzeć należy w odnośnej literaturze ¹⁾.

Próbki, które okażą się podczas mikroskopowego lub chemicznego badania fałszywymi (np. jako zawierające za dużo łusek, zmieszane z krochmallem itp.) albo które wykażą innego rodzaju abnormalny skład ²⁾, przesłać należy c. k. rolniczo-chemicznej stacji doświadczalnej we Wiedniu do zbadania. W próbkach normalnej jakości bada rozbiegający: cukier trzcinowy, tłuszcz, wodę, popiół i azot. Proceder badania jest następujący:

¹⁾ König. Die menschlichen Nahrungs- und Genussmittel, Tom II, wyd. 3, rozdział: „Kakao und Schokolade“ i nast.

Bujard & Baier. Hilfsbuch für Nahrungsmittelchemiker, wyd. 2, str. 227 nast.

Elsner. Praxis des Chemikers, wyd. 7, str. 475 n.

²⁾ Normalny skład masy kakaowej jest następujący:

Wody 3 do 5 procent, azotu 2.1 do 2.5 procent, tłuszczu 49 do 55 procent (czyli w przybliżeniu 50 procent), popiołu 3 do 4 procent, stopień jodu tłuszczu 32 do 38, stopień zmydlenia tłuszczu 190 do 204, punkt topienia się tłuszczu 33 do 33.5°, wskazanie refraktometra przy 40° C. 46 do 48°.

1. Przygotowanie próby i badanie mikroskopowe.

Większą ilość czekolady rozciera się mialko na tarku, podobnie jak to wspomniano już w pouczeniu I pod A. w rozdziale II, pod liczbą 3, miesza dokładnie i wkłada do szczelnie zamkniętego naczynia. Dla mikroskopowego badania, które najprzód przedsiębrać należy, uwalnia się małą ilość sproszkowanej czekolady od tłuszczu zapomocą przemycia eterem na filtrze. Pod mikroskopem bada się próbki głównie pod względem zawartości obcego krochmalu i nadmiernej ilości składników łusek. Dla dokładniejszego badania posługiwać się można także pozostałością z badania tłuszczu (p. niżej).

2. Cukier trzcinowy.

Badanie to przeprowadza się według przepisu, podanego w pouczeniu I, pod A. w rozdziale II, pod liczbą 3.

3. Tłuszcz.

Ilość jego oznacza się wprost, rodzaj zaś zatłuszczenia zapomocą stopnia zmydlenia, wskazania refraktometra i stopnia jodu, wreszcie punktu topienia.

10 g czekolady suszy się przez 2 do 3 godzin w skrzynce odwadniającej i odtłuszcza następnie za pośrednictwem wolnego od wody eteru w aparacie Soxhleta. Tłuszcz, pozostały po odparowaniu eteru, osusza się przez około dwie godziny aż do stanu zbitości, nadającego się do odważenia a następnie waży. Oznaczenie to należy dwukrotnie wykonać.

Tłuszczu, uzyskanego przy oznaczaniu ilości tłuszczu, użyć można natychmiast w kolbce ekstrakcyjnej do zbadania stopnia zmydlenia a to w ten sposób, że się go z domieszką 25 cm^3 półnormalnego alkoholowego roztworu potasowego przez 15 minut rozgrzewa na wodnej kąpieli i następnie zapomocą tytrowania półnormalnym kwasem solnym, oznacza ilość miligramów KOH , zużytych na 1 g tłuszczu.

Celem zbadania wskazań refraktometra tudzież punktu topienia, topi się uzyskany przy ekstrakcji tłuszcz jeszcze raz i czysto filtruje; topi się go zaś w refraktometrze Zeissa przy 40° C . W celu oznaczenia punktu topienia wlewa się nieco tłuszczu do nie zanadto wąskiej, u dołu otwartej rurki włosowatej, pozostawia ją co najmniej przez 2 dni w pozycji leżącej a następnie przytwierdza ją zapomocą pierścienia kauczukowego tuż obok kulki z rtęcią u termometru. Kulkę tę zanurza się do naczynia z wodą, którą się następnie z wolna poruszając ogrzewa. W chwili, w której słupek tłuszczu roztopił się do stanu przezroczystości i idzie w górę, należy odczytać temperaturę.

Dla uzyskania stopnia jodu tłuszczu poddaje się w znany sposób 0.8 g tłuszczu rozpuszczonego w chloroformie działaniu roztworu jodowego Hübl'a a następnie tytruje niezwiązany jod zapomocą siarczku sodu (Natriumthiasulfat).

4. Woda i popiół.

5 g czekolady suszy się na platynowej miseczce w skrzynce odwadniającej, oznacza następnie ubytek ciężaru, odpowiadający zawartości wody, a pozostałą substancję spala się następnie w tej samej miseczce na popiół.

5. Azot.

Azot bada się według Kjeldahla przez gotowanie około 3 g substancji z 25 cm^3 skoncentrowanego kwasu siarczanego i 2 kroplami metalicznej rtęci.

6. Obliczanie zawartości kakaa.

Zawartość kakaa w czekoladzie oblicza się w normalnych warunkach, to jest, jeżeli czekolada nie jest fałszowaną ani abnormalnie złożoną, po prostu na podstawie różnicy pomiędzy ciężarem czekolady Ch i stwierdzonym w czekoladzie cukrem Z , a mianowicie:

$$C = Ch - Z \quad (1).$$

„Zawartość kakaa w skarbowo-technicznym znaczeniu“ C składa się jednak z drugiej strony ze stosowanej masy kakaowej Cm , dającej się wprost oznaczyć i z również wprost oznaczyć się dającego „dodanego tłuszczu kakaowego“ Cf .

$$C = Cm + Cf \quad (2).$$

„Stosowaną masę kakaową“ oblicza się z ilości czekolady zmniejszonej o sumę cukru Z i tłuszczu F , pomnożonej przez 2, czyli:

$$Cm = 2 \times (Ch - Z - F).$$

„Dodany tłuszcz“ Cf wynika z odjęcia od ogólnej sumy tłuszczu F zawartego w normalnej masie kakaowej tłuszczu $\frac{Cm}{2}$.

$$Cf = F - \frac{Cm}{2} = F - (Ch - Z - F) \\ = 2F + Z - Ch.$$

Jeżeli się ma do czynienia z normalną czekoladą, natenczas obliczona zapomocą formuły (1) na podstawie zawartości cukru, zawartość „kakaa“ zgadzać się musi przynajmniej w przybliżeniu z zawartością zbadaną zapomocą formuły (2), wyłącznie w drodze analizy. Jeżeli tak nie jest, lub jeżeli badanie daje podstawę do urzędowych zarzutów, natenczas należy przesłać próbkę, podobnie jak we wspomnianych na wstępie przypadkach, c. k. rolniczo-chemicznej stacyi doświadczalnej we Wiedniu.

Dodatek B

(do §u 20 p. w.).

P o s t a n o w i e n i a

dotyczące

uwolnienia cukru, używanego do karmienia zwierząt, od podatku.

Na zasadzie §u 7 ustawy z dnia 31. stycznia 1903, Dziennik ustaw państwa Nr. 26 uwalnia się cukier, sprzedawany po poprzednim zdenaturowaniu rolnikom i stowarzyszeniom rolniczym jako karma dla bydła, od podatku spożywczego, ustanowionego w §ie 1, l. 1 ustawy o podatku cukrowym, a to pod następującymi warunkami:

1. Chcący korzystać z takiego uwolnienia musi uzyskać w tym celu pozwolenie władzy skarbowej pierwszej instancji. Pozwolenia tego udziela się aż do dalszego zarządzenia wyłącznie właścicielom fabryk cukru na pisemną prośbę, z zastrzeżeniem każdorazowego odwołania. Innym osobom może pozwolenia tego udzielić tylko Ministerstwo skarbu.

W razie stwierdzonego nadużycia należy pozwolenie natychmiast ściągnąć, niezawisłe od dochodowo-karnych skutków. Pozwolenie to cofnąć można także i wtedy, jeżeli zupełnie lub w części nie uczyniono zadość przewidzianym w tym przepisie lub później w drodze wykonawczej postanowić się mającym warunkom tego pozwolenia.

W podaniu o takie pozwolenie wymienić należy lokalności, w których denaturowanie następuje oraz te, w których denaturowany cukier będzie składany aż do odpowiadającego przeznaczeniu pozbycia.

Jeżeli lokalności te znajdują się w obrębie ogrodzenia fabryk cukru, w takim razie muszą być od innych lokalności fabrycznych zupełnie oddzielone. Urządzić zaś należy te lokalności w ten sposób, by je można podwójnem urzędowem zamknięciem zabezpieczyć.

W lokalnościach tych musi się również znajdować maszyną poruszany przyrząd do mieszania, nadający się do mechanicznego zmieszania cukru z domieszką denaturacyjną.

Ponadto winien właściciel fabryki cukru złożyć oświadczenie, że się poddaje przepisanej jakoteż ewentualnie w przyszłości przepisać się mającej kontroli.

2. Przeznaczony do denaturacji cukier pobierać można bez opłaty podatku albo z jednej z fabryk cukru w królestwach i krajach w Radzie państwa reprezentowanych albo też za uiszczeniem cła z zagranicy; na razie jednak dopuszcza się do denaturacji tylko cukier mielony.

3. Każde wydanie cukru, który dla celów karmy dla bydła ma być denaturowany, z fabryki, bez opłaty podatku jakoteż wprowadzenie go do lokalu denaturacyjnego zgłosić należy w myśl postanowień przepisu wykonawczego do ustawy o podatku cukrowym, dotyczących wolnego od podatku wydania względnie złożenia cukru we wolnym składzie, powołując się na odnośne pozwolenie oraz w ten sam sposób urzędowo je traktować, przyczem w miejsce odbiorcy podać należy lokal denaturacyjny.

Organ skarbowy winien zbadać wagę cukru.

Urzędowego badania cukru w lokalu denaturacyjnym można zaniechać, jeżeli już przeniesienia go do tego lokalu urzędownie dozorowano. Jeżeli nie całą ilość cukru natychmiast się denaturuje, w takim razie złożyć ją należy pod podwójnem bezpiecznem urzędowem zamknięciem a wykonanie tego zarządzenia zaznaczyć w obydwu egzemplarzach zgłoszenia.

Jeżeli cukier pobrano z zagranicy, natenczas przekazywać go należy — po uiszczeniu cła i zabezpieczeniu podatku — aż do wyczerpania ilości, na którą pozwolenie opiewa, odnośnemu przedsiębiorstwu denaturacyjnemu i zawiadomić o tem dotyczący organ nadzoru. Organ nadzoreczy prowadzi w tym względzie zapissek, potwierdza przybycie posyłki na kwiecie deklaracyjnym i na awizie, z powołaniem się na liczbę pozycyi zapisku i przesyła awizo urzędowi odprawującemu, który posługuje się potwierdzonym awizem jako załącznikiem rejestru.

Każdą zamierzoną denaturację cukru należy Wzór I. tak wcześnie według wzoru I w podwójnem wygotowaniu zgłosić na ręce oznaczonego bliżej w pozwoleniu organu kontrolnego, aby mógł urzędownie dozorować denaturacyi. Denaturować wolno tylko w dzień. Ilość cukru naraz denaturowanego wynosić musi co najmniej 25 cetnarów metrycznych.

Jako środek denaturacyjny dopuszcza się aż do odwołania tylko nadającą się do karmy mąkę oliwną lub mięsną, którą domieszać należy do mającego się denaturować cukru w ilości co najmniej 50 procent jego ciężaru netto. Użycie innych środków denaturacyjnych jakoteż oznaczenie stosunku zmieszania zastrzega się pozwoleniu Ministerstwa skarbu.

Denaturacja musi się odbywać bez wyjątku w obecności dwóch funkcjonaryuszów skarbowych, z których jeden musi sprawować techniczną kontrolę skarbową; organy te mają być obecne tak przy odważeniu środka denaturacyjnego jakoteż przy zmieszaniu go z cukrem i pilnie baczyć na to, by przepisana ilość środka denaturacyjnego należycie z cukrem zmieszano.

Zmieszanie uchodzi wtedy dopiero za dokładne, jeżeli mieszanina ma wygląd jednostajny.

Po zdenaturowaniu należy zdenaturowany cukier odważyć i dozorować jego złożenia w przeznaczonych na to magazynach.

Dokonanie czynności urzędowej wpisać należy w obydwu egzemplarzach zgłoszenia denaturacyi. Jeden egzemplarz otrzymuje strona dla swego pokrycia, natomiast drugi dołącza się jako załączka do zapisku, prowadzonego według punktu 5.

4. Denaturowany cukier wolno pozbywać na rzecz rolników lub korporacyi rolniczych, do ich użytku jako karmy dla własnego bydła lub do użytku członków tych korporacyi dla tego samego celu, ponadto zaś na rzecz innych osób za szczególnem

pozwoleniem Ministerstwa skarbu. Władza skarbo- wa może zażądać dowodu na to, że denaturowany cukier pozbyto tylko na rzecz uprawnionych po temu osób, a to przez przedłożenie odnośnych korespondencyi.

Ilekroć właściciel fabryki cukru zamierza pozbyć denaturowany cukier dla celów karmy dla bydła, winien zamiar ten jeszcze przed wydaniem cukru zgłosić pisemnie na ręce organu skarbowego, w którego ręku nadzór spoczywa.

Na podstawie tego doniesienia dozoruje się wydanie denaturowanego cukru z odnośnego magazynu.

Ci, którzy nabywają taki cukier, podlegają dochodowo-skarbowemu nadzorowi.

5. Każdy, kto zajmuje się denaturacją cukru, prowadzić ma co do wpływu i rozchodu denaturowanego cukru zapissek według dołączonego tu wzoru II; zapissek ten należy rokrocznie, z końcem Wzór II. każdej kampanii zamknąć i przedłożyć wraz z wszystkimi załączkami władzy skarbowej pierwszej instancyi do zbadania. Druków we formie paginowanych i parafowanych zeszytów, o niciach, przytwierdzonych urzędową pieczęcią, dostarcza władza skarbową pierwszej instancyi, za zwrotem kosztów nakładu.

Do zapisku tego wpisywać ma przedsiębiorca względnie jego zastępca natychmiast po ukończonej denaturacyi ciężar netto zdenaturowanego cukru jako wpływ a każde pozbycie takiego cukru, z podaniem wydanej ilości natychmiast po jej pozbyciu, jako rozchód.

Z końcem każdej kampanii — a według potrzeby także i w czasie jej trwania — należy zapissek zamknąć a każdorazowy zapas denaturowanego cukru zbadać.

Jeżeli z porównania stanu faktycznego z tym, który być powinien, okaże się ubytek, przekraczający pięć procent ilości, które od ostatniego badania zapasów wpłynęły, wdwożyć należy postępowanie dochodowo-karne.

6. Nie wolno usuwać środka denaturacyjnego z cukru denaturowanego ani zupełnie ani częściowo, pozbywać go do rąk innych aniżeli uprawnionych do tego osób lub używać do innych celów jak do karmienia bydła.

7. Postanowienia te nabierają mocy obowiązującej w dniu ogłoszenia.

Załatwienie.

---

1. Oddano dnia . . . . .
2. Ciężar netto przeznaczonego do denaturacyi cukru . . . . .
3. Rodzaj i ilość użytego do denaturacyi środka denaturacyjnego . . . . .
4. Ciężar netto denaturowanego cukru . . . . .
5. Po złożeniu do magazynu Nr. . . . . wpisano jako wpływ w zapisku pod liczbą pozycyi . . . . .

(Miejscowość), dnia . . . . .

. . . . .
. . . . .
(Podpis organów skarbowych.)

Wzór II

(do dodatku B).

Kraj: . . . . .

Okrąg skarbowy: . . . . .

Z a p i s e k N r.

fabryki cukru p. . . . . w . . . . . Nr. k. . . . . dotyczący
 wpływu i rozchodu denaturowanego cukru surowego za czas od . . . . . 19 .
 do . . . . . 19 .

(Pozwolenie c. k. . . . . z dnia . . . . . 19 . . . . . l. . . . .)

Zapisek ten składa się z . . . . . kart, przeciągniętych urzędowo przypieczętowanym sznurkiem.

. . . . . dnia . . . . . 19 . . . . .

L. S.

. . . . .
(Podpis.)

Druk odpłatny.

[illegible]

Dodatek C
(do §u 23 p. w.).

Postanowienia,

dotyczące

**uwolnienia cukru krochmalowego, używanego w tkactwie, skórnictwie i papiernictwie
w celach apretury, od podatku.**

Na podstawie §u 7. ustawy z dnia 31. stycznia 1903, Dz. u. p. Nr. 26, uwalnia się cukier krochmalowy, który fabryki cukru krochmalowego po poprzednim należytem zdenaturowaniu pozbywają w celu użycia go do celów przemysłowych w tkactwie, skórnictwie, papiernictwie itd. na rzecz odnośnych przemysłowców, od podatku spożywczego, ustanowionego w §ie 1, l. 1 ustawy o podatku cukrowym, a to pod następującymi warunkami:

1. Właściciele fabryk cukru krochmalowego, chcący uzyskać taką ulgę, potrzebują do tego pozwolenia władzy skarbowej pierwszej instancji. Pozwolenia tego udziela się na pisemne żądanie z zastrzeżeniem każdorazowego odwołania tym właścicielom fabryk cukru krochmalowego, którzy denaturują rocznie prawdopodobnie co najmniej 100 cetnarów metrycznych cukru.

W razie stwierdzonego nadużycia należy pozwolenie natychmiast ściągnąć, niezawisłe od dochodowo-karnych skutków. Pozwolenie to cofnąć można także i wtedy, jeżeli zupełnie lub w części nie uczyniono zadość przewidzianym w tym przepisie warunkom tego pozwolenia.

W podaniu o takie pozwolenie wymienić należy lokalności, w których denaturowanie następuje oraz te, w których denaturowany cukier aż do odpowiadającego przeznaczeniu pozbycia będzie składany. Prócz tego winien przedsiębiorca złożyć oświadczenie, że się poddaje wszystkim wydanym już lub w przyszłości ewentualnie wydać się mającym przepisom kontrolnym oraz, że gotów jest ponieść wszystkie zwiększone koszty, jakie administracja skarbową ponosić będzie z powodu czynności

urzędowych, związanych z denaturacją, jako kosztu podróży i dyet względnie strawnego i miłowego.

2. Każdą zamierzoną denaturację cukru krochmalowego, która obejmować musi zawsze całą warkę, zgłosić należy na co najmniej 48 godzin naprzedź oznaczonemu bliżej w pozwoleniu organowi kontrolnemu, według wzoru I w podwójnem wygotowaniu. Denaturować wolno tylko we wakuum dla zgęszczonego soku.

Wzór I.

Jako środka denaturacyjnego używać należy na 100 kilogramów cukru krochmalowego o 44 stopniach Beaumé'go 5 kilogramów krystalicznego technicznie czystego handlowego chlorku magnezowego (we formie $8\frac{1}{2}$ litrów 50procentowego roztworu). Dostarczenie środka denaturacyjnego pozostawia się stronie.

Rozczyn ten sporządza się pod nadzorem organów kontrolnych w ten sposób, że się rozpuszcza po 1 kilogramie soli w 1 litrze ciepłej wody i otrzymany tą drogą roztwór przez wcieńczenie lub przez dalszą domieszkę soli doprowadza do ciężaru gątkowego 1.18 do 1.19 (odpowiadającego 22 do 23 stopniom Beaumé'go przy około 20 stopniach Celsjusza). Użycie roztworów o innej koncentracji lub też chlorku magnezowego w stanie stałym do denaturacji wymaga osobnego pozwolenia.

Denaturowanie następować winno bez wyjątku w obecności dwóch funkcjonariuszy skarbowych, z których jeden musi być urzędnikiem, a organy te muszą być obecne tak przy sporządzaniu roztworu denaturacyjnego, jakoteż i przy wlewaniu go do wakuum. Organy te bacznie mają w szczególności na to, by do cukru krochmalowego wnieszano rzeczywiście przepisaną ilość środka denaturacyjnego.

3. Po dokonanej denaturacji należy zdenaturowany cukier krochmalowy przełać pod dochodowo-skarbową kontrolą do przeznaczonych na to naczyń transportowych (beczek, tonn), opatrzyć je bieżący-ni numerami tudzież zamknąć je urzędownie w sposób przepisany dla beczek z wódką. Każde naczynie transportowe zaopatrzyć należy na obu dnach w 10 centymetrów szeroki niebieski pas, na którym białą farbą umieścić należy napis: „Denaturowany cukier krochmalowy“.

Następnie zbadać należy ciężar brutto napełnionych naczyń transportowych oraz przez potrącenie tary, zbadanej w miarę postanowień przepisu wykonawczego do ustawy o podatku cukrowym, stwierdzić wagę netto zdenaturowanego cukru.

Naczynia transportowe, wypełnione zdenaturowanym cukrem krochmalowym, składać wolno w przeznaczonym na to magazynie tylko oddzielnie od innego cukru, a pozbywać go wolno tylko w tych naczyniach. Ewentualnie potrzebne przelania dozwolone są, za poprzednim pisemnem zgłoszeniem, tylko pod urzędową kontrolą.

Dokonanie czynności urzędowej wpisać należy w obu egzemplarzach zgłoszenia. Jeden egzemplarz otrzymuje dla swego pokrycia strona, natomiast drugi należy dołączyć jako allegat do zapisku, który według punktu 6. prowadzić należy.

4. W prowadzeniu rejestru wyrobu, przepisanego w rozporządzeniu wykonawczem do ustawy o podatku cukrowym, następuje zmiana o tyle, że w kolumnie IV powoływać należy tylko dotyczącą pozycję wpływu ze zapisku, przepisanego w punkcie 6.

5. Zdenaturowany cukier krochmalowy pozbywać wolno tylko na rzecz tych przemysłowców, którzy go w swym przemyśle używają, i to za kwitem zamówienia, który przy każdym zamówieniu mają wystawić; z kwitu tego muszą być widoczne: nazwisko, siedziba i zatrudnienie zamawiającego, cel, do którego cukier ma być użyty i ciężar netto zamówionego cukru denaturowanego w przybliżeniu. Nadeszłe zamówienia należy dołączyć do zapisku (punkt 6).

Ileokroć fabrykant cukru krochmalowego chce pozbyć cukier denaturowany, winien donieść o tem pisemnie właściwemu organowi nadzorczemu jeszcze przed wydaniem cukru, wymieniając ilość cukru

netto, liczby i znaki naczyń transportowych i markę przemysłową z dokładnem podaniem adresu odbiorcy i czasu zamierzonego wydania z dotyczącego magazynu. Cukru denaturowanego, który ma być wydany, nie odprawia się urzędownie; również nie potrzeba tego książkować w rejestrze sprzedaży.

Nadeszłe doniesienie należy jako poleconą, wolną od opłaty posyłkę urzędową przesłać natychmiast do oddziału straży skarbowej, w którego okręgu zamawiający ma swą siedzibę a oddział ten winien się od czasu do czasu przekonywać o nadejściu posyłki we właściwym czasie.

Pobierający taki cukier podlegają dochodowo-skarbowej kontroli. Mają oni prawo zdejmować sami urzędowe zamknięcie z naczyń transportowych,

6. Każdy, kto się zajmuje denaturacją cukru krochmalowego, prowadzić ma zapisek wpływu i rozchodu denaturowanego cukru krochmalowego według dołączonego tu wzoru II, który należy rokrocznie z końcem każdej kampanii zamknąć i przedłożyć wraz z wszystkimi załączkami władzy skarbowej pierwszej instancji do przejrzania. Druków we formie paginowanych i parafowanych zeszytów, o nieciach przytwierdzonych urzędową pieczęcią, dostarcza władza skarbową pierwszej instancji za zwrotem kosztów nakładu.

Do zapisku tego wpisywać ma przedsiębiorca względnie jego zastępca natychmiast po ukończonej denaturacji ciężar netto zdenaturowanego cukru jako wpływ a każde pozbycie takiego cukru, z podaniem wydanej ilości natychmiast po jej pozbyciu, jako rozchód.

Z końcem każdej kampanii — a według potrzeby także i w czasie jej trwania — należy zapisek zamknąć a każdorazowy zapas denaturowanego cukru zbadać.

Jeżeli z porównania stanu faktycznego z tym, który być powinien, okaże się ubytek, przekraczający pięć procent ilości, które od ostatniego badania zapasów wpłynęły, wdrożyć należy postępowanie dochodowo-karne.

7. Nie wolno usuwać środka denaturacyjnego ze zdenaturowanego cukru całkowicie lub częściowo, mieszać cukier denaturowany z innym cukrem, pozbywać denaturowany cukier na rzecz innych aniżeli uprawnionych po temu osób, albo wreszcie używać go do innych aniżeli wymienione celów.

Wzór II.

Załatwienie.

1. Oddano dnia . . . . .

2. Ilość chloru magnezowego, przeznaczonego do denaturacyi, w kilogramach . . . . .

3. Daty, dotyczące denaturowanego cukru:

Bieżąca liczba	Znak	Brutto	Tara	Netto	
		każdego naczynia		osobno i ogólne	
		każdego naczynia transportowego		w kilogramach	
Suma .					

4. Korespondująca liczba pozycyi rejestru wyrobu . . . . .

5. Wpisano jako wpływ w zapisku pod l. pozycyi . . . . .

(Miejscowość), dnia . . . . .

. . . . .
. . . . .
(Podpis organów skarbowych.)

Wzór II

(do dodatku C).

Kraj: . . . . .

Okrąg skarbowy: . . . . .

Z a p i s e k N r.

fabryki cukru p. . . . . w . . . . . Nr. k. . . . co do
 wpływu i rozchodu denaturowanego cukru krochmalowego za czas od . . . . .
 . . . . . 19 . . do . . . . . 19 . .

(Pozwolenie c. k. . . . . z dnia . . . . . 19 . . , l. . . . .)

Zapisek ten składa się z . . . kart przeciągniętych urzędownie przypieczętowanym sznurkiem.

. . . . . , dnia . . . . . 19 . .

L.S.

. . . . .
Podpis.

Druk opłatny.

[illegible]

[illegible]

